

СПЕЦПРОКУРАТУРАТА В МЕДИЙНОТО ОКО

[illegible]

медиа мониторинг

СПЕЦПРОКУРАТУРАТА В МЕДИЙНОТО ОКО

Мониторинг и анализ на медийното отразяване на дейността на
Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана
прокуратура

София, 2022 г.

Изследването е резултат от изпълнението на проект „Гражданско образование и магистратска независимост – пътят напред“ (Civic education and judicial independence – the way forward), подкрепен от „Инициатива за Европа на Отворено общество“ (Open Society Initiative for Europe). Изразените в него мнения, оценки, констатации и предложения представляват само и единствено гледната точка на авторите и по никакъв начин не може да се приеме, че те съставляват мнение на партньори по проекта и/или финансиращата организация.

Автор: Галина Гиргинова

Редактор: Биляна Гяурова-Вегертседер

По анализа е работила и Мария Маринова

Български институт за правни инициативи

България, София

Ул. „Г. С. Раковски“ № 132А, ет. 3

www.bili-bg.org

ISBN 978-619-91738-5-5

СЪДЪРЖАНИЕ

Цел и обхват на изследването.....	стр.1
Проверки.....	стр.2
Досъдебни производства.....	стр.3
Дела в съдебна фаза и присъди.....	стр.5
Период на изследването.....	стр.8
Примери за отразяване на дела, подсъдни на Специализираната прокуратура.....	стр.10
Медийна политика на изданията и акценти при отразяването на дейността на Специализираната прокуратура.....	стр.54
Отразяване на първоначалните действия по разследванията и досъдебните производства.....	стр.55
Избирателен подход на прокуратурата при информирание за дейността ѝ.....	стр.57
Отразяване на публикуването на доказателства и материали по неприключили досъдебни производства от страна на прокуратурата.....	стр.60
Отразяване на процесите в съдебна фаза и произнасяне на присъдите по тях.....	стр.62
Отразяване на другата страна в процеса/защитата и съда.....	стр.64
Авторство, източници на информация и позоваване.....	стр.67
Изводи и обобщение.....	стр.68
Инфографики.....	стр.72

ЦЕЛ И ОБХВАТ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Настоящата разработка има за цел да проследи и анализира как медиите отразяват работата на специализираната прокуратура и апелативната специализирана прокуратура в периода 1.01.2020 г. – 1.12.2021 г.

За целта на мониторинга бяха проследени публикации с информационен характер, анализи и коментари в следните онлайн медийни платформи:

- Медиапул
- Дневник
- Де факто
- 24 часа
- ПИК
- Монитор

Мониторингът проследява публикациите в горепосочените медии, които засягат образувани от специализираната прокуратура проверки в този период, досъдебни производства, както и дела в съдебна фаза и присъдите по тях. Като резултат във фокуса на изследването попаднаха публикации по общо 30 преписки, досъдебни производства и дела

ПРОВЕРКИ

1	„Барселонагейт“	През февруари 2020 г. испанско издание публикува информация, че властите в Испания разследват пране на пари, в което може да е замесено името на българския министър-председател
2	„Записи – Бойко Борисов“	В записи, изпратени до медиите през юни 2020 г. се чува глас, който прилича на този на действащия към момента министър-председател. От записа възникват множество съмнения за разправа с политически противници, за предварително уведомяване на премиера за повдигане на обвинения и други.
3	„Проверка по твърдения на Васил Божков“	През май и юни 2020 г. обвиняемият бизнесмен Васил Божков отправя обвинения към министър-председателя и бившия министър на финансите Владислав Горанов, че е плащал „такса спокойствие“ на управляващите.
4	„Проверка срещу Татяна Дончева“	Образувана от прокуратурата проверка през септември 2021 г. по твърденията на представители на „Има такъв народ“ (ИТН), че депутатката от „Изправи се! Мутри вън!“ е предлагала финансови средства за разцепване на парламентарната група на ИТН.
5	„Проверка за гражданството на Кирил Петков“	Образувана по сигнал проверка през август 2021 г., която касае двойното гражданство и отказа от него на министъра на икономиката в служебното правителство Кирил Петков.
6	„Сигнал и проверка срещу главния прокурор Иван Гешев“	През юли 2021 г. министърът на вътрешните работи обявява Бойко Рашков, че е подал сигнал с твърдения за извършени престъпления от главния прокурор Иван Гешев;

ДОСЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА

1	„Цанко Стойков и СРС-та с президента“	През януари 2020 г. прокуратурата публикува части от записи, на които се чува гласа на президента Румен Радев. От държавното обвинение обявяват, че специалните разузнавателни средства (СРС) са приобщени по досъдебно производство, водено от специализираната прокуратура.
2	„АЕЦ – Белене“	През 2016 г. Софийската градска прокуратура привлича като обвиняеми за безстопанственост заради проекта „АЕЦ Белене“ бившите министри на енергетиката Делян Добрев (ГЕРБ), Румен Овчаров (БСП) и Петър Димитров (БСП), както и бившите изпълнителни директори на НЕК – Любомир Велков и Мардик Папазян.
3	„Братя Бобокови“	През 2020 г. собствениците на „Монбат“ и „Приста ойл“ Атанас и Пламен Бобокови, заместник-министърът на околната среда и водите Красимир Живков и други лица са обвинени за организирана престъпна група за незаконно депониране на отпадъци.
4	Пламен Бобоков и Пламен Узунов	През юли 2020 г. Пламен Бобоков и съветникът на президента Пламен Узунов са обвинени в престъпен сговор с цел търговия с влияние.
5	„Васил Божков“	През 2020 г. бизнесменът Васил Божков, жената до него Елена Динева и други лица са обвинени в организирана престъпна група. Обвиненията на Божков са общо 19 ¹ като сред тях: неплащане на такси от хазарт, принуда, изнудване, опит за подкуп на длъжностно лице и подбуждателство към престъпление по служба, търговия с влияние, държане и отчуждаване на културни ценности, подбуждателство към убийство на четирима човека, принуда и опит за изнасилване на жена.

¹ От публикациите в медиите не става ясно колко точно досъдебни производства, по които е обвиняем Божков, са образувани. Настоящото изследване е разглеждало и анализирано всички материали, които касаят обвиненията срещу бизнесмена.

ДОСЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА

6	„Николай Малинов“	През 2019 г. председателят на Сдружение „Русофили“ е обвинен, че се е поставил в услуга на чужда организация, за да служи като шпионин с цел да издаде информация, представляваща държавна тайна.
7	„ЛиЛана“	През април 2020 г. Лиляна Деянова, известна като певицата ЛиЛана, съдружникът ѝ Мартин Димитров и брат ѝ са обвинени в участие в престъпна група за източване на европейски фондове по програмата „Иновации и конкурентноспособност“.
8	„Нено Димов“	През януари 2020 г. министър на околната среда и водите Нено Димов е арестуван и обвинен в безstopанственост заради водната криза в Перник.
9	„Иван Тотев“	През 2017 г. Софийската градска прокуратурата обвинява кмета на Пловдив Иван Тотев за престъпление по служба, свързано с изграждането на зоопарка в града.
10	„Павел Александров“	През 2016 г. прокуратурата обвинява директора на Фонда за лечение на деца Павел Александров и още няколко души в организирана престъпна група, незаконно присвояване и неправомерно разходване на средства, за прехвърляне на задължения на фонда към НЗОК, както и за длъжностни престъпления.
11	„Елена Йончева“	През януари 2019 г. прокуратурата обвинява българския депутат в Европейския парламент Елена Йончева в пране на пари в особено големи размери от КТБ.

Дела в съдебна фаза

1	„КТБ“	През 2014 г. собственикът на Корпоративна търговска банка Цветан Василев и още 17 души са обвинени за организирана престъпна група за присвояване на средства от банката. Обвинителният акт е внесен в Специализирания наказателен съд през 2017 г. и в момента се разглежда на първа инстанция.
2	„Семейство Баневи“	През 2018 г. бизнесмените Николай и Евгения Баневи са арестувани и обвинени в организирана престъпна група и престъпно сдружение за източване и пране на пари. Обвинителният акт срещу тях е внесен през 2019 г. и понастоящем делото се гледа в Специализирания наказателен съд
3	„Десислава Иванчева“	През 2017 г. кметът на район „Младост“ Десислава Иванчева и заместничката ѝ Биляна Петрова са арестувани и обвинени за искане и получаване на подкуп. По делото има две осъдителни присъди и към настоящия момент то е във Върховния касационен съд
4	„Семейство Арабаджиеви“	Бизнесмените Ветко и Маринела Арабаджиеви са арестувани през март 2019 г. и обвинени за организирана престъпна група за данъчни престъпления и пране на пари. Обвинителният акт срещу тях е внесен в Специализирания наказателен съд през декември 2019 г.
5	„Миню Стайков“	Бизнесменът е арестуван през 2018 г. и обвинен за организирана престъпна група за незаконно производство на цигари. Понастоящем делото се разглежда в Специализирания наказателен съд.
6	„Миню Стайков“	През 2019 г. прокуратурата му повдига обвинения и за източване на еврофондове. Понастоящем делото се разглежда в Специализирания наказателен съд.
7	„Петър Москов“	През 2016 г. прокуратурата повдига обвинения на министъра на здравеопазването в оставка Петър Москов. Той, заедно със заместник-министъра на здравеопазването са обвинени за безстопанственост и престъпления по служба заради внос на турски противогрипни ваксини. През 2021 г. Специализираният наказателен съд оправдава всички подсъдими по повдигнатите им обвинения

Дела в съдебна фаза

8	„Даниел Митов, Христо Ангеличин“	През 2017 г. прокуратурата повдига обвинения на бившия министър на външните работи Даниел Митов за престъпление по служба и злоупотреба с доверие. Заедно с него обвинения за безstopанственост получава и заместникът му Христо Ангеличин. През 2020 г. ВКС окончателно оправдава двамата по повдигнатите им обвинения, а представителят на прокуратурата не поддържа обвиненията.
9	„Христо Ангеличин“	Ангеличин е даден на съд и по друго дело за престъпление по служба, а през 2020 г. ВКС го оправдава и сочи, че повдигнатите му обвинения са несъставомерни.
10	„Иво Прокопиев, Трайчо Трайков, Симеон Дянков“	През 2017 г. прокуратурата повдига обвинения на съиздателя на „Дневник“ и „Капитал“ Иво Прокопиев, бившия министър на икономиката, енергетиката и туризма Трайчо Трайков и бившия вицепремиер и министър на финансите Симеон Дянков за умишлена безstopанственост, оказване на натиск и помагачество заради сделката „ЕВН“. През 2021 г. Апелативният специализиран наказателен съд оправдава всички подсъдими, а прокуратурата не протестира присъдата пред ВКС.
11	„Румен Овчаров“	През 2017 г. прокуратурата повдига обвинения за умишлена безstopанственост, от която са настъпили значителни щети за „Мини Бобов дол“, на бившия министър на енергетиката Румен Овчаров и други лица. През 2021 г. Апелативният специализиран наказателен съд го признава за виновен и го осъжда на две години лишаване от свобода с четири години изпитателен срок.
12	„Петър Харалампиев“	През 2018 г. прокуратурата повдига обвинения на председателя на Държавната агенция за българите в чужбина за организирана престъпна група за подкупи и други престъпления. Според прокуратурата групата е раздавала удостоверения за български произход на чужденци срещу подкупи. През януари 2021 г. делото тръгва по същество в Специализирания наказателен съд.
13	„Царските конюшни“	През 2016 г. прокуратурата повдига обвинения за безstopанственост и неизгодни сделки на бившия областен управител на София Веселин Пенев. През 2021 г. Специализираният наказателен съд оправдава Пенев.

Изследването поставя фокуса върху горепосочените дела в опит да обхване значим спектър от наказателни производства, подсъдни на специализираната прокуратура. Това са проверки, досъдебни производства **и дела за организирана престъпност, корупционни престъпления, източване на средства от фондовете на Европейския съюз срещу знакови бизнесмени, собственици на медии, кметове, областни управители, депутати, заместник-министри, министри,**

както и проверки срещу бившия министър-председател. Това са дела, които в публичното пространство се определят като такива от висок обществен интерес и развитието по тях би могло да повлияе определени обществени и политически процеси в страната. Информация за развитието на делата е почерпена от публикации в изследваните медии, отразяващи официални прессъобщения на прокуратурата, изявления на страните по делата, както и резултатите от проведени съдебни заседания по тях.

ПЕРИОД НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Както беше посочено по-горе, медийният мониторинг обхваща периода от 1 януари 2020 г. до 1 декември 2021 г., който се характеризира с важни събития както в сектор „правосъдие“ /започване на работа на новоизбрания главен прокурор/, така и на политическата сцена /сериозна нестабилност изразена в три парламентарни избора, две служебни правителства и избор на президент/. Наситеният откъм събития публичен и политически живот през този двегодишен период и турбоментният им характер, са благоприятна среда за изследване на медийната политика на посочените издания при отразяване на дейността на специализираната прокуратура. Водещ критерий при избора на посочените по-горе медийни платформи е, че те се отличават с висока потребителска посещаемост, т.е. достигат до широк кръг потребители и това увеличава степента на медийно проникване на качваната на тези шест платформи информация.

На 24.10.2019 г. ВСС избира нов главен прокурор. В процедурата участва единствено заместникът на главния прокурор Иван Гешев. През месеците, в които тече процедурата на сайта на ВСС са публикувани десетки становища в подкрепа на кандидатурата на Гешев от структури на прокуратурата в страната, съсловните организации на прокурорите и следователите, съдебни служители, включително чистачки и шофьори, структури на МВР и ДАНС. Част от медиите отбелязват, че становищата са напълно

идентични, а наблюдатели на процеса ги оприличават на подписки на трудови колективи. Авторитетни организации от неправителствения сектор също взимат отношение към кандидатурата на Гешев и посочват, че той не е подходящ за поста. Подобни становища постъпват и от Висшия адвокатски съвет и адвокатски колегии в страната. Наблюдателите казват, че изборът е предизвестен и плод на предварителни, политически договори. Изборът е белязан от събитие без прецедент в историята на страната – протест, организиран от медията „ПИК“ в подкрепа на единствения кандидат за поста. След избора част от неправителствения сектор, в това число и Съюзът на съдиите в България, призовава президентът да не подписва указа за встъпване в длъжност на Гешев. На 7.11.2019 г. държавният глава връща избора на Гешев на ВСС като се мотивира, че процедурата не е разсеяла съмненията на обществото, а липсата на състезание е била порок в нея. На 14.11.2019 г. ВСС прегласува кандидатурата на Иван Гешев и той окончателно е избран за главен прокурор. На 26.11.2019 г. президентът Румен Радев подписва указа за назначаването на Иван Гешев за главен прокурор на РБ.

На 9.07.2020 г. тежковъоръжени полицаи, служители на Бюрото за защита на свидетели към главния прокурор и прокурори провеждат акция в сградата на президентството. Безпрецедентното действие предизвиква масови протести на граждани, продължили няколко

месеца, срещу правителството с искане за оставка на кабинета и главния прокурор Иван Гешев. Акцията става повод за засилване на политическия и обществен натиск за закриване на органите на специализираното правосъдие (създадено със законодателни промени по време на първия кабинет на министър-председателя Бойко Борисов), на което все повече наблюдатели в страната и в ЕС гледат като на институции, създадени за разправа с политически противници на управляващите от ГЕРБ-СДС и бизнес-конкуренти на близки до управляващите бизнесмени.

Във връзка със световната пандемия от Covid-19 на 13.03.2020 г. правителството обявява извънредно положение, преминало впоследствие в извънредна епидемична обстановка, а Народното събрание приема и Закон за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП). Наред с другите мерки, които въвежда, законът регламентира и неприлагането на част от текстовете в Закона за обществените поръчки по време на извънредното положение, два месеца след неговата отмяна, извънредна епидемична обстановка и три месеца след нейната отмяна. Този текст, на практика, създава повишени възможности за злоупотреби и неправомерно харчене на публични средства.

В изследвания период, по-конкретно в края на 2020 г., става известно, че медиите „Монитор“, „Телеграф“ и „Политика“, собственост на депутата от ДПС Делян Пеевски, са обявени за продажба. През януари 2021 г. Комисията за защита на конкуренцията разрешава сделката и тя може да бъде финализирана с купувача „Юнайтед груп“.

В рамките на периода се провеждат три пъти избори за народни представители – редовни на 4.04.2021 г. и извънредни – на 11.07.2021 и на 14.11.2021 г. Те прекратяват дългогодишното управление на политическа партия ГЕРБ. На същата дата е проведен и редовен избор за президент, като след балотаж Румен Радев е преизбран за втори мандат.

ПРИМЕРИ ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ДЕЛА, ПОДСЪДНИ НА СПЕЦИАЛИЗИРАНАТА ПРОКУРАТУРА

В този раздел са дадени примери за публикации по част от изследваните дела, като най-ярки образци на стила, акцентите и моделите, които медиите в разглеждания период градят. Пълното резюме по изследваните дела можете да откриете в Приложение №1.

ПРОВЕРКИ

„Барселонагейт“

На 21.02.2020 г. изданието „Медиапул“ публикува материал със заглавие „Заподозреният за атаката срещу Скрипал е обвинен за покушението над Гебрев“. В него се акцентира върху факта, че прокуратурата обявява имената на тримата руски граждани, срещу които има обвинения за опита за убийство на българския оръжеен бизнесмен Емилиян Гебрев, в деня, в който испанското издание „Ел Периодико“ излиза с материал, че полицията в Каталуния разследва случай на пране на пари, който може да е свързан с премиера Бойко Борисов. В друга публикация се отбелязва, че първите споменавания на къщата в Барселона са от 2016 г., а през 2019 г. БСП подава сигнал до главния прокурор за проверка на фактите. Проследяват се европейските реакции и въпросите по казуса отправени до Иван Гешев от Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент, известна като LIBE. „Медиапул“ публикува коментар, в който се казва, че липсата на информация по отношение скандалите с корупция по високите етажи на властта затвърждават впечатлението, че главният прокурор

заема поста с „определена цел: по точно такива скандали да не се случва нищо в наказателен план“.

Скритичност са отразени и отговорите, получени от прокуратурата. „Дневник“ и „Де факто“ също информират подробно за размяната на въпроси и отговори. Акцентира се на изказването на главния прокурор: *„Случаят “Барселона” е рутинен и единствено представлява интерес за медиите“*.

„Монитор“, ПИК и „24 часа“ обявяват информацията за къщата в Барселона за „руска хибридна атака по Борисов“, организирана от „главен редактор на рекетъорския сайт „Бивол“ и руски зет със семейни връзки с кремълската пропаганда Атанас Чобанов, кръстникът на „мейнстрийма“ Иво Прокопиев и изданията му, и официалният глас на БГ Мадоф – агент Академик от ДС Огнян Стефанов“. В „24 часа“ излиза материал със заглавие „Биволъ и Фрогнюз готвят манджата “къща на Борисов в Барселона” вече 5 г., сега БОЕЦ и руснаци слагат солта“. „ПИК“ обявява: „Руска хибридна атака срещу Бойко Борисов. ТАСС на Путин пуска компромати на Елена Йончева“. Информацията е оприличена на „пасквил“. Изданието пуска множество материали, в които се цитират депутати от ГЕРБ, социолози и други коментатори, които твърдят, че това е фалшива новина. Според изданието „няма нормално мислещ, средноинтелигентен човек, който да се върже на подобна идиотска сглобка“, а зад скандала стои *„сянката на Румен*

Радев“. В авторски коментар издателят на ПИК Недялко Недялков пише: „Мразете Борисов, приписвайте му къща и дете в Барселона..., но признайте, че при него България е спокойно и сравнително уредено място за живеене. В което не треперите, когато жените и децата ви са сами на улицата. В което не дебнат забрадки, чалми, камикадзета, спящи клетки и терористи...“. ПИК информира, че редакционният екип е подал сигнал до главния прокурор Иван Гешев срещу сайтове, които „... работят като пропагандни оръдия на Румен Радев и БСП в битката им с ГЕРБ, премиера Борисов и всеки неудобен на каузата на президента на България“.

„Записи – Бойко Борисов“

„Медиапул“ и „Дневник“ публикуват записите, за които се твърди, че се чува гласът на Борисов и анализират последователността на събитията, които се коментират в аудиофайловете. „Дневник“ уточнява, че ако записът е автентичен, от него се разбират няколко неща: „Премиерът нарежда на регулаторен орган какво да извърши спрямо частна компания“; „Премиерът знае предварително кога ще бъде повдигнато обвинение от прокуратурата на някого“; „Премиерът атакува кандидат на опозицията за евродепутат“. Изданията отбелязват наличието на експертиза, направена в САЩ, според която записът не е манипулиран, отбелязват и противоречията и непълнотите в отказа на спецпрокуратурата да разследва Борисов. В анализ на Петя Владимирова със заглавие „Пачки, кюлчета, аудиозаписи: премиерът признава, прокуратурата отхвърля“, авторът заключава: „... двете производства – за аудиозаписите и за

снимките в премиерската спалня, освен че си приличат по целта – изчистването на премиерския образ, имат и една комична прилика: прокурорският подход при изчистването е един и същ“. Сочи се, че „... проверката, за която мислехме, че проучва на първо време автентичността на записаните телефонни разговори – дали не са манипулирани, всъщност е проверявала съдържанието им и изобщо не се е занимавала с основния въпрос – кой говори“. Прави се паралел с друго разследване и публикуването на СРС-та между президента и ген. Цанко Стойков (виж по-надолу). „Медиапул“ публикува материал със заглавие: „Гешев обяви, че който атакува Борисов, цели унищожаване на прокуратурата“. В него се отбелязва, че главният прокурор е обвързал „... политическото оцеляване на сегашната власт с бъдещето на ръководената от него институция“. „От думите му се разбра, че той лично гледа на записа с гласа на Бойко Борисов и снимките на премиерската спалня като на атака срещу своята институция“, коментира авторът. Новината за прекратяването на проверката е публикувана в изданието под заглавие „Прокуратурата предизборно изчисти Бойко Борисов за записа с „Еврохолд“.

„Дефакто“ пише, че „... прокуратурата се интересува кой е правил пикантните записи с гласа на Бойко Борисов, не от съдържанието им“. Юридическият сайт отбелязва: „В крайна сметка прокурорското обявление за тръгнало разследване по чл. 339а НК означава две неща. Първото, набиващо се на очи, както вече стана дума по-горе – че държавното обвинение ще се интересува само кой е правил записите, но не и какво се чува в тях. Второто, не по-маловажно –

прокуратурата очевидно вече не отрича тяхната автентичност, на всички изтекли борисови откровения“. Изданието проследява и сигналите на съпредседателя на “Демократична България” Христо Иванов до Мониторинговата група на Комисията LIBE в Европейския парламент по казуса.

За сравнение „24 часа“ не публикува съдържанието на записа, а информира „Борисов се забавлява с монтажите по негов адрес“. „Монтажите по адрес на Борисов го забавляват, е посланието. Явно това е отговор на един аудиозапис, който се разнася из фейсбук. В него се чува гласът на Борисов, но в доста нетипичен за него ритъм, да произнася цинизми. Това е монтаж, явно иска да ни каже Борисов с реакцията в профила си“, сочи изданието. Публикувани са множество коментари на депутати от ГЕРБ, социолози и политолози, радиоводещ, чиято основна теза е, че записите са „менте“ и „атака“ към Борисов. По подобен начин е отразен скандалът и в „ПИК“ и „Монитор“. „Монитор“ пише: „Бивол“ в нов скандал с монтирани записи, Борисов отговаря с видео и пост „Забавляваме се“. Изданието твърди, че това е „поредният удар на подсъдимите и обвиняеми олигарси“. „Поредната сага със записи стартира в ранния следобед, когато в основни медии от машината за манипулации на олигархията у нас беше пуснато въпросното аудио, претендиращо, че е запис на телефонен разговор на Борисов с неидентифициран човек“, коментира изданието.

ПИК вижда „поредната провокация срещу премиера от ескалиращата “хибридна” война срещу законната власт в България, осъществявана от избягали в чужбина олигарси“. „Проверка на ПИК показва, че такъв разговор не е воден.

Гласът на премиера звучи провлачено, с неестествени забавяния – все едно е пиян, а той не близва алкохол от години и говори доста бързо. В записа има и нереалистични паузи, от което личи, че е манипулиран. Най-вероятно става дума за сглобка в стила на популярното в последната година приложение “дийп фейк”. Това са нов тип фалшиви новини - монтаж на глас и видео с професионални филмови програми. Жертви вече са станали президентите Тръмп, Путин, както и други световни политици“, твърди уверено изданието. В авторски коментар Данка Радева сочи, че „няма сериозен да се върже на „записа“ с Бойко“. „Атанас Чобанов, който първи го тиражира, по принцип с това се занимава, майстор е на подобни манипулации. Въпросният персонаж се крие като мишка в Париж и не стъпва в България от месеци. Шубе го е, че ще го погнат за източените данни от “Тад груп”. Отскоро явно е “прихванат” от Божков и следва стриктно неговите опорки“, коментира авторът. В друга публикация изданието коментира реакцията на президента Радев по скандала и сравнява записа с публикуваните от прокуратурата СРС-та с държавния глава. „И въпреки това в единия случай имаме „дискредитиране на държавата“. В другия – ледено мълчание. Това, разбира се, е евтина политическа спекула. Истината е, че е крайно време Конституционният съд да излезе от пословичната си леност и да се произнесе по искането на Гешев за имунитета на Румен Радев. Тъй наречените „съдии“, които всъщност не вършат нищо, освен да консумират държавни блага и привилегии, мотаят решението си от месеци“, се сочи в публикацията. Изданието коментира също, че скандалът е част от заговор „срещу Борисов и държавата“.

Информация за прекратяването на проверката е публикувана под заглавие: „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК: Прокуратурата оневини Борисов за Еврохолд и Елена Йончева по доносите на Христо Иванов“.

„Проверка по твърдения на Васил Божков“

Обвиняемият бизнесмен Васил Божков дава интервюта, в които твърди, че е плащал „такса спокойствие“ и е давал милиони на управляващите, като замесва имената на министър-председателя и бившия финансов министър Владислав Горанов. Публикува разпечатки от банкови сметки за тегления на огромни суми и кореспонденция, за която твърди, че е между него и Горанов.

„Дневник“ публикува информативно тези съобщения с включени мнения на всички замесени. Съобщава новината под заглавия: „Васил Божков разпространи кореспонденция, за която твърди, че е с Горанов“ и „Божков до прокуратурата: Предал съм на Борисов и Горанов директно над 60 млн. лева“. Изданието публикува и сигнал на АКФ до прокуратурата за проверка на твърденията.

„Медиапул“ информира със заглавия: „Божков пусна разговори с Vladi Goranov“, „Божков намекна, че е платил 11.6 млн лв кеш за такса спокойствие“ и „Божков заплаши, че ще извади ключов свидетел срещу Борисов и Горанов“. В тях се казва: „До момента Божков не е представил сериозни доказателства за думите си, а само чатове от телефона си, паметна записка от среща с Кирил Домусчиев и извлечения от сметки в УниКредит Булбанк, от които става ясно единствено, че многократно през годините е теглил големи суми кеш. Не става ясно обаче какво се е случвало с парите“. В

материал, озаглавен: „Главен прокурор и премиер не виждат проблем с SMS-те между Божков и Горанов“, изданието коментира: „Макар да твърди, че не е чела чата между Божков и Горанов, главният прокурор започна да прави политически интерпретации по въпроса...Изявлението на главния прокурор е знак, че ще бъдат игнорират всички опити на Божков да разобличи хората, с които е работил в изпълнителната власт довчера“.

Де факто информира: „SMS – и: Потребителят „Влади Горанов“ е оказвал съдействие на хазартния бос Васил Божков“, в който коментира: „Публикуваните съобщения напомнят белезите на фамилиарна близост, без наченки на изнудване или принуда спрямо потребителя „Влади Горанов“. И добавя: „Съобщенията между двамата са с дати от 24 февруари 2018 г., 29 март 2018 г. и 29 май 2018 г. Комуникацията продължава на 15 януари и на 16 януари тази година. Интересно е, че контактите продължават броени дни преди Божков да бъде обявен за „най-опасния българин в държавата“. В материал със заглавие: „Главният прокурор няма да проверява потребителя Горанов за съмнителни контакти с обвиняемия Божков (допълнена)“ изданието подчертава: „Инак, както винаги чухме, че прокуратурата не се притеснявала да работи срещу министри, като Гешев даде примера с намиращият се в момента под домашен арест министър, но разследван и арестуван бивш министър на околната среда Нено Димов, който разбира се, не е от партията на Бойко Борисов.“

В „Монитор“ новината е отразена под заглавие: „Олигархът Божков, ужил хазната със 700 млн. лв., пусна SMS-и с „Vladi Goranov“ (ОБНОВЕНА)“. Изданието пише: „За новата атака бе използвана

фейсбук страница, поддържана най-вероятно от "Нове холдинг" в Фейсбук бяха публикувани два SMS чата, за които се твърди, че са между Божков и лице, записано като *Vladi Goranov*. Номерата на телефоните, през които е водена комуникацията не са показани и няма как да се знае дали това наистина е разговор между двамата. Самите чатове, ако са истински, пък показват, че двамата са говорили за хазартната дейност на Божков, но без Горанов да съветва Божков да не плаща данъци – твърдение, което хазартния бос направи миналата седмица". И заключава: „Обвиненията светкавично бяха опровергани както от Горанов, така и от премиера Бойко Борисов, които посочиха, че това са измислици, а Божков атакува в опит сам да се спаси". Изданието не публикува нито чатовете, нито разпечатките, нито комикса, пуснат от страницата на Божков. Съобщава се само: „Олигархът-беглец Божков с нова фейсбук гавра: замени фалшивите чатове с картинки", като в материала се твърди: „По стар обичай не е посочено и кои точно са нарисуваните персонажи. Най-вероятно, защото хазартният бос няма никакви доказателства и факти, които да подкрепят твърденията му." В друга публикация със заглавие: „Българският Ел Чапо с нов пост: Плаши с евразследване на димките му", изданието сочи, че: „...укриващият се в 5-звезден лукс в Дубай Васил Божков пусна нов пост във фейсбук, буквално няколко часа, след като се пробва да клати властта у нас с мними SMS-и с премиера Бойко Борисов". „Явно подразнен от това, че никой не се върза на кърфшииците му, хазартният бос пусна нов пост, с който плаши "с независимо европейско разследване" на димките, с които залива в публичното

пространство", коментира „Монитор". В материал, озаглавен „Ел Чапо завъртя вехта интрига за рушвети, страхливо нападна Гешев и Борисов", изданието казва, че Божков „...атакува прокуратурата, че бездейства по подадените от него сигнали" и „...директно атакува и правителството с вехтата опорка, че е дал 67 млн. лв. на Борисов, финансовия министър Владислав Горанов и Менда Стоянова, като пробутва и извлечения от личната си сметка в периода 2017-2019 г.". „Монитор" публикува и статия със заглавие: „Ел Чапо освети хунтата срещу властта". В него се казва: „Буквално броени минути след брифинга на премиера Бойко Борисов, който разкри защо е цялата атака срещу кабинета, обвиняемият Божков незабавно пусна нов пост във фейсбука си. Той гласи "Ще го търпим ли още? Да си върнем България". Това на практика е буквално признание, че той и останалите обвиняеми и подсъдими олигарси като Цветан Василев, Иво Прокопиев, Сашо Дончев и Огнян Донеv дават милиарди, откраднати от всички нас, за да дестабилизируют държавата и ще всеят хаос в прокуратурата и Темида".

ПИК не публикува твърденията на Божков, но информира: „Премиерът Борисов отсеке: Темата с неверните твърдения на Божков приключи, не влизам в обяснителен режим"; „Финансовото министерство официално за есемесите на Божков: Министърът няма да коментира внушения на лице със задължения 700 млн. лв. към държавната хазна". Сигналът на АКФ е отразен под заглавие: „Гешев: НПО-та на Прокопиев канонизират Божков. Горанов е разпитан по делото му. Държавата не направи достатъчно за връщането на Цветан Василев (ВИДЕО/СНИМКИ)". В него е цитиран главният прокурор: „За

този Анतिकорупционен фонд, който звучи добре, развива теорията, че българският главен прокурор в реално време наблюдава всички досъдебни производства, тоест е всевластен. Такава е тезата, която развиват и доносничат в Европа НПО-то на г-н Прокопиев и този Анतिकорупционен фонд”. Темата е продължена в публикация със заглавие: „Васил Божков олекна съвсем: пуска некадърен комикс за Борисов, който го изнудвал. Нивото е “бабини деветини” кич, изрисуван от “Прас Прес”.

В “24 часа” излиза статия със заглавие: „Какво ни казват т.нар. есемеси на Божков“, в която се сочи: „Два есемес-чата публикува на личната си страница в социалната мрежа от Дубай бизнесмена Васил Божков. Те са до лице, наречено Влади Горанов, а Божков внушава, че това е финансовият министър Владислав Горанов“. Уточнява, че „...въпреки заканите в тази кореспонденция най-уличаващото нещо е фактът, че лицето, за което се внушава, че е финансовият министър, има телефона на Божков“. Темата продължава със заглавие: “Божков с нов компромат във Фейсбук“. „В 8 ч. сутринта Васил Божков пусна нов компромат срещу Борисов и Горанов – натиснали го били да даде на “Нова бродкастинг груп” на Домусчиеви 240 млн. лв. Това било условие да просъществува бизнесът му. Доказателства за натиска Божков не предоставя. Пуска факсимиле от паметна записка, правена от него на ръка, подписана и от Кирил Домусчиев (по твърдение на Божков), от която се вижда, че двамата са се договорили за реклама за 20 млн. лв. за 10 години. Тя завършва с обещание за пълен съпорт в Държавната комисия по хазарта, но с условие да се спазват законите на Република България“, сочи изданието.

„Медиапул“ информира: „Бойко Рашков тества в реални условия кой може да разследва Гешев“, „Дневник“ съобщава: „Рашков в сигнала срещу Гешев: Действията му компрометират честта на прокурора“. ПИК интерпретира действията на служебния вътрешен министър със заглавие: „Хунтата на Радев в атака. Бойко Рашков и Пламен Узунов ударно търсят компромати и свидетели срещу Борисов, Гешев и Цацаров“. Според изданието „Още от края на миналата седмица дуетът Рашков-Узунов е започнал активно да събира всякаква информация за ключови фигури в предишното управление, включително главния прокурор Иван Гешев и предшественика му и шеф на КПКОНПИ Сотир Цацаров, чиито структури също на всяка цена искат да овладеят“. ПИК изразява притеснение, че „...разследващата институция може да бъде обезглавена и компрометирана, ако служебният правосъден министър измисли повод да подаде сигнал до ВСС и да иска старт на процедура по отстраняването му“.

В друг материал медията сочи, че служебният правосъден министър Янаки Стоилов „...ще получи голяма награда за цели 9 години от Румен Радев като благодарност за атаката му срещу главния прокурор Иван Гешев“. „Това му е обещано от президента, който дни преди края на мандата си ще го номинира, след като той изпълни задачата му да унижи човека, който разкри всички схеми на хората от екипа му и обвини двата от тях – за шпионаж и пране на пари“, коментира изданието, позовавайки се на „...запознати с причините Янаки Стоилов изненадващо да хвърли кал по

името си на юрист, като внесе напълно несъстоятелния и неиздържан юридически сигнал срещу Гешев". И заключава: "Юристи са категорични, че отсега е ясно, че атаката на Рашков, подкрепена от бъдещия конституционен съдия Янаки Стоилов, няма да успее. Причината е, че по изрезки от вестниците ВСС няма да отстрани главен прокурор с подобни успехи в борбата с шпионите, олигархията и корупцията по най-високите нива, включително и първият арестуват действащ министър". Публикуван е и коментар на социолога Стойчо Стойчев, който казва: „Важно е, че той ще бъде обект на натиск единствено по политически подбуди. Точно заради това е напълно нормално да реагират в прокуратурата хората. Хубаво е да си спомним за разделението на властите. Ако можеше служебния кабинет да смени и главния прокурор, президентът Румен Радев сега щеше да е абсолютен властелин във всички власти. Единствената спирачка в момента за това са Гешев и прокуратурата. Дайте си сметка, какво би се случило ако президентът може да махне и Гешев". В материал на в. „Труд“, публикуван от ПИК със заглавие „Атаката на служебното правителство срещу обвинител №1 – милиционерски ботуш, който цапа правосъдието“, се твърди, че „...всеки от двамата служебни министри имат своите мотиви да съучастват в поредната атака срещу главния прокурор, която отново няма да се увенчае с успех“. „За какво върховенство на правото можем да претендираме, когато вътрешен министър може да иска оставката на главния прокурор по преглед на старите вестници и със същите аргументи, с които адвокатите на обвиняеми и подсъдимы лица бранят своите клиенти

от наказателно преследване. Парадоксално е, че Рашков вини Гешев в политизиране, а едно от доказателства, които прилага е интервю на заместник-председател на възможно най-политизираната съсловна организация в съдебната система – Съюза на съдиите в България. Разбира се, това има своето логично обяснение, най-малкото, защото искането на Рашков в голяма степен копира обръщение до членовете на Общото събрание на ССБ от септември 2020 г., в което се настоява за отстраняването на обвинител №1.“, коментира изданието. В материал, озаглавен „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК: Бухалките на Радев нахлуха в Бюрото по защита на прокуратурата“, изданието казва, че „...организирана акция срещу независимостта на съдебната власт провежда хунтата на Румен Радев“. „Новите бухалки на властта ровят документацията на Бюрото по защита, в опит да открият материали, които по-късно да ползват за фабрикуването на нови компромати срещу обвинител №1. Очевидно, че заради разлика от прокуратурата, която никога не е „нахлувала“ в президентството, хунтата на Румен Радев атакува брутално структури, които са част от незамисимата съдебна власт. Метежът на хунтата продължава, скоро ще разпънат и бесилките в центъра на София, които приготвиха преди година, след като първо бяха нападнати медиците, а сега те посяга и на независими власти“, коментира изданието. Инфримира също: „Спецпрокуратурата отрязва Бойко Рашков, отказа да разследва главния прокурор по негов сигнал“.

24 часа посочва: „Войната на Рашков с Гешев заради скъсаната връзка на МВР с прокуратурата“. Темата е засегната и в друг материал със заглавие: „Рашков прати

сигнал срещу Гешев, че разпространил чатове на Божков, за да злепостави Радев и протестите (Обзор)“. В анализ със заглавие: „Истина или лъжа: Може ли да махнат Иван Гешев тия дни“ изданието се позовава на юристи и сочи, че „...отстраняването на главния прокурор е практически невъзможно сега“, защото „...това означава членовете на Висшия съдебен съвет, които избраха Иван Гешев, да се отменят от избора си“. Твърди се също, че „...хипотезата на текста от Закона за съдебната власт, по който се иска отстраняването му, е предвидена за ситуации, в които главният прокурор, който и да е той, злоупотребява с алкохол или пък е заловен да управлява автомобил, след като е пил, или участва публично сбиване“. „Дори и да приеме ВСС, че огласяването на есемесите на Васил Божков е такова уронване на престижа на съдебната власт, то трябва да бъде системно, тоест да са документирани няколко такива акта. В този смисъл очакването, че ВСС сега в този състав ще приеме, че главният прокурор е извършил дисциплинарно нарушение, от което да следва отстраняването му, е нереалистично“, коментира изданието. Соци се, че „...аргументите за уронването на престижа с публикуването на есемесите на Васил Божков не са особено убедителни, да се предполага, че членовете на Висшия съдебен съвет ще променят вижданията си за Гешев“. Изданието публикува и интервю с ръководителя на Националната следствена служба Борислав Сарафов със заглавие: „Нека не сравняваме двата сигнала – срещу Лозан Панов дойде от магистратите, а срещу Гешев – от политиците“.

В материал със заглавие „Комисията на Хаджигенов “подаде” на Янаки Стоилов за

втори опит да бъде свален Гешев (Обзор)“ изданието информира: „Постоянните покани до главния прокурор да се яви в парламента, за да обяснява действията на прокуратурата по разследванията за полицейското насилие, е за да бъде обвинен, че не спазва конституцията. А това да стане повод да се поиска отстраняването му, прогнозираха магистрати в сряда“. В анализ, озаглавен „Беловласият доцент – петият елемент в изборите“, 24 часа обобщава: „Бойко Рашков изигра главната и решаваща роля на вота – ограничи купуването на гласове. Пресоли манджата с атаките срещу турците, ГЕРБ, ДПС и прокуратурата“.

ДОСЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА

„Цанко Стойков и СРС-та с президента“

Прокуратурата съобщава, че досъдебно производство, образувано в спецпрокуратурата, е спряно, след като по него протичат СРС-та с мъж, за който се предполага, че е президентът.

Новината е отразена в „Медиапул“ със заглавие: „Гешев пусна записи от СРС-та с участието на президента“ и подзаглавие: „Прокуратурата разследва престъпен сговор около проверката на КПКОНПИ за назначението на бъдещата съпруга на държавния глава във ВСС“. „Прокуратурата хвърли “бомба” с разпространени във вторник записи от телефонен разговор на президента Румен Радев с командира на Военновъздушните сили (ВСС) генерал-майор Цанко Стойков, в който двамата обсъждат как да се отговори на КПКОНПИ за назначаването на сегашната съпруга на държавния глава Десислава за пиар във ВСС през 2014 г. Случаят бе дискутиран публично в кандидат-президентската кампания на Радев през 2016 г., но

тогавашните и последващите проверки не откриха конфликт на интереси“, уточнява изданието и допълва: „Делото, по което са подслушвани командирът на ВВС и президентът, е за периода от май 2017 г. до януари 2020 г. От изпратеното до медиите постановление не се разбира кога е било образувано делото и дали подслушването не е траело месеци наред“. Изданието коментира, че „...активността на Иван Гешев идва на фона на критиките на президента срещу недосегаемостта на главния прокурор и опита на Радев да инициира конституционни поправки, за да я премахне“, а новината „...може да се превърне в удобна димка за дискредитиране на усилията му за промени в статута на главния прокурор“. Изданието припомня в друг материал, че: „Съдът вече се е произнасял: Огласяването на СРС нарушава закона“. Отчетени са и противоречия в тезата на прокуратурата със заглавие: „Гешев с нова версия: СРС-тата с Радев не били СРС-та“, както и призивите на неправителствения сектор и бившия председател на Бюрото за контрол на СРС да бъде проверено подслушването на президента. Публикувани са и множество анализи и коментари на юристи: „Правозащитник: Прокуратурата посяга върху държавността“. Цитирано е становището на Здравка Калайджиева, правозащитник и бивш съдия в Европейския съд по правата на човека в Страсбург: „...представите за това, че борбата срещу престъпността ще се извършва по законен ред, отдавна са отмити (...) Ставаме наблюдатели на някаква шоупрограма, която действа като фойерверк“, казва тя. „Здравка Калайджиева подчерта, че подслушването на лице, част от военните, каквото е ген. Цанко Стойков, не може да бъде разпоредено

в образувано срещу него производство на Специализираната прокуратура, такова производство може да бъде провеждано единствено от Военната прокуратура“, се сочи в материала. Цитиран е и материал от „Свободна Европа“ със заглавие: „Нарушиха ли закона прокуратурата и ДАНС с подслушването на президента?“. В него адвокатът и бивш зам.-председател на Националното бюро за контрол на СРС-тата Георги Гатев казва, че в случая е налице „...абсолютно неправомерно прилагане на СРС-та и използване на резултатите от тях“. По думите му „...разследващите са нарушили с действията си не само Наказателния кодекс (НК), но и Закона за специалните разузнавателни средства (ЗСРС) и Наказателно-процесуалния кодекс (НПК)“.

„Дневник“ и „Де факто“ също публикуват множество материали, в които се разисква законността на действията на прокуратурата, както и мнения на специалисти.

В „Дневник“ новината е отразена под заглавие: „Прокуратурата обяви, че има данни за престъпление на президента, и пусна подслушвани разговори“. В него се уточнява, че това се е случило след като „...стана известно, че главният прокурор Иван Гешев е поискал тълкувание от Конституционния съд дали и при какви обстоятелства може да бъде разследван президентът независимо от функционалния му имунитет, държавното обвинение обяви, че има данни за извършено от държавния глава Румен Радев престъпление“. Прессъобщението на прокуратурата е наречено „безпрецедентно“. „Това е пореден случай на огласяване на доказателства по течащи досъдебни производства по инициатива на Иван Гешев (по сходен

начин бяха публикувани и части от разпити по разследването срещу „Тад груп“ за теч на информация от данъчната администрация), но за първи път се оповестяват аудиофайлове. Това е първият случай в най-новата история на България, в който прокуратурата официално изказва подозрения за извършено престъпление от държавен глава и евентуалното му доказване може да доведе до започване на процедура по предсрочно отстраняване на президента, чийто мандат изтича след две години“, коментира изданието. Също припомня, че в последните месеци „...Радев е в изострени отношения с управляващата партия ГЕРБ и с премиера Бойко Борисов“ и е влязъл „...в задочен спор и с новия главен прокурор Иван Гешев, след като в края на миналата година отказа да го назначи при първото одобрение от Висшия съдебен съвет и върна кандидатурата му за ново обсъждане, макар и да отказа да направи и втора крачка и да оспори процедурата по избирането му пред Конституционния съд“. В същия материал „Дневник“ разисква проблема с огласяването на СРС-та. Уточнява се, че прокуратурата отказва да отговори на въпроси като: кои са наблюдаващите прокурори, кога, кой съд и дали изобщо е разрешил прилагането на СРС по отношение на Цанко Стойков, дали специални разузнавателни средства са били прилагани и по отношение на други лица, споменати в разговорите, дали, кога и как са били декласифицирани записите, както и дали в момента продължава някакво разследване срещу Цанко Стойков.

„Дневник“ публикува кратко интервю с адвокат Даниела Доковска със заглавие: „Наблюдаващият прокурор не може да разрешава извършване на престъпление“. В анализ на Петя Владимирова със заглавие

„Спрете Гешев“, авторът казва: „Никъде в разпространените разговори Радев не указва, нито намеква за укриване на документи. И надали ще се намери съдия, който от тези СРС-та, които чухме, да направи обоснован извод за извършено престъпление от Радев.(...)Така че целта на офанзивата се очертава едновременно като сплашване на президента и обработка на електората. Как? Като се овъргаля името на Радев със зловещо звучащото „държавна измяна“, а оттам по индукция да се съживи старата опорка отпреди избирането му, че действа в полза на Кремъл. Пропаганден фойерверк, чиято цел не е доказване на руска обвързаност, а насищане на ефира с догадки за шпионски игри, в които се мярка името на президента“.

В публикация със заглавие: „Гешев предпочете да говори за Божков, вместо за записите с президента“, изданието сочи, че главният прокурор е избегнал „...отговорите на някои от най-важните въпроси, свързани с подслушаните разговори с президента“.(...) Записите предизвикаха много и сериозни въпроси, а ден по-късно, когато застана пред медиите след заседанието на прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет (ВСС), Гешев избирателно отговори само на някои от тях и в зависимост от коя медия са зададени“, коментира авторът. Публикувани са мнения на Бойко Рашков, Здравка Калайджиева, проф. Николай Радулов, Андрей Янкулов. А също и становищата на Съюза на съдиите в България с искане Висшият съдебен съвет да обсъди поведението на главния прокурор, както и това на „Правосъдие за всеки“ с питане към ВСС дали има основания за предсрочно освобождаване на Гешев.

Подобно е отразяването и в „Де факто“ – множество юридически мнения и коментари. Там новината е отразена под заглавие: „Отговорът на Гешев: Може би, едва ли не, президентът е извършил „евентуално“ престъпление“. „Уникално четиво разпространи държавното обвинение, официално – за да мотивира искането на новия главен прокурор Иван Гешев пред Конституционния съд за пределите на имунитета на държавния глава и възможностите на прокуратурата да образува производство срещу президента на страната...Интересно е също, че делото се води от специализираната прокуратура, а не от военната, при положение, че в престъпния сговор, който се разследва, участва шефът на ВВС, а според закона в тези случаи делото е подсъдно на военен съд“, коментира изданието. И още: „Разпространяването на материалите едва ли ще реши прокурорския проблем, защото и първокурсниците по право от елитните училищата знаят, че срещу президента „не може да бъде възбудено наказателно преследване“. Обвинители на държавния глава и то само за държавна измяна и нарушение на Конституцията могат да са депутатите при процедура при импийчмънт, а окончателно въпросът се решава от КС, пред който се сочат убедителни, а не „евентуални“ доказателства. И само ако бъде установено, че президентът или вицепрезидентът са извършили държавна измяна или са нарушили Конституцията, пълномощията им се прекратяват. Прокуратурата няма място в тази процедура, но очевидно пука на пазара онова, с което разполага“.

За разлика от дотук посочените издания, „24 часа“, „Монитор“ и „ПИК“ съсредоточават вниманието си върху съдържанието на разговорите.

„24 часа“ информира с материал под заглавие: „Как президентът се наговаря с шефа на ВВС да прикрият Радева (Обзор)“. В друг материал се съобщава: „Борисов забрани на своите да коментират казуса „Радев“. Главният прокурор спира контактите с президента“. Публикува и обобщаващ материал със заглавие: „Пилотът и г-ца Генчева – любов от втори поглед“. „Възможно ли е президентът да се озове в процедура по импийчмънт заради втората си съпруга? Във фейсбук тези дни един умен човек се пошегува, че след като Десислава е успяла да направи един летец президент, значи заслужава двойна заплата. За нейната заплата във Военновъздушните сили става дума тия дни. И започнаха въпросите дали президентът може да бъде съборен, след като главният прокурор Иван Гешев отправи питане до Конституционния съд за неговия имунитет. В записан разговор между командира на ВВС ген.-майор Цанко Стойков и Румен Радев двамата обсъждат как да отговорят на искане на антикорупционната комисия за назначаването на Десислава Радева за пиар във ВВС“, информира изданието и допълва: „4 години по-късно президентът е засечен да говори с ген. Стойков как да прикрият случая с г-ца Генчева“. В публикация със заглавие: „Митко със СМС-а - най-важният след Радев и жена му, опитал да привиква Гешев“ изданието допълва картината: „Двамата генерали вероятно са проверявани по сделка за комуникации на ВВС, а финансовите и жилищните проблеми на Десислава Радева са само деликатни детайли“. Изказване на главния прокурор по въпроса е публикувано със заглавие: „Гешев обясни как се е стигнало до записите, на които се чува президентът Радев“ и

лийд: „Доказателства по делото - така главният прокурор Иван Гешев нарече по БНР публикуваните от прокуратурата записи от телефонни разговори. Бяхме поканени от президента да обясним и няма как да скрием и да оставим поле за спекулации. Прокуратурата трябва да обяснява действията си. Не се притесняваме от истината. Не може в обществото да фигурира само гледната точка на маргинални организации и политически сили, хибридни медии, гравитиращи около подсъдими лица, каза Гешев“.

Изданието препечатва материал от в. „Борба“ със заглавие: „Радев нощувал в Арбанаси след новината за записите на прокуратурата“, в който се уточнява, че Радев е „...вечерял с богато меню, след екипна със СРС-афарата вчера.(...) Според домакините в луксозния комплекс в Арбанаси президентът е бил спокоен и в добра кондиция, пише още „Борба“. Вечерта не е стоял до късно и е вечерял специалитет „Порчини“, който включва свинско бонфиле с манатарки, както и свежи салати. После пък се снимал с хора от персонала“, пише изданието.

„Монитор“ информира за скандала със заглавие: „След призива на президента да се мотивира питането до КС: Прокуратурата пусна СРС-та между Радев и шефа на ВВС (ОБНОВЕНА+ЗАПИСИ+ДОКУМЕНТИ)“ и уточнява в подзаглавие: „ДАНС записала разговори, в които държавният глава поискал осуетяване на проверка на КПКОНПИ“. Публикувано е и мнението на проф. Пламен Киров, бивш конституционен съдия подзаглавие: „Всеки главен прокурор би сезирал КС, ако има съмнения“. „На бюрото на главния прокурор попада папка, изпратена му от друг прокурор, с данни, свързани с президента. Какво

може да направи главният прокурор? Да сложи папката в касата си и да се направи, че не съществува? Той сезира Конституционния съд, тъй като има съмнение за евентуално извършено нарушение от страна на президента. И пита КС да изясни съдържанието на някои понятия и да изтълкува текста на член 103 от конституцията. Така би постъпил всеки главен прокурор“, коментира Киров. В същия материал е цитиран и юристът Драгомир Кръстев пред „Правен свят“. „Според него публикуваните от прокуратурата записи на разговори между президента Румен Радев и шефът на военно-въздушни сили Цанко Стойков не са СРС-та, а доказателства по дело и затова няма правен проблем в оповестяването им“, сочи изданието.

В публикация със заглавие: „Грантаджиите в Темида планират пуч срещу Гешев“ „Монитор“ коментира призива на ССБ до ВСС: „Грантаджиите в Темида планират пуч срещу новоизбрания главен прокурор Иван Гешев. Атаката идва по-малко от 2 месеца след встъпването на обвинител № 1 и е от Съюзът на съдиите в България (ССБ), популярен с политическите си пристрастия към крайно леви извънпарламентарни формации“. Соци се, че ССБ „...водят открита битка с държавното обвинение от години насам, а единствената им цел е извеждането на прокуратурата от съдебната система. (...) Манипулацията на политически зависимата съсловна организация не спира дотук. В писмото си Управителният ѝ съвет дори си позволява да поставя условия на членовете на кадровия орган, като индиректно ги заплашва, че, ако не споделят тяхното мнение за работата на Иван Гешев, ще се покажат пред обществото като

„зависими“. Към момента не е ясно дали кадровиците ще вземат на сериозно поредните призови за саморазправа с държавното обвинение, отправяни от ССБ към ВСС регулярно, но не особено добре юридически аргументирано...“.

„ПИК“ информира: „МЪЛНИЯ В ПИК: Прокуратурата разкри защо иска имунитета на Радев – чуйте как оказвал натиск на шеф на ВВС по разследване за назначението на Деси Радева на два щата след сигнал на медията ни (АУДИО ЗАПИС ОТ СРС/ДОКУМЕНТИ)“. „От прокуратурата разкриха официално какво е досъдебното производство, с което е свързан президентът Румен Радев и заради което вчера главният прокурор Иван Гешев внесе до Конституционния съд искане относно имунитета му. Разследването е по сигнал на ПИК от преди година за наше разследване, за което медията ни сезира прокуратурата и КПКОНПИ по повод конфликт на интереси и злоупотреба със служебно положение, докато е бил командир на Военно-въздушните сили“, обобщава изданието.

В друг материал със заглавие: „БОМБА В ПИК: Деси Р. повлече Радев към импийчмънт! Собственикът на ПИК Недялко Недялков: Шефът на ВВС на секундата трябва да си подаде оставката. Има основание депутатите да поискат импийчмънт (ОБНОВЕНА)“, Недялков коментира: „Румен Радев е спипан по бели гащи, ние пророчески сме казвали тук, че г-жа Радева ще му изяде главата“. И още: „На нас не са ни нужни СРС-та за да знаем какво мисли този човек и че е готов на всичко, но не и да отстоява правото на държавата. Ново и шокиращо е, че главният прокурор дръзва да влезе с бутонките. Нищо друго в този скандал за мен не е изненадващо. В коментар,

препечатан от сайта „Брейкинг.бг“, със заглавие: „Деси“ потопа човека на Леонид Решетников“ се казва: „От записаните разговори се разбира, че заради „Деси“, одиозната съпруга на президента, Радев нарушава законите като опитва да провали разследване за конфликт на интереси и корупция, извършени от него като командващ ВВС. Нещо повече, държавният глава притиска бивши свои подчинени, в случая неговият наследник на поста ген. Цанко Стойков да крият документи по назначаването на любовницата му тогава Десислава Генчева на втори щат като пиар и допълнително възнаграждение от 400 лева... Няма досега случай в новата ни, демократична история, в който държавен глава да е уличен в корупция по този начин“.

Публикувани са множество коментари с подобни тези:

„Веществените доказателствени средства са явни и публични – главният прокурор не е извършил никакво нарушение“ – доц. д-р Драгомир Кръстев.

„Във всички случаи главният прокурор откликва на обществения интерес. В записите ние чуваме как един генерал, шефът на ВВС Цанко Стойков, застава на амбразура и мисли по какъв начин ще саботира дейността на един важен държавен отговор“ – Димитър Узунов, бивш член на ВСС.

„Бойко Рашков и Янаки Стоилов предприеха тези яростни маневри срещу Иван Гешев не защото той е неподходящ за главен прокурор и петни честта на магистратите (че то остана ли много чисто място за петнене?!), а защото мъстят за началника си Румен Радев“ – журналистката Соня Колтуклиева.

Други тези са представяни със заглавия: „Крум Зарков брани отчаяно Румен Радев

за призова му за държавен преврат – съска срещу правителството със старите опорки“.

В материал под заглавие: „СТРОГО СЕКРЕТНО В ПИК! ОПЕРАТИВНИ ДАННИ: ЗАГОВОР ЗА ВОЕНЕН ПРЕВРАТ ОПЛИТА РУМЕН РАДЕВ И ШЕФА НА ВВС ГЕНЕРАЛ СТОЙКОВ. Екстремисти, платени от Цветан Василев и Божков, ще проливат кръв наред в София утре (СНИМКИ)“, изданието предупреждава: „Според оперативни данни Радев може да опита да сваля законното правителство с военна сила. За целта преди това ще бъдат предизвикани улични безредици, легендирани като “справедлив народен протест срещу кабинета на Бойко Борисов”.

„Стартът е утре по обед, когато проруски паравоенни формирования заедно с погромджийската бутикова партия от Варна “Възраждане” свикват протест. Във въпросния “протест”, платен с пари на обвиняемите олигарси Цветан Василев и Васил Божков, ще се включат активисти на БСП, движението на Мая Манолова, партията на Мария Капон и Арман Бабилян ЕНП. Целта е да се провокират стълкновения с полицията и да се пролее човешка кръв“. В друга публикация „ПИК“ припомня акциите на прокуратура под заглавие: „ОПГ ДОНДУКОВ 2: Целият екип на Румен Радев оплетен в афери – ето кой съветник за какво има да отговаря пред прокуратурата“ и подзаглавие „Почти целият екип на Румен Радев се оказва едно голямо ОПГ“. Разкритията продължават под заглавие: „АФЕРИТЕ НА РУМЕН РАДЕВ: СРС-скандалът „Да оправим Деси“ (АУДИО ЗАПИС/ДОКУМЕНТИ)“. Изданието посочва: „Румен Радев успя в края на своя президентски мандат да овладее цялата държава, държейки връзките си всички власти. Затова ПИК стартира

пореждата “Аферите на президента”, в която разкриваме и припомяне от кого е зависим Румен Радев, какво стои зад скандалите, в които забърква себе си и България, какъв е моралът му като човек, от когото днес зависят съдбините на българите“.

„АЕЦ – Белене“

„Дневник“ публикува материал със заглавие „Делото по случая “АЕЦ Белене” е внесено тихомълком, без Делян Добрев да е сред обвиняемите“. В материала се обръща внимание, че липсва прессъобщение на прокуратура за внасянето на делото в съда. Изданието цитира фейсбук пост на Антикорупционния фонд, в който се казва, че „Остава неясно защо, въпреки големия обществен интерес и по този случай, той е третиран различно например от делото “Бобокови”, което е внесено в Специализирания съд в същия ден, 8 февруари – и за този факт институциите не са пропуснали да информират обществеността“. В материала се припомня, че по делото е бил привлечен като обвиняем бившият министър от кабинета „Борисов“ Делян Добрев. Изданието информира, че прокуратурата съобщава на запитване, че от делото са отделени материали срещу Добрев, които са пратени в спецпрокуратурата. „Добрев няма повдигнато обвинение, казват още от пресцентъра на прокуратурата. И отричат внасянето на обвинителния акт да не е огласено целенасочено. “Никой не иска да се крие, делото ще е публично в съда”, обясняват от пресслужбата на Иван Гешев“, завършва публикацията. В материал със заглавие „Съдът върна на прокуратурата делото срещу Румен Овчаров за АЕЦ „Белене“ „Дневник“ акцентира на нарушенията, допуснати от прокуратурата и довели до връщане на

делото. Публикация в изданието обръща внимание: „През 2016 г. като обвиняеми бяха привлечени Овчаров, Димитров и наследникът им на поста Делян Добрев от ГЕРБ. Впоследствие Добрев, в чийто мандат е взето решението строителството на втора атомна централа да не се реализира и са платени парите за поръчаното оборудване, е изключен от обвинението, материалите срещу него са отделени в друго производство, за което не се знае нищо. Съдия от Специализирания наказателен съд е определил, че в обвиненията няма посочена конкретна вина на Овчаров, съобщи в началото на месеца вестник „Сега“. Според публикацията съдът пита защо третият обвинен министър (без името му да се назовава) не е сред тези, чието обвинение се поддържа“.

Подобна информация се съдържа и в материал на „Де факто“ със заглавие: „Прокуратурата внесе в спецсъда прашасалото дело за „Белене“ – без обвиняемия Делян Добрев“. Изданието отбелязва, че „...на 8 февруари т.г. прокуратурата тихо и без обичайните фанфари е внесла в съда прашасалото дело „Белене“, от което като обвиняем е отпаднал енергийният министър от ГЕРБ Делян Добрев“. „Де факто“ припомня, че адвокатът на Румен Овчаров е прогнозирайл, че прокуратурата иска да държи някой обвинен в следващите две години и да не се прави нищо. „С известна времева разлика, прогнозата на Васил Василев за застой на делото се сбъдна“, коментира юридическият сайт. От „24 часа“ не поставят акцент върху липсващото обвинение на Делян Добрев в материал под заглавие „Делото за АЕЦ „Белене“ срещу Румен Овчаров и Петър Димитров е внесено в съда“.

Изданието публикува няколко материала с исторически преглед в какво се състоят обвиненията и кои са обвиняемите. В един от тях със заглавие: „За 10 г. разследване за строежа на АЕЦ „Белене“ - много сюжетни линии и 4 подсъдими“, „24 часа“ коментира: „Съдбата на мегаразследването за строежа на АЕЦ „Белене“ е като на самата централа – мъчителна. Затова е немалък скептицизмът, че някога ще стане ясна истината за онова, което еврорепутатът Андрей Ковачев нарича националния грабеж Белене. Предстои на 5 март да видим как делото ще тръгне - дали ще бъде върнато на прокуратурата или ще започне по същество“. А по отношение на отделените материали срещу Добрев: „Вариантите пред новото разследване са два - или ще бъде прекратено, или ще завърши с обвинителен акт, внесен в съда“. В „ПИК“ информацията е поднесена по подобен начин, а в „Монитор“ информация за разследването срещу Добрев липсва.

„Братя Бобокови и Пламен Узунов“

Медиите проследяват арестите и обвиненията на бизнесмените Пламен и Атанас Бобокови и заместник-министъра на околната среда и водите Красимир Живков за организирана престъпна група за внос на опасни отпадъци, заседанията в съда по исканията за налагане на мерки за неотклонение. Особено внимание е обърнато и на обвиненията срещу президентския съветник Пламен Узунов и Пламен Бобоков за престъпен сговор с цел търговия с влияние, както и на акцията на прокуратурата в президентството, която предизвиква масови протести срещу главния прокурор и правителството.

„Медиапул“ акцентира върху публикуването на доказателства в

материал със заглавие „Божков и имена на прехода изскочиха от чекмеджетата на Бобокови“. „От жилището, обитавано от обвиняемия Атанас Бобоков, е намерена и цветна снимка, на гърба на която има изписани имена, които съответстват на имената на публично известни личности, някои от които са убити през годините. Срещу имената на всеки от тях са записани големи суми пари от порядъка на 70 милиона долара, 100 милиона лева, 120 милиона лева, 300 милиона лева... По-късно прокуратурата пусна списъка, без да уточнява обаче какво точно означава той и каква е връзката му с разследването за отпадъците“, разказва изданието. Темата е продължена със статията: „Гешев пуска компромат за Бобокови, преписан от книга на Григор Лилев от 2003 г“. Подходът на прокуратурата да публикува доказателства е подчертан и в публикация със заглавие „Прокуратурата пусна разпита на основния свидетел срещу Бобокови“. Според нея „...бившият шеф на завода “Монбат Рисайклинг” Васил Богданов е основният прокурорски свидетел срещу русенските бизнесмени братя Бобокови, (...) на неговите показания се крепи голяма част от тезата на разследващите (...). Това е поредният случай, в който държавното обвинение прави публични доказателства по шумно дело. Оправданието отново е, че обществеността трябва да бъде информирана. Разпитът се публикува ден преди апелативният спецсъд да вземе окончателно решение за ареста на Атанас Бобоков. Брат му Пламен бе освободен срещу 1 млн. лв. гаранция“. В обобщаващ материал под заглавие: „Олово, прокурори и индустриалци. Какво се знае за делото “Бобокови”?“, авторът Самуил Димитров коментира: „Вярна на традициите си, прокуратурата успя да изиграе лош

театър в началото на разследването. Пускането в публичното пространство на снимка от дома на Атанас Бобоков, върху чийто гръб са изписани имена на богаташи и съответни суми, бе доста глупав ход. Още по-неразумно беше мълчанието на държавното обвинение по този въпрос. То подхрани всякакви спекулации, докато накрая някои хора бяха убедени, че прокуратурата няма никакви доказателства срещу задържаните и хвърля списъка на медиите без обяснения, само за да се появят всевъзможни хипотези. И досега няма логично обяснение за тези действия. Около самото разследване също има множество въпросителни. Едва след две съдебни заседания тезата на прокуратурата започва да придобива, макар и мъгляви, все пак някакви очертания“.

Вторият сюжет е въведен със заглавие „Президентски съветник и прокурор са разследвани за търговия с влияние заради Бобокови“ и подзаглавие: „Прокуратурата публикува чатове с Prok. NN и Prezident-Pl. Uzunov“. В него изданието акцентира: „Специализираният съд освободи от ареста бизнесмена Пламен Бобоков, но прокуратурата образува светкавично ново дело, свързано с него – за търговия с влияние. Държавното обвинение свързва Бобоков с президентския съветник и бивш служебен министър на вътрешните работи Пламен Узунов и с някогашния русенски окръжен прокурор Николай Николов“. В материал, озаглавен, „Прокуратурата не успя да вкара Пламен Бобоков в ареста“, изданието описва опита на прокуратурата да задържи в ареста Пламен Бобоков така: „...използвайки разговорите му с президентския съветник Пламен Узунов“. „Експертиза от телефона на предприемача бе представена

като доказателство, но по друго дело – разследването, в рамките на което Бобоков е обвинен за участие в престъпна група... Разговорите между Бобоков и Узунув, части от които прокуратурата публикува почти всеки ден, обаче касаят друго дело – за търговия с влияние. По него все още няма обвиняеми, а самият бизнесмен е призоваван и разпитван само като свидетел. Въпреки това разследващите посочиха разговорите като доказателство, че Бобоков може да се укрие, да извърши друго престъпление или да повлияе на свидетели“, пише изданието.

Под заглавие „Прокуратурата изрови отпадъци, твърди, че са на Бобокови“, „Медиапул“ информира, че прокуратурата е разпространила снимки, на които се виждат единични остатъци с надписи „Монбат“ и логото на фирмата на Бобокови. „Как присъствието им доказва, че бизнесмените и фирмите, производители на акумулаторните батерии, са участвали в заравянето им не е ясно“, се сочи в публикацията. В друг материал със заглавие: „Борисов отива на разпит заради Бобоков“, изданието коментира: „Досега прокуратурата не демонстрираше желание да проучи връзките на бизнесмена с ГЕРБ и бе концентрирана само върху комуникацията с президентството. Дни наред разследващите пускат на порции чатове на Бобоков и Узунув. Те са по различни теми. ...Освен комуникацията с Узунув, прокуратурата пусна и съобщения на Бобоков с президента Румен Радев“. Изданието публикува и коментар на бившия председател на Бюрото за контрол на СРС Бойко Рашков, според когото следствената тайна е безпрецедентно потъпкана с публикуването на доказателства, под заглавие „Прокуратурата стана политическо средство в битката Борисов-

Радев“.

Със заглавие „Арести и обиски в президентството“, „Медиапул“ информира: „Секретарят на държавния глава Пламен Узунув и съветникът Илия Милушев бяха арестувани при безпрецедентна показна акция на прокуратурата в президентството, където в четвъртък сутринта влязоха прокурори, полицаи и служители на Бюрото за защита към главния прокурор“. Изданието акцентира, че акцията е проведена часове след като „...президентът Румен Радев призова прокуратурата да провери парка „Росенец“, където се намира т.нар. морски сарай на почетния председател на ДПС Ахмед Доган, както и да бъде свалена държавната охрана на Доган и бизнесмена и депутат Делян Пеевски“. Добавя и друг акцент: „Настоящата акция бе предварително подгряна от публикации в близкия до Гешев сайт „Пик“, който в последните дни твърди за вътрешно разследване в разузнаването, което установило, че високопоставен служител изнася класифицирани документи от службата и те били предавани на президентския съветник по сигурността – полковника от резерва Илия Милушев“. Публикувани са и коментари за акцията. Пред изданието адвокат Михаил Екимджиев казва, че сме свидетели на „...откровен прокурорски преврат и погром срещу конституцията и законите“. В материал със заглавие „Бобоков пак в ареста, Гешев отиде при изкопани боклук в Червен бряг“, изданието пише, че главният прокурор „... отбеляза посещението с нов пост в Туитър, където отново говори с лозунги, вместо факти или доказателства“. „Бели бизнесмени“ тровят децата на България. Прокуратурата върши своята работа срещу това. Но и всеки от нас трябва да

избере дали да е на страната на олигарсите или на страната на закона. От нашия избор зависи дали ще живеем по-добре в собствената си възродена Родина”, написа Гешев”, цитира Медиапул.

В публикация със заглавие: „Бобоков е обвиняем заради сору/paste новинарска сводка на военното разузнаване“, „Медиапул“ информира, че бизнесменът е с повдигнати обвинения, защото е „получавал от президентския секретар Пламен Узунов новини за обстановката в Либия“. „Става дума за изцяло публична информация, която може да бъде открита във всяка българска новинарска медия с напълно свободен достъп. Кратките компилирани новини, каквото представляват получаваните от Бобоков съобщения, обаче вероятно са взети от специалната сводка на служба „Военна информация“. А тя формално може да е секретна“, уточнява изданието. В други материали по темата изданието акцентира върху решенията на съдилищата и мотивите към тях за липса на доказателства по обвинението за търговия с влияние и незаконността на ареста на Пламен Бобоков.

По подобен начин акциите и арестите са отразени и в „Дневник“. Публикуването на материали от прокуратурата е окачествено като „сериалът на прокуратурата“. Отрадени са подробно медийните изяви на братята Бобокови и са публикувани анализи на действията на държавното обвинение. В материал със заглавие „Сериалът на прокуратурата “Узунов-Бобоков” продължава: затворник иска помилване“, изданието уточнява: „От държавното обвинение отново не са публикували цели разговори, а само избрани извадки. Не съобщават и какво точно доказват разменените реплики,

които изпратиха във вторник (30 юни) в 16 снимки, нито пък за какво престъпление точно са уличаващи“. И още: „Личните разговори вероятно са част от разследването за търговия с влияние. Към момента нито бизнесменът Бобоков, нито президентският съветник Пламен Узунов имат повдигнати обвинения по това разследване, но въпреки това разговорите се разпространяват в публичното пространство.“

„Дневник“ публикува и анализ със заглавие „Едно наум: Как снимки с Божков от телефона на Бобоков стигат в „Пик“. „Кадри на обвиняемия бизнесмен Пламен Бобоков и обвинения и укриващия се в Дубай Васил Божков с техните съпруги на яхта се появиха в сряда (1 юли) в сайта „Пик“ (той организира шествия в подкрепа на избора на Иван Гешев за главен прокурор и е известен с пламенна защита не само на него, но на премиера Бойко Борисов и атаки срещу всички техни критици или опоненти). В две публикации те са представени като „сензационни снимки“ и е обяснено, че са получени на пощата на медиата. Според сайта те са от преди година и са снимани във водите на Гърция“, разказва медията и търси отговор на въпроса как „ПИК“ се е сдобила с тях при положение, че телефонът на Бобоков е иззет от прокуратурата. От пресофиса на бизнесмена отговарят на „Дневник“, че снимките са именно от този телефон. „Как снимките са попаднали в „Пик“ – едното обяснение е да са изпратени от прокуратурата и някой, който има достъп до материалите по досъдебното производство. Или са били препратени към трети човек от там, който ги е изпратил към „Пик“, разсъждава изданието и анализира и други версии. „Част от едната снимка е публикувана

и в „24 часа“ преди седмица и също е представена като изпратена от читател, отново в материал, който свързва Бобоков и Божков чрез общо празненство на яхта“. Материалът обобщава: „Снимките от телефона на Бобоков в „Пик“ са използвани, за да се внуши връзка между Бобоков и Божков от една страна, и между Бобоков и президента Румен Радев, от друга“.

„Дневник“ информира: „Прокуратурата показва какво е намерила в кабинета на Пламен Узунов“ с уточнението: „Кое е досъдебното производство, какви са договорите и за кой казус става дума от прокуратурата не съобщават. Не се разбира и докъде е стигнало разследването и срещу кого се води. От прокуратурата уточняват само, че се проверява какво общо има Узунов със случая“.

В анализ на Петя Владимирова със заглавие „Гешев се оплаква до Брюксел от президента: тичане предвятъраснепосилен товар“ се обсъжда съдържанието на писмо до председателя на Европейския парламент Давид Мария Сасоли и председателя на Комисията по граждански свободи и върховенство на закона Хуан Фернандо Агилар, в което главният прокурор „... обвинява президента Румен Радев в натиск над прокуратурата и посягане на нейната независимост“.(...)А що се отнася до същинската работа на прокуратурата, до нейната ефективност и реална независимост, говорят фактите: само седмица след писмото на Гешев съдът свали гаранцията от 1 млн. лв. на Бобоков и тази от 20 хил. лв. на Узунов. А в мотивите си съдът написа, че обменената информация между двамата е била общодостъпна и че не са събрани доказателства в необходимия обем за извършени престъпления по служба от президентския секретар“.(...)В писмото Гешев не казва нищо и за щедрот

разпространяване от прокурорите до медиите на кореспонденция от мобилните устройства на част от задържаните (вече любим похват на обвинението – защото те може и да не са годни за доказателства в съда, но вършат идеална работа за внушения и медийни присъди)“.

„Дневник“ информира: „Пламен Бобоков получи и обвинение за притежаване на антики“. В материала изрично е уточнено, че третото обвинение „...става факт ден след като той и брат му Атанас дадоха интервю пред Би Ти Ви, в което за пореден път казаха, че депутатът от ДПС и медиен магнат Делян Пеевски иска да поеме контрол над бизнеса им и това стои в основата на активността на разследващите срещу тях“.

„Де факто“ публикува коментар на адвокат Андрей Янкулов със заглавие: „Двойният стандарт ще ни избоде очите“. „Макар че медиите (примирено) пропагандираха разкритието на прокуратурата, установеният „сговор“ между Бобоков, секретарят по правни въпроси и антикорупция на президента Пламен Узунов и прокурорът от ОП-Русе Николай Николов, не стана ясно в какво се изразява“, сочи авторът и допълва: „... традиционно обаче, в дух на „откритост“ и „прозрачност“, държавното обвинение за пореден път публикува избрани откъси от разменени съобщения.(...)Всичко това се разви в петък на фона на ярките скандали с шокиращи снимки на пачки, аудиозаписи и пр. на министър-председателя, включително и на гръмотевичните откровения на обвиняемия Васил Божков. От Дубай, той пък сипе разкрития за изнудване, търговия с влияние, милионни плащания по високите етажи, за да му върви бизнеса с хазарта и т.н и т.н. СМС – и (на кирилица и латиница) с финансовия

министър Владислав Горанов и премиера Бойко Борисов подкрепят тезата му за недопустими връзки и договорки на властта с олигархията. Насилено прокуратурата обеща разследване... В тази посока обаче не се забелязва да изтича прокурорска енергия". В анализ на Петър Обретенов със заглавие: „Прокурорите забравиха ли, че правораздаването е в съда, а не по медиите“, авторът пита на какво правно основание прокуратурата разпространява тези записи. „Ако Узунов все още не е привлечен като обвиняем, публикуването на тези записи от личния телефон на Узунов, представлява грубо нарушение на тайната на кореспонденцията, гарантирана от чл. 34, ал. 1 от Конституцията. Ако пък Узунов вече е привлечен като обвиняем, тези записи представляват доказателства по делото и използването им за други цели, извън тези за доказване на обвинението пред съда, представлява произволно присвояване от прокуратурата на функции, които тя по конституция няма“, категоричен е юристът. Допълнително реакции на акцията на прокуратурата в президентството са публикувани под заглавие: „Юристи и политици за акцията в президентството: Нашествие на варвари, в цивилизована държава това не може да се случи!“

„Дефакто“ информира: „Прокуратурата откри нов престъпен сговор покрай Бобокови, включи президентски съветник и действащ обвинител“. В публикацията изданието акцентира: „Новите разкрития се случват наред последните скандали във властта, съсредоточени този път около премиера Борисов, след изтичането първо на запис, а после и на снимки. И след като Иван Гешев обяви за започнала проверка на записа – но само за това дали са

използвани незаконни СРС или е направен монтаж, сиреч как е правен записът, не и на неговото съдържание“.

Подходът на държавното обвинение при оповестяване на материали е обсъден под заглавие: „Прокуратурата „премълча“ кореспонденцията на Пламен Бобоков с Бойко Борисов и обръщението: „Добро утро, бос!““. В него се подчертава, че кореспонденцията на бизнесмена с премиера е „... спестена от прокуратурата, която в същото време охотно пуска в публичното пространство тази на Бобоков с президентския съветник Пламен Узунов“. „И докато разговорите между Бобоков и Узунов според прокуратурата са търговия с влияние, то тези с Борисов не само, че не се определят по някакъв начин, но дори не се и показват“, обобщава изданието.

В публикация със заглавие: „Държавният глава призовава прокуратурата да публикува незабавно целия му „чат“ с Пламен Бобоков“, „Де факто“ публикува бележка на редактор: „Наказателното право не е игра на „стражари и апаши“. Безпрецедентното оповестяване на данни и факти по следствени дела, навлязло като неписана мярка за наказателна репресия, освен че обрича разследванията на провал, вещае сериозни сблъсъци на властта със Съда по човешките права. Намирисва обаче на сериозна злоупотреба с власт и правомощия, нещо което напомня и друг вид отговорност. В прокуратурата би трябвало най-добре да знаят, че наказателното право не е игра на „стражари и апаши“, а сериозна наука за просветени професионалисти“.

Развитието на казуса е проследено в друг материал на „Де факто“ със заглавие: „На вниманието на ЕНП: Няма развой

по наказателните производства срещу съветниците на президента“.

В „Монитор“ отразяването на съобщенията на прокуратурата е систематично. В материал със заглавие: „Откриха досие на прокурор, разследващ Божков, в дома на Пламен Бобоков“, изданието пише: *„Скандални разкрития направиха разследващите по аферата с боклука, във връзка с която братята-бизнесмени Бобокови бяха арестувани, заедно със зам.-министъра на околната среда и водите Красимир Живков. В дома на един от тях откриха автобиография и снимка на магистрат, който е наблюдаващ прокурор по дело срещу Васил Божков за тежки престъпления“*. В публикация, препечатана от „Правен свят“, със заглавие „Шеф на грантаджиите в Темида в съдебния състав по изтеклото към Бобоков дело „Бадр“ се казва: *„...кореспонденцията с Пламен Узунов се отнася до снабдяването преждевременно на Бобоков със съдебното решение на Върховния административен съд (ВАС) по делото за танкера „Бадр“*. (...)Именно последното буди и най-много въпроси както относно интегритета на върховните съдии, участвали в състава решил делото, но и за паяжината от контакти между личности на високи държавни позиции с корпоративните интереси на конкретни бизнесмени“. В същата публикация се допълва, че публикуваните чатове *„...разкриха очевидни данни за търговия с влияние“,* но *„...и нещо повече...може да се разглежда като своеобразна представителна извадка за корупцията и зависимостите в съдебната система, предвид факта, че неподписано съдебно решение е успяло да излезе от ВАС и да попадне в ръцете на хора с меко казано нечисти интереси към него“*.

Действията на прокуратурата са оприличени на „жесток удар“. Изява на Пламен Бобоков пред журналисти е предаден със заглавието: „Бобоков с адска излагация: Не разбирам от нови технологии“. Публикуван е и коментар на Борислав Цеков под заглавие: „След скандала „Узунов“, Радев не може да бъде морален коректив на властта“.

„Монитор“ дават нови подробности с материал, препечатан от „ПИК“ и озаглавен: „Адвокат Лулчева и Пламен Бобоков се наливат в хотела на Ветко Арабаджиев (СНИМКИ)“. *„Двамата очевидно са се черпели за успеха си – вместо арест, потвърдена гаранция от 1 млн. лв. – сума, която явно не притеснява мастития русенец. Бизнесменът от скандалната афера за търговия с влияние в президентството е изловен от напярък на агенция ПИК сладко да си пийва в компанията на Лулчева и бодигардовете си. Те са отседнали в скъпарския рибен ресторант „Капитан Кук“ в хотел „Маринела“, който му е любим. На същото място Бобоков често си правил срещи и с президентския съветник Пламен Узунов“,* пише изданието, според което Бобоков *„...поръчвал щедро ядене и пиене, без да се вълнува от космическите цени в скъпарското заведение, където предлагат отбрани пресни риби и морски деликатеси, уловени сутринта от Средиземно море. (...)“*. „Сервитърите едва смогвали да хвърчат около Бобоков и компания, а според очевидци сметката на русенския бос е минимум 3 бона само за обяда“, се казва в публикацията.

„Монитор“ публикува и материал със заглавие: „Съпругата на Бобоков в опасни връзки с олигарха-беглец Божков“. „И съпругата на обвиняемия русенски бизнесмен Пламен Бобоков – Христина, се

оказва допирна точка между него и ужилия хазната със 700 млн. лева олигарх-беглец Васил Божков. Това твърди Блиц, позовавайки се на хора от обкръжението на милионерите. Според източниците на агенцията пловдивчанката Христина, която проявява интерес към изкуството, омагьосала подведения под отговорност по 18 обвинения от целия спектър на НК Божков, по време на семейни яхтени воаяжи в красиви екзотични курорти. Като олигархът дори е започнал да влага мощни средства в начинанията на Христина“, се сочи в материала.

„Пламен Узунов саботирал разследването по аферата с Бобоков (ОБЗОР)“ е друго заглавие по темата в „Монитор“. Според изданието „Узунов е направил опит да заличи информация по аферата с нерегламентирани му контакти с обвиняемия русенски бизнесмен Пламен Бобоков, която би навредила сериозно на шефа му“, като си счупил телефона.

Съобщение на прокуратурата за открити отпадъци е публикувано със заглавие: „Боклуците на Бобокови край Червен бряг внесени от Словакия и Румъния“.

В подробен материал с надзаглавие: „След арестите на президентски съветник и секретар“ и заглавие: „Олигархията се събра на „Дондуков“ 2“, изданието обобщава: „Румен Радев пристана на мафията, призова за бунт срещу кабинета и Темида.(...)Кървавият Ел Чапо свири сбор, задкулисни босове и партиите им се обединиха(...)В ролята на говорител на мафията пък влезе самият държавен глава Румен Радев, който извърши безпрецедентен акт на погазване на конституцията, като призова за пуч срещу изпълнителната и съдебната власт

в страната. До всичко това се стигна след серия от опити за разклащане на властта, грижливо режисирани от подсъдимите босове като Иво Прокопиев, Цветан Василев и Васил Божков, които активираха всички свои пионки да атакуват държавността. Фитилът на бунта обаче бе запален, след като бяха извършени арести в администрацията на държавния глава“.

„Монитор“ информира още: „Бобокови овладяват завод за \$ 3 375 000 срещу \$ 590 000 кеш“ и извеждат акцент: „Кабинетът „Костов“ им продава 26% при скандална РМД приватизация, слагат ръка на 90% с увеличение на капитала“. В друг материал, публикуван от изданието и озаглавен „Мафията пак разпъва цирка си в САЩ“, Бобокови са наречени „царете на боклука“. „Царете на боклука Атанас и Пламен Бобокови, обвиняеми за тровенето на природата и гражданите на държавата с опасен боклук и подсъдимият за злоупотреби с еврофондове и обвиняем по второ дело за данъчни престъпления и пране на пари Миню Стайков, са наели през няколко месеца една и съща US лобистка фирма, за да лъска имиджа им със смехотворни лъжи и откровени клевети. В това число срещу страната ни“, пише изданието.

Един от акцентите, които поставя „24 часа“ в отразяването на акцията в президентството е материал със заглавие: „Здравенякът с пистолет и посинено око, извел арестувания зам.- министър, е инспектор в Бюрото по защита към главния прокурор“. Изданието пише: „Здрав мъж със суров поглед, пистолет на кръста, синини под дясното око, модерна брада и униформа. Всички се чудят кой е човекът, привлякъл преди дни повече вниманието от зам.-министъра на екологията Красимир Живков, когото прокурор Ангел

Кънев отведе към ареста от сградата на МОСВ по разследването за вноса на отпадъци в България. Препасал пистолет, командосът разчисти пътя на зам.-шефа на Специализираната прокуратура и задържания висш чиновник, за да влязат в микробуса, и се шмугна вътре“, разказва изданието и допълва: „Бит ли е този човек, защо окото му е посинено, питаха потребители на социалните мрежи, разглеждайкиснимката. Истината се оказа прозаична – служителят на секретното бюро е получил леката контузия по време на редовните тренировки, с които поддържа формата си, научи “24 часа”.

„24 часа“ препечатва материал от „Правен свят“ със заглавие „Правен свят“: Кого задкулисно договаря с президента за служебен министър на правосъдието Христо Иванов?“. В него се обръща внимание на адвокат Ина Лулчева, която защитава Пламен Бобоков, „...за когото у нас премиерът е „босът“, а президентът „шефът“, а неподписани съдебни решения получава директно от президентския съветник, с когото уговаря посланически назначения по телефона“. И още: „Пламен Бобоков, с когото Васил Божков по неговите откровения, планирали да почиват в Тайланд през отминалия февруари. Ето това е българското задкулисие, на което Христо Иванов е само един (пореден) изпълнител“. В послепис авторът нарича Фондация “Български адвокати за правата на човека” „...поредното НПО, което е част от инструментариума за задкулисен натиск срещу възможността на държавата да защитава обществен интерес от престъпните набези на мафията(...)“. „Същественото в писанието не е одиозният призив към Висшия съдебен съвет, първо да уволни главния прокурор, а после да се саморазпусне, нито дори

ултиматумът към депутатите да унищожат органите на специализираното правосъдие. Важното в писанието е предварително съгласуваното с Румен Радев искане за стартиране на процедура за промяна на Конституцията“, заключава авторът.

Изданието прави разбор на шумни дела със заглавие: „Бобокови ударени последни от олигарсите, но по делото за боклуците вече има 3 присъди“.

В материал на „24 часа“, озаглавен: „Атаката на двамата US сенатори срещу България – лобизъм с хонорар от братя Бобокови и Стайков (Обзор)“ пише: „Докато в САЩ лобизмът е законен, в България не е. У нас Пламен Бобоков беше задържан и обвинен за търговия с влияние през юли м. г. заедно със секретаря на президента Пламен Узунов. Разследването по случая продължава. Прокуратурата публикува комуникация между двамата, от която става ясно, че Бобоков лобира неофициално по няколко случая. Първият е за освобождаването на либийския танкер БАДР, към който претенции има и българска компания заради дългове. От чатовете става ясно, че Узунов е пратил на Бобоков все още непубликувано решение на Върховния административен съд по казуса с танкера. Според бизнесмена той се е интересувал от случая и е ходатайствал за освобождаването на либийския плавателен съд, защото има бизнес в африканската държава и иска България да има добри отношения с Либия. От телефона на Бобоков тогава излязоха и други случаи на лобизъм. Той е обсъждал със секретаря на Румен Радев как негов приятел руснак да получи български паспорт. Молбата му не била уважена от съвета за гражданството след възражение от ДАНС“.

„ПИК“ информира: „Адвокатът на „мафията“ Илиян Василев брани бандата за боклуци на Бобокови в спецсъда (СНИМКИ/ОБНОВЕНА)“. „Василев има предълга биография като защитник на съмнителни личности, сочени за босове в ъндърграунда, а с днешна дата е ангажиран и с ОПГ с участието на братята Бобокови“, посочва изданието.

Заседанията от делото са отразени под заглавие: „Събрани са над 66 тома доказателства срещу групата на Бобокови и зам.-министърът от МОСВ“. „ПИК“ обобщава разкритията до този момент: „Най-скандалните находки в хода на спецоперацията разследващите открили в дома на братя Бобокови, които са собственици на „Приста ойл“ и завода за акумулатори „Монбат“. Прокурор Милева разкри, че в дома на Атанас имало цветна фотография, а на гърба ѝ са изписани над 40 имена на известни хора и организации. Интересен детайл е, че въпросния списък започва с бандити зад граница, които са три лица, следват ги „убити бандити – 4“ и живи – 10.“.

Публикуването на доказателства от прокуратурата е отразено под заглавие: „ПЪРВО В ПИК: Прокуратурата показва важно доказателство срещу Атанас Бобоков – ето го списъка с пари и важни персони, сред които и убити. Сред тях са Алексей Петров, Емил Кюлев, ВИС и ТИМ, Маджо, Маргините, Ветко, Банев, Дарина и още... (СНИМКА)“.

„ПИК“ прави профил на братя Бобокови под заглавие: „ЕКСКЛУЗИВНО В ПИК: Ето кои са двамата братя Бобокови – от магазинче в русенско село, през червените куфарчета и търговия с горива, до връзки с ВИС и Манол Велев. Имат антики за 80 млн. лв. като Васил Божков“. Изданието публикува и материал със заглавие: „Нови

доказателства заковават Атанас Бобоков, той очаквано се поболя“. „Апелативният специализиран наказателен съд даде ход на делото по мярката за неотклонение на обвиняемия. Атанас Бобоков настоява да бъде пуснат от следствения арест. Подобно на всички обвиняеми и Бобоков очаквано се поболя след ареста и пожела да излезе на свобода. Обяви, че имал проблем с краката и иска да се лекува“, информира изданието.

Публикуването на доказателства от прокуратурата е отразено от „ПИК“ под заглавие: „Бобоков – обикновен лъжец! Президентът в опасни връзки с обвиняемо лице. Какъв по-добър повод за оставка?“. „Прокуратурата е заличила отговорите на Радев, тъй като се явява „лице с имунитет“. Все още. Какво правим сега? Това не е ли търговия с влияние? Само Пламен Узунов ли трябва да подаде оставка? Каква е тази „огромна подкрепа“, която Радев е оказвал на Бобоков? За какво Бобоков е „на разположение“ 24/7?“, пита изданието.

Акцията в президентството е отразена под заглавие: „ПЪРВО И ИЗВЪНРЕДНО В ПИК: Екшън в президентството – прокуратурата нахлуна Дондуков2! Военни и специализирани магистрати обискират кабинети (ВИДЕО/ОБНОВЕНА)“. „Нещо се случва в президентството. Това събщи репортер на ПИК минути преди 10 часа, тъй като има струпване и напрежение в задния двор на сградата на „Дондуков“ 2.... Според отлично осведомени източници на ПИК от родните служби и в съдебната система, при разплитането на случая са изскочили, меко казано, шокиращи факти. В разрез с всякакви законови правила за боравене с държавна и служебна тайна документи на разузнаването са изнасяни и са предавани

на съветника по сигурност и отбрана на президента Румен Радев – о.з. полковник Илия Милушев“, се сочи в материала. Продължение на темата е публикувано със заглавие: „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК TV: Президентството под блокада! Румен Радев в ступор от прокурорските проверки – избяга от медиите (СНИМКИ/ВИДЕО)“. Изданието пише: „Президентството е под прокурорска и полицейска блокада. Вече повече от час спецпрокурори, служители на МВР и експерти правят обиски в кабинетите на секретаря по правни въпроси и антикорупция Пламен Узунув, както и на съветника по отбрана Илия Милушев...Самият президент Румен Радев пък е в истински ступор заради нахлуването на прокурорите. По информация на медията ни той не е очаквал държавното обвинение да получи разрешение за обиски в кабинетите на неговите верни служители“.

Протестите, провокирани от прокурорската акция, „ПИК“ отразява в материал, озаглавен: „РАЗКРИТИЕ НА ПИК: Обединената мафия пробва преврат след арестите в президентството - хората на Божков, Манолова, БСП, Копейкин и ДеБъ бранят Румен Радев (СНИМКИ)“. Според изданието „...разкритията за аферите на хората на Румен Радев шокираха България, но и стреснаха обвиняемите олигарси и маргинални политици, за които той е последна надежда и гуру за спасение от закона“. Предвижда се „... по-радикални действия, като са възможни и опити за кървави провокации, тъй като на място има и крайни елементи“.

„ПИК“ информира: „ЧАСОВЕ СЛЕД БЯГСТВОТО В ДУБАЙ: Жените на Божков и Пламен Бобоков на шопинг в Милано с частния самолет на милионера-беглец“. Изданието сочи, че не само „...

босове на “Приста ойл” и “Монбат” – братята Бобокови и милионерът-беглец Васил Божков са били особено близки в последно време.(...)По линия на мъжете си, техните жени също са споделяли ежедневието си заедно, но ако си мислите, че са обменяли помежду си рецепти и съвети за домакинството – грешите. Елена Динева и Христина Бобокова, съпругата на Пламен Бобоков, яхвали частния самолет на Божков и кацали на летището в Милано, за да грабят новите колекции от местните бутици.“

Със заглавие: „ПЪРВО В ПИК TV: Тежко решение на Апелативния спецсуд за милионера Бобоков – оставиха в ареста баровеца и зам.-министър Живков. Адвокатът му Илиан Василев крещи по съдията (ОБНОВЕНА/ВИДЕО)“, изданието проследява заседанието по разглеждане на мерките за неотклонение и пише: „...съдията разсипа опорките на адвокатите, че обвиняемите не са се познавали и никога не са имали нищо общо, като се оказва, не само че не са свързани, а и са наемали заедно складове за съхранение на опасни отпадъци, като „Монбат“ са захранвали с тонове отпадъци“. Публикуваният протокол за разпит на свидетел от прокуратурата е предаден със заглавие: „ОБВИНЯЕМИ ПО ДЕЛОТО БОБОКОВИ ПРОГОВОРИХА: Ето ги схемите на аферата с опасни отпадъци и как от МОСВ и РИОСВ си затваряли очите! Жената на един от милионерите също е замесена (СНИМКИ)“.

„ПИК“ информира: „СКАНДАЛ В ПИК! Пламен Бобоков отстрелял защитен овен в Киргизия - милионерът от аферата с боклука довякъл от Камчатка и 3-метрова мечка“.

„Нено Димов“

Медиите отразяват интензивно ареста

на министъра на околната среда и водите Нено Димов, повдигането на обвинения, разглеждането на мерките за неотклонение. Новината за арест на действащ министър се отразява като сензация, като изданията канят и се допитват до множество коментатори – юристи, политолози, социолози и други за коментар по темата. Всички издания коментират зрелищността на ареста, но с различна конотация.

„Дневник“ посочва, че Димов „... първоначално беше задържан с полицейска заповед, след като беше изведен от МОСВ пред камерите на телевизиите“. В друг материал изданието посочва, че „той е първият действащ министър, който е арестуван“. В анализ на Евгени Дайнов със заглавие „Реалната, политическата власт е в ръцете на главния прокурор“, авторът посочва: „Междувременно Гешев удря хора – Нено Димов, Васил Божков – които имат лоша репутация и които гражданството отдавна иска да види в затвора. Тук целта отново не е правна, а политическа: да умиротвори общественото мнение и то да не протестира“.

В анализа на Даниел Смилов със заглавие „Как умира демокрацията“, авторът пише: „Да, Нено Димов падна жертва, но той така или иначе не беше от „ядрото“ на властта, а пришълец от други политически племена – веднага след падането му си спомниха, че бил „човек на Костов“. С подготовката за импийчмънт на президента, с атаката срещу Божков, Гешев дава яко рамо на тандема ГЕРБ-ДПС в момент, в който ситуацията в Перник е на ръба на контрола“. Под заглавие „Нено Димов е разследван и за концесията на ски зона Банско“ „Дневник“ уточнява: „Концесията за ски-зона „Банско“ бе подготвена от ведомството през 2000 г. при министър Евдокия Манева, когато

Димов е бил неин заместник-министър. След Манева отговорни за концесията в качеството си на министри с пълни мандати са били последователно Долорес Арсенова, Джебдет Чакъров, Нона Караджова и Ивелина Василева. Нито за Манева, нито за министрите след нея е търсена наказателна отговорност за нарушенията на концесионния договор през годините.“ (...) Активността по темата „Юлен“ става факт, след като в продължение на година прокуратурата не предприе никакви действия по проверката за нарушенията на концесионния договор за ски зоната над Банско в Националния парк „Пирин“, които сама констатира още през юни 2018 г.“

Ванализна Андрей Янкулов със заглавие „Данъкоплатците пак ще платят сметката за зрелищните арести“, част от поредица на „Дневник“, в която изданието търси юристи за коментар на зрелищните арести и „превръщането на мярката за неотклонение „задържане под стража“ на практика в наказание“ авторът предупреждава, че има възможност държавата да бъде осъдена пред ЕСПЧ. Подобен анализ на съдия Мирослава Тодорова е публикуван под заглавие: „Обществото се развращава, като се приучва да очаква репресия към обвиняемия“.

В материал със заглавие: „Една година след ареста на Нено Димов – по-добре ли е природата днес“ „Дневник“ сочи: „Година след неговото показно отстраняване от поста – нито необходимостта от приложената мярка срещу него е доказана, нито опазването на околната среда и други ресорни проблеми са решени...“. Изданието припомня, че „...след задържане пред телевизионните камери на 9 януари 2020г, три месеца в ареста и още половин година под домашен арест, от 9 септември,

Нено Димов е освободен срещу подписа. Една година по-късно прокуратурата все още разследва повдигнатите обвинения и няма яснота кога и дали въобще ще бъде заведено дело“. След подзаглавие: „Каква е равносметката след една от първите показни акции на главния прокурор Иван Гешев?“, авторът обобщава: „Три месеца арест биха могли да донесат удовлетворение на недоволните от управлението на Димов. Но три месеца арест без съдебно дело биха могли и да означават дело на Димов срещу прокуратурата по силата на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди – и евентуално обезщетение след години заради необоснован арест, платено отново от гражданите, оцетени от политиката на бившия министър. (...)“. И „...под управлението на Гешев, прокуратурата показва, че не отговаря на въпроси и предоставя информация, когато бъде питана, а изпуска или разпространява информация, когато е удобно за нейните цели. Арестът на Димов е любим пример на главния прокурор когато трябва да отчита какво е свършил, за да твърди, че недосегаеми няма и това важи и за представители на властта.“

„Медиапул“ публикува статия със заглавие: „Прокуратурата лекичко качва Нено Димов на ските и за концесията на “Юлен”, в която обобщава: „Часове след ареста и последвалата оставка на екоминистъра Нено Димов, прокуратурата даде знак, че възнамерява да извади почти всичко, с което разполага срещу него. Наблюдаващият прокурор Ангел Кънев съобщи в петък, че от служебния кабинет и дома на Димов са иззети и документи, които засягат концесията на “Юлен” на ски зоната в Пирин“. В статия със заглавие: „Властта в Перник преди изборите: Как така ще има

режим?!“, изданието отбелязва подробно публикувани от прокуратурата разпити с уточнението, че „...показания пред прокуратурата сочат, че нито местните, нито централните институции са се задействали“. В коментар на Даниел Смилов със заглавие „Жертвоприношения по български“, авторът пише: „Държането под арест на экс-министъра Нено Димов е всъщност форма на жертвоприношение, което цели да успокои духовете и да уталожжи желанието за възмездие. Прокуратурата е в правото си да търси наказателна вина по казуса “Перник”, но не е ясно защо един човек трябва да прекарва дните си в затвора, докато тя върши тази работа. Има други мерки – подписа, гаранция и т.н., които биха били достатъчно обезпечение за извършването на необходимите следствени действия“.

В материал със заглавие „Бившият шеф на ВиК-Пернике в ареста заради всяка дупка в тръбите“, „Медиапул“ описва „абсурдно обвинение“, повдигнато на Иван Витанов, който ще „...отговаря заради буквално всеки теч от тръбите на местното водно дружество“. „Държавното обвинение е изчислило, че той е проявил “умишлено” бездействие, което е довело до 75% загуби по водната мрежа на града на стойност 11.69 милиона лева. Витанов е прибран в ареста за три дни. По тази логика държавното обвинение трябва незабавно да арестува всеки един от шефовете на ВиК-дружествата в страната, защото няма мрежа без загуби, а на много места те достигат и до 80%. За сравнение, загубите по мрежата на София са 43%, което се оценява като много добро постижение, а във Варна загубите са около 60%“, разсъждава авторът. В същия материал е посочено, че прокуратурата не уточнява кой е инкриминираният период.

„Не се обсъжда въпросът дали Витанов е разполагал с пари да сведе течовете до нула, което също е непостижимо“, пише изданието.

В друг материал в „Медиапул“ под заглавие: „Обвиненията за водната криза в Перник – объркани, но годни“, е описано решението на спецсъда по мерките за неотклонение с коментар, че едно от обвиненията „...бе разбито на пух и прах от съдия Велинова. Тя не намери нито едно доказателство, което да го подкрепя“.

Изданието публикува и отворено писмо на Обединението на свободните адвокати, в което юристите протестират срещу публикуването на доказателства по досъдебни производства. „Медиапул“ отбелязва и отпадането на обвиненията срещу бившият шеф на ВиК Перник година и половина след акцията.

„24 часа“ пуска серия от материали със заглавия: „Нено Димов сам в килия в Трето РУ“; „Нено Димов е първият действащ министър, който преспи в ареста (Обзор)“; „Нено Димов получил кроасан и чаша вода за закуска, не е посещаван от адвокат“; „Нено Димов сам в килия в III РУ, тя е с легла, маса и два стола“. В последния се посочва: „Сам в килия, с фаянсов под и две единични легла от материал ПДЧ, с класически матраци и четири крака, застопорени за пода и стената, е килията на министър Нено Димов в столичното Трето РУ. Подът ѝ е фаянсов, а разцветката - бежова. Димов попадна в ареста след специална на специализираната прокуратура за водната криза в Перник и боклука от Ндрангетата, ръководена от главния прокурор Иван Гешев“. Изданието публикува и „профил“ на министъра (практика, която се наблюдава и при други дела) със заглавие: „Костов го обяви за

„хубав човек“, за 22 г. експертът Нено Димов излезе от политиката и се върна в нея като министър“. Изданието информира за тезата на прокуратурата със заглавие: „Прокуратурата: Перник нямаше да е без вода, ако Нено Димов не бе бездействал 22 месеца (Обзор)“. В коментар на изданието със заглавие „97 000 са на режим – за такава грешка да няма прошка“ се сочи: „А само преди два-три месеца Димов твърдеше официално, че вода в „Студена“ има, че нито водна криза, нито режим за хората в Перник ще има, и определяше сигналите за това като политически атаки. Е, за съжаление, видя се, че докато е слагал подписа си, министърът си е затварял очите пред обективната реалност. Затова и сега Димов е обвинен от прокуратурата за безстопанственост. Напълно логично действие от страна на държавното обвинение - защото, вместо да пази обществения интерес, Димов го е нарушавал“. Отправя се и предположение: „Кое, от друга страна, предполага, че прокуратурата няма да се ограничи само с нарушенията в Перник. Да се готвят и други ВиК дружества, за които вече има сигнали, че не стопанисват добре водните ресурси. Както започна годината за прокуратурата, много е вероятно 2020-а да се окаже трудна за всички отговорни фактори, които четат закона, както им изнася“.

В публикация в „24 часа“ със заглавие „Задържането на Нено Димов обезсмисля вота на недоверие“, Анастас Стефанов от Изследователски център „Тренд“ позиционира акцията на прокуратура във времевата рамка – водна криза и предстоящ вот на недоверие към правителството. „Именно заради това този арест и повдигнато обвинение до голяма степен изчерпват съдържателно

от смисъл предстоящия вот на недоверие. Измества се политическият фокус на проблема. Второ, това събитие до голяма степен ще изиграе и ролята на социален отдушник, което ще даде глътка въздух на управляващите“, коментира авторът.

В авторски коментар на Иван Тропанкев със заглавие „Пред закона всички сме равни“, публикуван в „Монитор“ се казва: „Чест му прави на новия главен прокурор, че с един удар прати в историята „червено-синята мъгла“ и договорката им да не си търсят сметка за прегрешенията, защото „палачинката се обръща“... Накрая нека кажем, че случващото се с този министър е предупреждение към всички, които искат да работят в полза роду. И че всеки, нагазил закона, ще получи възмездие“.

В друг материал със заглавие: „Ина Лулчева адвокатства и на Румен Радев, без да знае защо“ „Монитор“ пише: „Ина Лулчева цъфна в bTV, за да защитава и държавния глава Румен Радев, без сама да знае защо. Опитната защитничка, известна с това, че при нея няма случайни клиенти, а само изключително платежоспособни и влиятелни хора като Нено Димов, Иван Тодоров от ТАД Груп, кметът на Несебър и др., се нагърби и със задачата да коментира ситуацията около държавния глава“.

„ПИК“ информира за арестите със заглавие: „БОМБА В ПИК TV: Спецчасти нахлуха в министерството на Нено Димов! Арестуван шеф на ВиК. Гешев води акцията (НА ЖИВО/СНИМКИ/ОБНОВЕНА). Посочено е, че „цялата акция се води лично от главния прокурор Иван Гешев“. Същия ден изданието публикува множество материали с репортажен характер: „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК TV! Нено Димов се скри в министерството. Ирена Соколова арестувана? (СНИМКИ/ОБНОВЕНА)“;

„БОМБА В ПИК TV! Задържаха Нено Димов в екоминистерството – откарват го за разпити (СНИМКИ/ОБНОВЕНА)“; „ЕКСКЛУЗИВНО! Екип на ПИК с директно включване от Националното следствие, откараха там министъра на екологията Нено Димов“; „БОМБА В ПИК TV! Вижте как отвеждат Нено Димов с полицейска кола от дома му след обиска, отива в Следствието (ВИДЕО/СНИМКИ/ОБНОВЕНА)“. Изданието също публикува профил на министъра.

В материал под заглавие: „ИЗВЪНРЕДНО И ПЪРВО В ПИК: Министър Нено Димов арестуван за 24 часа – ще ношува в софийско РПУ! За първи път е задържан действащ министър“ ПИК сочи: „24-часовия арест на Димов е абсолютен прецедент в историята на народните служби и прокуратура и демонстрация на волята на новия главен прокурор Иван Гешев да се справи с престъпността и корупцията по най-високите етажи на властта. Досега не е бил задържан действащ министър в новата история на България“. В друга публикация със заглавие: „Защо е в ареста Нено Димов?“, изданието пише: „Покрай акцията и местата, на които протече тя обаче, стана ясно, че съвсем не случайно на мушката на разследващите е Нено Димов. Той е пряко отговорното лице, от което зависи къде, по колко и как се разпределя водата от язовирите в България“. И още: „Но така или иначе Нено Димов е човекът, чийто подпис стои под документите, касаещи разходването на водата в язовир „Студена“ и няма как да не му бъде потърсена отговорност за настъпилата криза. Друг е въпросът какви са причините да не го направи, дали има корист или обикновено нехайство, което обаче също никого не оневинява. Особено пред ужаса, който изживяват перничани“.

„ПИК“ коментира защитата на Димов под заглавие: „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК! Ето кой ще защитава Нено Димов: Адвокатът на Брендо, Огнян Донеv, Миню Стайков, Ахмед Муса, Голямата Бирма – Ина Лулчева брани и ексминистъра“. ПИК припомня, че „Лулчева е известна с *“тежките дела”, които поема, и с още “по-тежките” си клиенти, често от ъндърграунд средите*“. В изданието е публикувано мнението на политолога Стойчо Стойчев: „Новият главен прокурор влиза с летищ сарт и ще даде това, което обществото искаше – осъдени политици“.

Със заглавие: „НЕВОЛИ ЗАД РЕШЕТКИТЕ: Нено Димов дели килия с цигани и с автокрадеца Пери, забранил на семейството си да идва в ареста“, изданието казва, че „...зрелищно арестуваният заради водната криза в Перник бивш министър на екологията Нено Димов е отслабнал с 5 кила, откакто е обитател на следствения арест на “Г.М. Димитров”. 55-годишният управленец се превърна в първия действащ министър в историята на България, натикан в килия.(...)Нено Димов рискува да изкара в килията чак до есента, когато изтича максималният срок от 8 месеца, в който може да бъде задържан преди делото му да е сарттирало в съда. Все пак е много вероятно скъпоструващите му адвокати да успеят да го измъкнат в следващите седмици с обжалване пред Апелативния съд.“ В коментар със заглавие „Би Ти Ви и медиите на подсъдимия Прокопиев кога ще спрат пералнята за обвиняеми милионери и калната война с държавата“ Звездомира Мастагаркова, зам.-главен редактор на „ПИК“, коментира: „След четиридневни атаки срещу българската прокуратура и скандалните опити да се омаловажат, окалят или поне negliжират

акциите на властите, Би Ти Ви и медиите на подсъдимия олигарх Иво Прокопиев в крайна сметка не успяха да ги спрат да си свършат работата. Въпросът е кога ще спрат с атаките и ще имат ли изобщо доблестта да се извинят на българските граждани за участието в тази кална война срещу институциите, които се борят с престъпността повече от успешно?“

В „ПИК“ становището на Фондация „Български адвокати за правата на човека“ е представено под заглавие: „Адвокатите на Брендо, Прокопиев и Корнелия искат да обезглавят главния прокурор по схемата Румен Радев“. Материалът е препечатан от „Правен свят“ и обръща внимание на членовете на фондацията. „От особено значение е кой всъщност стои зад лобисткото становище, целящо силното ограничаване на правомощията на прокуратурата. Членове на Управителния съвет на Фондация БАПЧ са поне трима адвокати, за които е публично известно, че се ползват с доверието на подсъдимия издател и бизнесмен Иво Прокопиев“, пише изданието.

„Васил Божков“

Медиите систематично отразяват обвиненията срещу Божков, процедурата по екстрадация, мерките за неотклонение на негови приближени и членове на семейството им, твърденията на обвиняемия, прокурорските акции, както и споровете, запорите върху активи и фирмите, обжалвани в съда.

В материл със заглавие: “Тешев: Васил Божков е със седем обвинения, обявен е за издирване“ „Дневник“ акцентира на част от изказването на главния прокурор: “Не преследваме богатите хора, всеки трябва да си спазва задълженията, а основното задължение е да си плащаш данъците. Не може да дължиш на държавата над 400

млн. лева, общо над 559 млн. лева за всички лотарийни игри, а да казваш, както най-вероятно ще стане, че си репресиран, каза Гешев. Главният прокурор добави популистка сметка като изчисли, че тези пари могат да се разпределят по 100 лева към всяка пенсия“. Изданието допълва, че Гешев не е пожелал да отговори на въпроса за какъв период е обвинението и кога е бил привлечен като обвиняем Божков. И коментира: „Въпросите са важни, тъй като само преди няколко месеца в началото на юли 2019 г. Гешев и Божков бяха на една маса, за да обсъждат да играят честно, да не купуват мачове и съдии. Срещата бе по инициатива на министър-председателя, който привика трима от най-големите играчи в българския футбол, ръководещи съответно “ЦСКА-София”, “Левски” и “Лудогорец” – те седнаха от едната страна на масата, като до тях застана и председателят на Българския футболен съюз Борислав Михайлов. Срещу тях се подредиха освен домакина Борисов – Цацаров като главен прокурор и Гешев като негов заместник, както и министърът на вътрешните работи Младен Маринов“. В друг материал със заглавие „Заплашвал ли е Божков семейство Найденови (прокуратурата публикува записи и текст с грешки)“ изданието сочи, че прокуратурата отново разпространява доказателства от разследване, което не е приключило. „На сайта на прокуратурата са публикувани “изрезки” от четири разговора, както и свален текст на разменените между участниците реплики. Не става ясно от кой период са записите, последователността им, но може да се заключи, че са части от два или три разговора. При транскрибирането на записите на места прокуратурата е объркала кой говори, допуснала е

фактологични грешки и има сгрешени думи, които на някои места променят смисъла сериозно“, се посочва в материала.

Изданието препечатва анализа на Полина Паунова от „Свободна Европа“ със заглавие „По какво си приличат случаите на Васил Божков и Цветан Василев“. В анализа се посочва, че и Василев, и Божков „...играеха съществена роля в публичния живот в страната(..)и двамата бяха приемани топло от властимащите в България, независимо от политическата им ориентация.(...)Впоследствие и Божков, и Василев се оказаха в ролята на обвиняеми. Изпаднали в немилост и Божков, и Василев започнаха да разбулват мистериите около личните им отношения с властта. В твърденията и на двамата бегълци от страната изплуват основно две фигури: тази на министър-председателя Бойко Борисов и тази на депутата, бизнесмен и медиен магнат Делян Пеевски“. Материалът допълва: „Повтаря се обаче и поведението на самата прокуратура. На фона на публичните свидетелства на Божков и Василев за различни “схеми” и упражняване на влияние от депутати, министри и дори премиер обвинението сякаш не чува твърденията им“.

„Медиапул“ отбелязва „Васил Божков вече е разследван и за убийства, принуди и изнасилвания (видео)“. „Васил Божков е може би един от най-опасните българи в историята след 89-а година“, заяви главният прокурор Иван Гешев във вторник, когато прокуратурата “изненадващо” откри данни за купища престъпления, вършени от хазартния бос и предполагаемата престъпна група, за чийто лидер е сочен“, акцентира изданието и посочва, че групата е действала още от 2012 г. „Какво са правили прокурори и полицаи 8 години, не се разбра, нито ще

бъде ли търсена на някого отговорност, ако евентуалните разследвания са били смачкани“, се подчертава в материала.

В коментар на Самуил Димитров със заглавие „Какви гащи носи Васил Божков?“, авторът коментира: „Наистина ситуацията може да се опише много кратко – държавата реши вече да не позволява на Божков да прави това, което до момента му позволяваше. По традиция – направи го по възможно най-циркаджийския начин“. Припомня и другите акции срещу мастити бизнесмени: „Тогава на мушката на държавното обвинение застанаха една след друга богатите фамилии Арабаджиеви и Стайкови. После дойде ред на Баневи. Апропо, помните ли снимките на гардеробите, показващи пищните одежди на Баневи? На маратонките на децата им? Гащите на тия богаташи почти бяха извадени на показ. Спряха се в последния момент. После дойдоха колите на Арабаджиев, кадрите от апартамента на сина му. Сега сме на тема Божков – вилата (бившата резиденция на Тато!!!), картините му, антиките му. А само преди ден и колите му – луксозният майбах, беемветата и каквото още можеше да се изкара от гаражите.(...)И след като прокуратурата е решила, че вече няма да търпи Божков, Баневи, Арабаджиеви и Стайкови е редно да отговори на някои въпроси и за своето мръсно бельо. Например – защо през 2019 г. образуваха дело за престъпна група под ръководството или с участието на Божков, действала от 2012 г.? Значи ли това 8 години бездействие? Какво се е случило с жалбите на пострадалите от тези престъпления (тук става дума и за изнасилвания, и за убийства)?“.

В материал, озаглавен „Прокуратурата

атакува протестите със СРС-та с Божков“, „Медиапул“ информира за „... бомбастично разкритие, внушаващо, че протестите са организирани и платени от обвиняемия бивш хазартен бос Васил Божков“, оповестено от прокуратурата. „Говорителката на Гешев Сийка Милева анонсира във вторник сутринта новина, че Специализираната прокуратура ще оповести разследване по Глава първа от Наказателния кодекс - за държавна измяна, диверсия, предателство и други престъпления срещу републиката. По думите ѝ от въпросното разследване ще се разбере, че “организирана престъпна група от обвиняеми, действащи политици и журналисти работи, за да опази откраднатите от олигарските милиони, дори милиарди от народа”, пише изданието. И уточнява, че прокуратурата е разпространила „...доказателствата си – записи чрез СРС телефонни разговори на Божков, в които се обсъжда организацията на протести, както и бъдещите действия на Божков по създаване на политическа партия и евентуални промени в закона за съдебната власт, така че правомощията на главния прокурор да бъдат орязани“.

„Разследващите смятат думите на Божков за истина. Това е в рязък контраст с досегашното им поведение – да се правят на глухи за твърденията му, че е раздавал многомилionни подкупи за премиер и министри. Досега прокуратурата винаги излизаше с оправданието, че не коментира твърдения на обвиняеми. Сега е образувано ново дело – по глава Първа от НК, където са описани престъпленията против държавата като измяна, предателство, насилствена смяна на конституционния ред, диверсия, тероризъм и други. От съобщението не става ясно за какво точно

престъпление се води делото, а изнесените СРС-та по никакъв категоричен начин не доказват твърденията за организиран заговор зад протестите.(...)И Гешев, и Сийка Милева обаче бързо стигнаха до основната си мишена – президентът Румен Радев, който подкрепи исканията на протеста за оставка на правителството и главния прокурор“, анализира изданието. Цитиран е пост на главния прокурор в Туитър: „Политици и олигарси да плащат на провокатори, за да употребят гражданската енергия, не е ново. Новото е, че този, който следваше да е обединител на нацията – Радев, подкрепи бегълците от правосъдието. Ние продължаваме в името на бъдещето на Родината!“.

В друг материал „Медиапул“ информира, че прокуратурата се кани да конфискува колекцията от културни ценности на Божков, но това може да е в противоречие с конституционно решение. В продължение по темата изданието осведомява, че липсват отговори от страна на прокуратурата на негови въпроси, зададени по реда на ЗДОИ.

„Монитор“ публикува материали от прессъобщенията и пресконференциите на прокуратурата, както и от заседанията по исканията за налагане на мерки за неотклонение в съда. В материал, озаглавен: „Иззеха „Майбах“-а на Васил Божков“ изданието пише: „Легендарният брониран „Майбах“ на хазартния бос Васил Божков бе иззет от разследващите по време на обиски в офисите и имотите на обвиняемия бизнесмен. Освен тузарското возило, описани иззети като веществени доказателства са още един брониран автомобил „BMW“, както и 4 джипа от същата марка“. Според изданието до изземването се стигнало след „опис на съкровището на Васил Божков в офиса на

„Нове холдинг“.

В публикация, озаглавена „Прокурорите във ВСС с реакция срещу хибридната атака“, изданието отразява декларация на Прокурорската колегия, като уточнява: „Декларацията идва само ден след като главният прокурор Иван Гешев публично посочи, че кръгове около подсъдимите олигарси Иво Прокопиев и Цветан Василев са активирани медийно да бранят обвиняемия хазартен бос Васил Божков. Малко по-рано пък от прокуратурата на няколко пъти подчертаваха, че срещу държавното обвинение се води хибридна война с фалшиви новини, захранвана със сериозни финансови ресурси. В свое разследване пък „Монитор“ и „Телеграф“ посочихме, че от години мейнстримът у нас се държи от разградския бос Иво Прокопиев, който услужливо го предоставя и на други закъсали с правосъдието олигарси – за да лъскат имидж и за да удрят срещу институциите в страната“.

В публикация със заглавие: „Божков с нова атака срещу държавата, крои поредната манипулация“, „Монитор“ сочи изявление на Божков : „...този път набеди прокуратурата, че е съсипала културно-исторически ценности, които са били иззети по време на обиските в офисите му. Олигархът продължава със серията от опити да брани незаконната си колекция. В публикация на личната си фейсбук страница Божков твърди, че от януари е започнало „незаконното заграбване“ на стотици артефакти от неговата колекция от страна на прокуратурата и културното ведомство и то продължавало и до днес. Твърдение, което категорично не е вярно. Още на 31 януари от прокуратурата отхвърлиха обвиненията...“. Изданието информира

също, че „вместо да плати на държавата дължимото, Божков е пръскал около милион евро на седмица“ във френски курорти. „Уединявал се е с компании от жени и мъже в луксозното шале (хижа) “Еделвайс”, което може да бъде наето срещу 500 000 евро за едва седем дни. Още толкова пари отиват за наемане на персонал и зареждане с шампанско, черен хайвер и скариди. В разкошния ски оазис Божков и гостите му са се отдавали на приключения и в СПА комплекса, който е снабден с 13-метров басейн, джакузи последен писък на технологиите и собствен водопад“, пише изданието.

Поредната акция на прокуратурата за изземване на ценности е представена със заглавие: „Спецпрокуратурата с нов удар: Мазето на Божков като пещерата на Али Баба“. Посочва се, че „...са открити десетки предмети – културни ценности с неясен произход точно като пещерата на Али Баба“. Сравненията продължават със заглавия: „Ел Чапо стана черна станция, продължава да плаши прокурор Кънев“; „Приказки от 1001 нощи: Ел Чапо с нова стратегия, атакува държавата със „свидетели“ пионки“. В последната статия твърденията на Божков са преразказани като „...нова стратегия в атаките си срещу държавата, като пуска свои пионки да разказват приказки от 1001 нощи, за да подплатят твърденията му, че е бил изнудван с такса „спокойствие“. „В пореден пост във Фейсбук укриващият се в Дубай от родното правосъдие хазартен бос отново нададе вой до небесата, че прокуратурата не реагира на твърденията му, че е изнудван от Б.М.Б., В.И.Г. и М.К.С... И публикува видео, в което един от приближенията му и “свидетел” на заплата при него (другият беглец от правосъдието в Дубай-бившето

ченге от ДС и доскорошен собственик на “Левски” Георги Попов), разказва как...“, пише „Монитор“. Попов е наречен „кошаревският свидетел на хазартния бос“, който „...опитва да прокара и абсурдното твърдение, че магурадгията си влизал в държавното ведомство като на парад, сякаш в разграден двор“. „Поредната димка на ужилия хазната със 700 млн. лв. олигарх обаче не е подплатена естествено с каквито и да било доказателства. Освен традиционните реакции на троловете на Божков, самият му пост и твърденията от типа “една жена ми разказа в рейса” пък предизвикаха вълна от подигравателни коментари“, заключава изданието.

„Де факто“ информира „Спецпрокуратурата пусна извадки от разследването срещу Васил Божков“ и акцентира: „В съобщението Специализираната прокуратура уточнява, че ще продължи да информира за делата с голям обществен интерес, „при спазване на презумпцията за невиновност и без да застрашава хода на наказателното производство“. Каквото и да значи това на фона на утвърдената практика да бъдат оповестявани подбрани откъси от доказателства по висящи разследвания, по които обвиняемите също имат права и законни интереси, за които по-късно плащат по правило данъкоплатците“.

В материал под заглавие: „БХК със сигнал до инспектората на ВСС срещу главния прокурор Иван Гешев за огласените записи на Божков“ изданието информира за опасенията на неправителствената организация, че „...действията на прокуратурата накърняват и презумпцията за невинност на обвиняемия, доколкото разкриват пред обществото само такива факти, които обслужват обвинителната теза и без по

вината на обвиняемия да има произнасяне на съда“.

В публикация със заглавие: „Прокуратурата освободи Елена Динева, максималният срок за задържането ѝ изтече (допълнена и обновена)“, „Де факто“ прави подробен анализ на съобщение на прокуратурата. „В официалното прокурорско съобщение обаче вече се твърди друго: „По отношение на нея (Динева – б.р.) остават в сила определената ѝ от Апелативния специализиран наказателен съд мярка за неотклонение „Гаранция в пари“ в размер на 1 милион лева (която до момента не е внесена – скобата е на прокуратурата), както и наложената ѝ друга мярка за процесуална принуда – забрана да напуска страната“. Твърдението за гаранцията е пълен абсурд, единодушни бяха пред Де факто адвокати и магистрати, вещи в наказателната материя“, посочва изданието и прецизно обяснява законодателството по въпроса.

„ПИК“ информира за първата акция на прокуратурата със заглавие: „Спецпрокуратурата нахлу в офисите и дома на Васил Божков“; „Ударната акция срещу Божков броени часове преди ключовите промени в Закона за хазарта! Спестила ли си е най-голямата частна лотария млн. лв от такси към държавата“; „АНТИЧНИ СЪКРОВИЩА: Васил Божков има най-голямата колекция ритони от бронз, сребро и сребро с позлата! Вижте част от зашеметяващите богатства“ и „Прокуратурата пусна шокиращи разговори между Васил Божков и братя Найденови - вижте как хазартният бос заплашвал съдружниците си от “Ефбет”.

В публикация със заглавие: „Ще ни върнат ли Божков от ОАЕ? Решава лично емирът. Бизнесменът извивал ръцете на властта да пуснат жена му и да отворят

банковите сметки“ изданието пише: „Кога Васил Божков ще бъде екстрадиран в България, за да отговаря по 11 обвинения на прокуратурата? Този въпрос е повече от всякога на дневен ред, след като хазартният бос започна целенасочена атака срещу властите у нас, а преди ден си позволи гавра и с държавността, и с хилядите фенове на един от най-старите футболни клубове в страната ни“. В материала се казва, че Божков пуснал „... поредния кърорфишек, с който опитва да създаде хаос в държавата, но и той се оказа изпразнен от съдържание – досущ като номерасакционен, „Левски“. Публикацията завършва с твърдения на източници на „ПИК“ в специалните служби, че Божков се „...опитва да търгува, прокарвайки провокацията с акциите на “Левски” и есемесите с Горанов“, „изнудва властите да пуснат от ареста жена му Елена Динева и да отпушат запора на банковите му сметки“.

В материал, озаглавен „Божков с мафиотска заплаха срещу главния прокурор и семейството му“ „ПИК“ пише: „Скандална заплаха за живота на главния прокурор Иван Гешев отправил хазартният бос и беглец от родното правосъдие Васил Божков. В стила на сицилианската мафия на обвинител №1 е намекирано, че е застрашен, като се разкрива и къде живее със семейството си. В ролята на куриер на обвиняемия за поръчителство на три покушения Божков този път влязоха от щаба му за протести – Гробовно трио. Чрез манипулации и внушения се опитват да атакуват Гешев с фалшивата новина, че живее за сметка на държавата в държавен имот. В това вече стана ясно, че няма нищо вярно, още повече, че и самият Иван Гешев преди повече от месец разкри, че плаща на пазарни цени наема на ползвания

имот. Става дума за къща на повече от 70 години и затова и менше новината бързо угасна“.

Под заглавие „ГОРЕЩО В ПИК: Мафията в ужас – до дни екстрадират от Дубай дясната ръка на Божков, той натиска в истерия за спешното закриване на спецправосъдието“ изданието твърди, че „...същински шок и ужас ще настъпни за мафията и нейните политически структури от новото ОФ под юмрука на Румен Радев от тази новина.(...) Решението на съда е довело до същинска истерия хазартния бос, който незабавно е поискал от финансираните от него политически проксита в 45-тия парламент, да направят и невъзможното в следващите 2-3 дни да закрият специализираните органи на правосъдието – спецпрокуратурата и спецсъда. Божков се надявал, че чрез тяхното ликвидиране, дори и да се стигне до скорошното му екстрадиране в България, той ще успее да си уреди максимум „домашен арест“, вместо пращането му в килиите на бул. „Г.М.Димитров“ от спецсъдиите.“

„24 часа“ отразява искането за промяна на мярката за неотклонение на Елена Динева със заглавие: „Жената на Божков имала апартамент в Париж за 25 млн. евро“.

„Иван Тотев“

„Дневник“ информира, че специализираната прокуратура е прекратила тихомълком дело за злоупотреби срещу бившия кмет на Пловдив Иван Тотев. Изданието отбелязва, че от прокуратурата не съобщават мотиви за решението делото да бъде прекратено и акцентират: „В момента Тотев е втори в пловдивската листа на ГЕРБ за предстоящите парламентарни избори след бившия премиер Бойко Борисов“. В

материал със заглавие: „Три разследвания срещу Иван Тотев са прекратени преди изборите през април“, изданието съобщава, че министърът на правосъдието Иван Демерджиев е представил пред Висшия съдебен съвет документи по три дела, свързани с дейността на бившия кмет на Пловдив Иван Тотев. „Пред медиите той поясни, че те са прекратени от четирима спецпрокурори преди изборите за 45-о Народно събрание.(...) Според документите на министъра две от разследванията са прекратени по едно и също време – през март тази година, а през април е прекратено и третото. Тотев участва в изборите за парламент и бе избран за депутат в 45-ото, 46-ото, и 47-ото Народно събрание. Според Изборния кодекс от датата на регистрацията на кандидат-депутат той не може да бъдат задържан или привлечан като обвиняем освен в случаите на заварено тежко престъпление“.

„Де факто“ цитира Дерменджиев: „Така Иван Тотев е бил амнистиран от прокуратурата. (...) Делото срещу кмета на Пловдив Иван Тотев за изграждането на зоокът в града бе прекратено от специализирания съд, но не поради невинност, а заради неясни обвинения. Съдът го върна за поправка на спецпрокуратурата“. Изданието информира, че „...обвинението бе представявано от Димитър Франтишек Петров, тогава зам.шеф на спецпрокуратурата“.

„24 часа“ прави преглед на хронологията под заглавие: „Как са харчени парите по 3 проекта в Пловдив и защо са спрени делата срещу Иван Тотев, пита министър (Обзор)“. „В годините назад Тотев беше разследван за злоупотреби при изграждане на пловдивския зоопарк и

реализацията на транспортния проект на града, както и за неправомерно харчене на пари от такса смет. До съда стигна само делото за зоологическата градина, което висеше като примка на шията му повече от 4 години“, сочи изданието. Припомня и съдбата на делото: „След две отлагания на 15 юни 2018 г. Иван Тотев, Димитър Кацарски и Димитър Колев се изправиха пред Специализирания наказателен съд. „Обвинителният акт е толкова сложен и труден за разбиране, че все едно е написан от Хегел или Кант“, каза тогава Александър Попчев, адвокат на кмета на район „Западен“. В материала се посочва, че от юли 2018 г. няма движение по случая, а на медийни въпроси от спецпрокуратурата твърдяха, че „работят върху обвинението, но до внасянето на нов акт така и не се стигна, а след това стана ясно, че досъдебното производство е прекратено“. Поместено е и интервю с Тотев под заглавие: „Бившият кмет: Чрез мен атакуват главния прокурор Иван Гешев“, в което Тотев определя действията на Дерменджиев като „нескопосана атака срещу Иван Гешев“.

„ПИК“ публикува статия със заглавие: „ИЗВЪНРЕДНО В ПИК TV! Протестърският министър на Румен Радев – Иван Демерджиев, в атака срещу Иван Гешев, увърта за обвиненията на боса на „Делта гард“ и масонството (ВИДЕО/ОБНОВЕНА)“. „Протестърският министър на Румен Радев – Иван Демерджиев, който пое правосъдното министерство след като Янаки Стоилов стана конституционен съдия, въпреки пловдивското си образование на юрист и нито един ден трудов стаж като магистрат, се вживява в ролята си на съдник на главния прокурор Иван Гешев, чиято оставка ще иска от ВСС“,

коментира изданието.

„Елена Йончева“

В материал, публикуван от „Дневник“ със заглавие „Как умира демокрацията“, авторът коментира: „И досега службите и прокуратурата „профилактираха“ отделни политици на БСП. Елена Йончева например“. В друга публикация под заглавие „Съдът в Страсбург пита България какво цели разследването срещу Елена Йончева“, изданието информира за развитието на делото в ЕСПЧ по жалба на Йончева. „Съдът в Страсбург пита нарушена ли е спрямо нея презумпцията за невиновност, по-специално чрез пресъобщението на спецпрокуратурата от 23 януари 2019 г. за образуването срещу нея разследване, в което не се поставя под съмнение вината на Йончева за пране на пари, получени чрез финансиране от КТБ, имала ли е тя ефективно правно средство за защита, чрез което би могла да подаде жалба срещу това нарушение и най-важното – използвано ли досъдебното производство срещу нея за други цели извън наказателното производство“.

„Медиапул“ публикува информацията под заглавие „Съдът в Страсбург гледа с приоритет дело за репресия срещу Елена Йончева“. „Медиапул“ припомня, че сигналът в прокуратурата срещу Йончева е от депутати от ГЕРБ и Делян Добрев, след като тя прави разкрития за евентуални корупционни практики на ГЕРБ. „През януари 2019 г. ѝ е повдигнато обвинение за пране на пари и прокуратурата пуска подробно съобщение на сайта си. То е по-подробно дори от постановлението за привличане на Йончева като обвиняема. Това се случва точно преди тя да бъде издигната за водач на листата на БСП за европейските избори“, обобщава

изданието.

„24 часа“ информира подробно за делото пред ЕСПЧ в материал със заглавие: „Съдът в Страсбург прие казуса на Елена Йончева за „дело с въздействие“.

„Монитор“ оповестява информация за документален филм, създаден от бившия евродепутат Николай Бареков с твърдения за злоупотреби на Йончева. Под заглавие „Елена Йончева и Иво Христов източили 250 000 евро от ЕП“, изданието сочи, че филмът „...представя записи от скрита камера, документи и факти за незаконното разходване на бюджетите от евродепутатите Елена Йончева, която е обвинена и за пране на пари от КТБ и доскорошният съветник на президента Румен Радев Иво Христов на средства, предназначени за местни асистенти и офиси“. В друг материал по случая „Монитор“ отбелязва: „Разследването разкрива, че сътрудниците на тримата евродепутати всъщност не са в Европа, а са социалисти, които работят в международния отдел в партийната централа на „Позитано“ 20, което представлява партийна дейност. Именно това доказва и връзката на Корнелия Нинова с аферата, тъй като тя държи апарата и е била наясно с връзката, което е нарушение на прави ЕП.“

„ПИК“ публикува материал със заглавие: „Защо Гешев се ослушва за Елена Йончева, Техноимпекс и Цветан Василев“. В него се посочва: „Докато Гешев продължава да се ослушва за имунитета на Елена Йончева и за далаверите на Нинова, Кирчо Добрев и позитанската клика, изобщо няма да приемем, че прокуратурата води органична битка с корупцията по върховете на държавата“. Изданието коментира: „Готино за рейтинга е да арестуваши безпомощни министри

посред бял ден пред камерите, истински достойно обаче е да разплетеш чорапа на 30-годишната мерзост „престъпна комунистическа мимикрия“. Говорим за похитителите на националното богатство, разбира се. За назначените от Държавна сигурност капиталисти и приватизатори. Има нещо гнило около делото на Елена Йончева“. Сочи се, че няма движение по делото и се намира за „още по-необяснимо“, че „...прокуратурата не възлага на НАП да ѝ извърши данъчна проверка, каквато е практиката при подобни тежки обвинения“. Материалът обобщава: „Българската прокуратура открай време е необяснимо толерантна към тъй наречения елит на социалистическата партия. Не е проблем да заковеш и унизиш министър от кабинета на ГЕРБ. Проблем е обаче да проявиш твърдост към общоизвестните червени разбойници. Защо е този двоен стандарт?“. В друг материал изданието публикува документи с неясен произход под заглавие: „ГОРЕЩО В ПИК: Ето ги доказателствата срещу Елена Йончева за пране на пари от КТБ (ДОКУМЕНТИ)“. Публикувана е статия със заглавие „Разкрития: Елена Йончева си купувала бижута и плащала през офшорната си фирма от КТБ“. Според публикацията на Йончева ѝ „...харесва брюкселската заплата и участието в голямата политика, показват последните събития. (...)Нещо повече, зададат ли се избори, тя се активизира. Сега отново най-важната ѝ задача е да громи БСП и законно избраното ѝ на преки избори ръководство. Бившата жена до лидера на ПЕС Сергей Станишев отказва да излезе от политическата игра, независимо от доказателствата, че е притежавала офшорна фирма. Освен обстоятелството, което е публично

достояние, европейската социдепутатка участва и в Инициативния комитет по издигането на Румен Радев за втори президентски мандат. По делото "КТБ" в Специализираната прокуратура има данни, че спарите от офшорната си фирма чрез кредитна карта Йончева е купувала не техника за филми, а са плащани обеда и са купувани бижута. Всичко това е документирано от разпечатки, разкрива *valkinfo.com*", съобщава ПИК.

ДЕЛА В СЪДЕБНА ФАЗА И ПРИСЪДИ

„Семейство Баневи“

Изданията отразяват заседанията по делото в съда, исканията за промяна на мерките за неотклонение, исковете на КПКОНПИ срещу фамилията, както и делото, заведено от Баневи пред ЕСПЧ. „Дневник“, „Медиапул“, „Де факто“ и „Монитор“ акцентират върху осъдителното решение на съда в Страсбург срещу държавата. За първите три издания важно е, че, според решението, главният прокурор Иван Гешев е нарушил презумцията за невиновност на Баневи със свое изказване, като припомнят изказването от Гешев. Подробно е описан и коментарът на адвоката на Баневи. В „24 часа“ новината е представена, като изцяло липсва информация по отношение на изказването на главния прокурор и решението на съда в този смисъл. „ПИК“ публикуват коментарен материал със заглавие: „Осъждането на България от Баневи в Страсбург – нагледно доказателство за задкулисни зависимости и лобистки съдебни решения“. Твърди се, че българският съдия в съда Йонко Грозев е в конфликт на интереси и следвало да си направи отвод от делото. „Решението на

Съда в Страсбург незабавно бе употребено от мрежата от сайтове с неолиберална редакционна политика, за да се атакува настоящия обвинител №1 Иван Гешев. В кратък коментар на решението, Гешев наблегна на факта, че става честна практика – подсъдими и обвиняеми у нас да ползват подобни жалби и решения на съда в Страсбург, в опит да се представят като невинни жертви на българските обвинители...И ако това е само един детайл, то зад постановяването на точно това решение прозират и много по-дълбоки интереси, свързани с амбициите на олигархичния кръг „Капитал“ да овладее българската прокуратура“, пише в материала, препечатан от „Труд“. Според изданието „...публично достъпните данни по казуса показва наличието на пряк интересот осъждането на България, в полза не само за жалбоподателите, но и на други кръгове у нас“. Подчертава се, че жалбата на Евгения и Николай Баневи е изготвена и внесена от адвокат Михаил Екимджиев, а той е „...един от най-ярките противници на независимостта на българската прокуратура“. „Решението на полския Конституционен съд, да не признава актове на Съда на Европейския съюз, които противоречат на Конституцията на полската държава, би трябвало да служи като пример, как се отстояват национални интереси. Колкото по-бързо българското общество осъзнае, че чрез Съда в Страсбург се преследват изцяло лобистки и политически интереси и избере такива управляващи, които са готови да се противопоставят на тази порочна практика, толкова по-бързо страната ни ще възстанови своите държавност и суверенитет“, заключава коментарът.

„Де факто“ подчертава кариерното израстване на прокурора по Баневи и

Бобокови. „24 часа“ публикува становище на Камарата на следователите в България със заглавие „Магистрати: Закриването на спецпрокуратурата е в интерес на Цветан Василев, Божков, Баневи, Бобокови“, „Монитор“ и „ПИК“ информират, че Баневи се опитват да шиканират процеса чрез отказ от адвокатите си. „ПИК“ препечатва материал от „Труд“ със заглавие „Масово отлагане на дела в спецсъда – процесите срещу подсъдимите олигарси зациклиха“. В него се твърди, че „...самоизолацията заради контакт с ковид-болни се превърна в най-сигурния способ за блокиране на дела.(...)Спор няма, че в случая нарушение на закона липсва. А и работата на адвокатите е да защитават интересите на подзащитните си с всички възможни позволени средства, в т.ч. да шиканират съдебните дела в интерес на работодателите си – подсъдимите. Позволяват го процесуалните правила в България – в огромната си част писани от адвокати (за последно през 2016-2017 г.) и в много отношения останали непроменени от десетилетия“. „ПИК“ залага и на по-пикантни подробности. Под заглавие „ШМЕКЕРИ: Номерата на олигарсите Баневи нямат край – Мадам Евгения върза ръцете на съда с нов болничен лист“, изданието информира: „От какво точно е пострадала сега, източниците на изданието не знаят. Станало ясно само, че Мадам Жени е легнала болна във Варна. Така или иначе времето минава и накрая делото ще приключи безславно по давност. Семейство Баневи успяха като много болни, с тежки диагнози да излязат и на свобода, докато процесът срещу тях ще счупи всички рекорди по протакане. Евгения първа излезе като сериозно болна и даде за свой актуален адрес мезонета на столичния бул. „Витоша“. Обяснението

беше, че се страхува да остане в огромната резиденция в полите на Витоша в „Бояна“, понеже там витаели лоши стихии“. Ковид-темата е засегната в материал със заглавие „Николай Банев трепери от страх зад решетките – олигархът обсебен от COVID-19“. Личните отношения на фамилията са в материал със заглавие: „ГОРЕЩ СЛУХ: Подсъдимите олигарси Баневи се развеждат. Милионершата Евгения не е стъпвала година на свиждане на мъжа си“, а подробности от ареста: „САМО В ПИК: Пуснаха от ареста личния гангстер на Николай Банев – Камен Куката изостави олигарха на яростни затворници (СНИМКА)“.

„Петър Москов“

„Дневник“, „Медиапул“, „Де факто“ и „24 часа“ публикуват информативни дописки за оправдателната присъда под заглавия съответно: „Спецсъдът оправда Петър Москов за бартера с ваксини от Турция“; „Петър Москов бе оправдан по делото за ваксините“; „Спецсъдът оправда Петър Москов за бартера с турски ваксини“ и „Невинен“ чу Петър Москов 5 г. след старта на делото за ваксините от Турция (Обзор)“. Подчертава се, че по време на разследването са викани на разпит министри от кабинета „Борисов 2“. **Информация по този казус не е публикувана в „Монитор“ и „ПИК“.**

„Даниел Митов, Христо Ангеличин“

„Дневник“ публикува информация за окончателното съдебно решение на ВКС под заглавие: „Съдът оправда окончателно бившия външен министър Даниел Митов и заместника му“. Изданието подчертава, че „...делото срещу тях беше част от серията обвинения срещу представители на Реформаторския блок във втория

кабинет на Борисов в края на 2015 г.“, а представителят от ВКП „...не е поддържал протеста на колегите си и пледира, че оправдателната присъда на Митов и Ангеличин е правилна и трябва да бъде оставена в сила“. В друг материал съобщава, че Ангеличин е осъдил прокуратурата заради незаконно обвинение. Подобно е отразяването и в „Медиапул“, „Де факто“, „24 часа“ и „ПИК“. В „Монитор“ информация за оправдателните присъди не е публикувана.

„Иво Прокопиев, Трайчо Трайков, Симеон Дянков“

„Дневник“ следи с особен интерес делото, като публикува подробни репортажи от заседанията. В материал със заглавие „Тезата на прокуратурата по делото ЕВН се разпадна окончателно“ изданието обобщава: „Конструкцията на обвинението за нанесени вреди на държавата при приватизацията на нейния дял от електроразпределителното дружество EVN (ЕВН) се разпадна окончателно. Така може да бъде обобщено поредното заседание в Специализирания наказателен съд по т.нар. дело ЕВН, което се състоя в петък (12 юни)“. Изданието прави паралел на прокурорската теза с процедурата по увеличаване на капитала на Първа инвестиционна банка (ПИБ): „В увеличението на капитала на частната банка държавата записа акции за 140 млн. лева по цена от 5 лева за акция. В същото време борсовата (пазарна) цена на акциите е около 3 лева за акция. Тоест държавата плаща 67% над пазарната цена за една акция. Това означава около 56 млн. лева повече – разликата до пазарната цена на акциите. ПИБ е публично дружество и акциите на банката имат установена пазарна стойност, т.е. – ако се сравнява с

делото ЕВН – по този казус прокуратурата наистина може да претендира вреди“. (...) Процесът придоби по-широка известност като „делото срещу Иво Прокопиев, Симеон Дянков и Трайчо Трайков“ (трима от шестима обвиняеми) и пакетирането му по този начин беше сред първите сигнали, че това не е типично разследване, а процес за медийна употреба, за тормоз и назидание. Имената на тези трима обвиняеми, от които единият (Иво Прокопиев) е и съиздател на „Дневник“ и „Капитал“, които пишат критично за всички управления и всички главни прокурори, са достатъчна причина за засилен медийен интерес, тв камери и първи страници. Детайлите за това как обвинението се разпада в съдебна зала нямат значение, важно е да остане внушението, че нещо лошо се е случило при продажбата на миноритарния държавен дял в дружеството „ЕВН Електроразпределение България“ АД преди 9 години, без значение какъв ще бъде изходът от делото“. Изданието акцентира върху реакциите на международни медийни и журналистически организации, които определят процеса като политически мотивиран и атака срещу медиите.

„Медиапул“ акцентира: „В събота до полунощ: Спецсъдът внезапно се разбърза с делото срещу Иво Прокопиев“. Изданието сочи, че обвинението срещу Прокопиев е заради „негово изказване на заседание на Тристранката“. „Самото съдебно заседание в събота продължи рекордните 14 часа, от които пет часа плодоария на наблюдаващите прокурори Емил Петров и Наталия Станчева. Те поискаха всички подсъдими да бъдат задържани под стража, за да не се укрият от правосъдието(...) Това е едно от знаковите дела, започнати от бившия главен прокурор Сотир Цацаров

и продължени със същия ентусиазъм от наследника му Иван Гешев, независимо че през годините така и не успяха да изкарат неопровержими доказателства за повдиганите обвинения.(...)Това не пречи на Иван Гешев непрекъснато да споменава Иво Прокопиев като един от хората, които имали интерес да дестабилизируют държавата – последният повод за подобен коментар от страна на главния прокурор бе скандалът с изтеклите снимки от спалнята на премиера Бойко Борисов, на което се вижда и чекмедже с пачки евро и златни кюлчета. Разследващите още не са се произнесли нито кой е правил снимките, нито кой ги е разпространил, нито дали са монтаж“, пише изданието.

„Монитор“ следи финалната фаза на процеса със заглавие: „Прокуратурата поиска арест за олигарха Прокопиев, грозят го 6 години затвор“. „Шест часа прокурорите по делото за ЕВН изброяваха доказателства за вината на подсъдимите Иво Прокопиев, Симеон Дянков и Трайчо Трайков“, информира изданието. Оправдателната присъда е сведена до знанието на читателите под заглавие в материал, препечатан от вестник „Телеграф“: „Задкулисието победи: съдът оправда Прокопиев за аферата EVN, ошетила хазната с над 20 млн. Лева“. „Присъдата показва, че Черния лебед на Темида – съдия №1 Лозан Панов е успял да прокара навсякъде пипалата на олигархичния октопод, за да може задкулисите босове да се чувстват недосегаеми за престъпленията си. И се случва на фона на безпрецедентна кампания за очернянето на държавата, организирана и дирижирана от Прокопиев през медиите от мейнстрийма на олигархията и през инструментите му за натиск навън, в която разградският бос,

обвиняем и по друго дело за пране на пари, се изкара жертва на “репресия”, обявявайки делото за натиск срещу свободата на словото и върху медиите му, макар издателската му група да не е засегната по никакъв начин от процеса“, коментира материалът. Изданието подчертава, че е „... демонстрирана от прокуратурата воля босове като Иво Прокопиев и сие, ограбили страната, да платят за престъпленията си“.

В друг материал, отново от вестник „Телеграф“, се сочи: „Наместникът на задкулисието, инсталиран начело на Темида – председателят на ВКС и т.нар. съдия №1 Лозан Панов, показва наяве, че е успял да прокара по всички брънки на съдебната система пипалата на олигархичния октопод, за да може задкулисите босове да се чувстват недосегаеми за престъпленията си.... Че най-вероятно става въпрос за уреден мач, лъсна и от кратките обяснения на оправдателните присъди, дадени от председателя на съдебния състав Вилислава Ангелова, която реално стъпи именно върху тезите на защитата на подсъдимите“. Подобна е и тезата в коментар със заглавие: „Спете спокойно, олигарси! Съдът на Лозан Панов ви брани“.

В материал със заглавие: „Делото „Трайков-Прокопиев-Дянков“ – първото на Апелативния спецсъд за 2021-а година“, „Де факто“ коментира мотивите на първата инстанция и допълва: „Тези изводи бяха емблематични и за друго – че обвинителната власт може и се ползва и за натиск върху „неудобната“ журналистика.“ В статия със заглавие „Невинни!“ за „Трайков-Прокопиев-Дянков“ влезе в сила, прокуратурата не протестира пред ВКС“ изданието нарича края на делото „гръмък провал на

прокуратурата“.

В коментар под заглавие „Пуснаха Прокопиев след убиеца Полфрийман – съдът се поддаде на натиска на медиите на олигарха и соросидните му другари, прокуратурата ще протестира“ „ПИК“ сочи, че „...магистратите на първоинстанционния Специализиран наказателен съд в последния момент се поддадоха на атаките на медиите му и присъдружните им НПО-та, хранещи се със соросидни грантове, и не осъдиха олигарха като подбудител за сделка, ощетяваща държавата с над 20 млн. лв.“. Според изданието Прокопиев е успял да се спаси с „невижданото медийно нападение над правосъдието в ролята на издател с фалшиви тези“. „ПИК“ твърди, че решението на съда е „взето под натиск и медийни атаки“ и е „красноречив лакмус за състоянието и зависимостите на българския съд“. „И колкото и да се опитва прокуратурата в последните години да върне справедливостта в страната, показвайки неустрашимост за първи път от началото на прехода у нас да обвинява безпрецедентно и политици, и олигарси, и действащи министри, тя си остава само едната страна на правото. От другата са скъпоплатените адвокати на милионери и милиардери, ползващи редица удобни медии за публичен щит срещу държавното обвинение. А на върха е съдът, от който единствено зависи дали някога изобщо ще има справедливост и законност в България. Днес той показва в пълна степен зависимостите си от политическия натиск и медийните атаки и след убиеца Полфрийман, пусна на свобода и подсъдимия Иво Прокопиев“, се сочи в материала. Изданието коментира, че „...според обвинението доказателствата са железни, а това заявиха пред ПИК

и топ юристи в последните дни.(...) Честните хора в България пък се надяваха напразно най-после да дойде възмездие за престъпниците, които ограбиха националното богатство по Костово време с помощта на разбойническо-ментърджийската приватизация“.

„Румен Овчаров“

„Дневник“ информира за осъдителната присъда на Румен Овчаров и припомня, че делото е започнало през май 2019 г. – „10 години след като са били извършвани престъпленията, за които прокуратурата повдигна обвинения“. Публикуван е и коментар от Овчаров под заглавие „Присъдата ми е поръчка на Борисов и Пеевски, изпълнена от Гешев, обяви Румен Овчаров“.

„Монитор“ съобщават: „Дългия инкасатор се изкара репресиран, присъдата му била поръчкова“. „Бившият министър на икономиката и енергетиката Румен Овчаров пусна червена пяна, след като разбра, че е осъден. Два дни след като спецсъдът се произнесе и му наложи двугодишна условна присъда с три години изпитателен срок и глоба 16 556 344 лв. за умишлена безстопанственост на „Мини Бобов дол“, Овчаров се вкопчи в соцлидера Корнелия Нинова в отчаян опит да обясни, че присъдата му имала връзка с кризата в БСП“, сочи изданието и допълва: „В наглостта си осъденият бивш министър стигна дотам, че яхна опорката на кръга „Капитал“ за дежурния враг Делян Пеевски. Сценарият на Р. Овч. Обаче надмина всички досегашни. От неговата уста се отрони обвинението, че Пеевски бил виновен и за разцеплението на левицата, защото, както Дългия инкасатор обясни, депутатът от ДПС искал да овладее столетницата. Така

и той се включи в хора на олигарсите, който пришива на опозиционния народен представител всичко, за което се сети“. Според изданието „...за щетите, които е причинил като лош управник, общото мнение е, че е получил абсурдно смешна и малка присъда“. В материал със заглавие „Румен Овчаров с маска в съда (СНИМКИ)“, изданието припомня, че делото е било върнато на прокуратура за отстраняване на допуснати процесуални нарушения. „След връщането му спецпрокуратурата извърши множество процесуално-следствени действия, при които се събраха доказателства за това, че в резултат на неупражнения от Овчаров контрол за „Мини Бобов дол“ ЕАД, в периода от 25.05.2006 г. - 18.03.2009 г., са последвали щети в размер на повече от 24 млн. лева, т.е. почти три пъти повече“, пише „Монитор“.

„ПИК“ публикува материал със заглавие „Румен Овчаров изви на умряло след присъдата: Нямам да платя 16 млн. лева!“. В коментарен текст под заглавие: „Държавният преврат и онези, които стоят зад него“ изданието пише: „Беззаконието по улиците е неокомунистически реакционен пуч, чиято генерална цел е да върне във във властта БСП и да преориентира България към Кремъл. Непосредствени извършители на държавния преврат са бивши военни и ченгета от Държавна сигурност (Александър Маринов, Пламен Узунов, Румен Радев), едра червена номенклатура (Мая Манолова, Корнелия Нинова, Овчаров, Румен Гечев, Татяна Дончева, Еленко Божков) заедно с наследниците на видни болшевишки сатрапи (Христо Иванов - Бойкикев, Ивайло Мирчев, Велислав Минев, Евгений Дайнов,

Димитър Делчев, Иво Прокопиев, Иван Кръстев, Крум Зарков, Кирил Добрев) и назначени от някогашната Икономическа милиция и Комсомола „олигарси“ (Васил Божков, Николай Банев, Цветан Василев, Арабаджиеви)“. В друг материал със заглавие: „Осъденият от спецсъда Румен Овчаров шепне в ухото на Корнелия – иска максимално да държат мандата, за да се спаси от правосъдието“ изданието твърди, че Овчаров „...поиска от Корнелия Нинова да бави възможно най-дълго връщането на мандата“, а причината – „приближеният до социалдемократите се надявал за минат скандалните законопроекти на „ДеБъ“ за закриване на спецпрокуратурата е спецсдилищата у нас.(...)„Ако скандалните промени минат и през пленарна зала, то всички дела които се разглеждат от специализираните органи ще се върнат в изходна фаза. Според юристи това означава освобождаване от правосъдие на всички, които имат дела в момента“, пише „ПИК“ и уточнява, че ако „...поправките на „ДеБъ“ и „Мутрите“ на Мая Манолова минат, то видни олигарси като Васил Божков, Банев, Цветан Василев и много други ще се окажат свободни и без задължения към държавата“. В друг материал по темата изданието отбелязва, че „...спецправосъдието у нас вече има две успешни дела за корупция и злоупотреби „по високите етажи“ на властта“ – това срещу Овчаров и Десислава Иванчева“. Според изданието Овчаров може да обжалва пред ВКС, но „...решенията на цели две инстанции до момента са показателни относно виновността му“.

МЕДИЙНА ПОЛИТИКА НА ИЗДАНИЯТА И АКЦЕНТИ ПРИ ОТРАЗЯВАНЕТО НА ДЕЙНОСТТА НА СПЕЦИАЛИЗИРАНАТА ПРОКУРАТУРА

Изследването показва, че в наблюдавания период медиите фокусирано следят дейността на специализираната прокуратура, като отразяват подробно арестите на знакови фигури и първоначалните действия по разследването, официалните съобщения и изказвания на представителите на прокуратурата и главния прокурор по конкретни дела, заседанията по искане и налагане на мерки за неотклонение, внасянето на обвинителни актове в съда и разглеждането на делата по същество. Изданията обръщат сериозно внимание и на „странични“ сюжети, свързани с личността и твърденията на обвиняемите и подсъдимите, защитните им тези, юридическата обобщеност в действията на прокуратурата и други.

Мониторингът показва, че изследваните издания могат условно да се разделят в две групи по отношение на акцентите, които

поставят при отразяване на работата на специализираната прокуратура. В първата група попадат медиите, които проявяват критичност към действията на прокуратурата – „Дневник“, „Де факто“ и „Медиапул“. Те гледат да отразят дейността на прокуратурата по обективен начин и без оценъчен елемент по отношение на фактите. Предлагат се различни гледни точки. Във втората група попадат изданията, в които не се наблюдават ясно изразени критики към активността на специализираната прокуратура, а вместо това е лесно забележимо субективното и в повечето случаи одобрително отношение, дори подкрепа към действията на държавното обвинение. Други гледни точки са изключително рядко застъпени или липсват. В тази група попадат изданията „Монитор“, „ПИК“ и донякъде „24 часа“.

ОТРАЗЯВАНЕ НА ПЪРВОНАЧАЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ ПО РАЗСЛЕДВАНИЯТА И ДОСЪДЕБНИТЕ ПРОИЗВОДСТВА

При отразяване на акциите на полицията и прокуратурата по претърсване и изземване и арестите на лица, които впоследствие стават обвиняеми по обществено значими дела, „Дневник“, „Де факто“ и „Медиапул“ поставят ударение върху критикувания от години подход на прокуратурата за осигуряване на максимална публичност в първоначалните етапи на част от делата. Ярък пример е отразяването на акцията на прокуратурата в президентството. Изданията подчертават колизията между шумно обявените акции по делата и последващото развитие по тях – често с оправдателни присъди от съда. При отразяване на изказванията на представителите на прокуратурата, в това число и на главния прокурор и неговия говорител, тези медии намират и съответно акцентират върху пропуски, липса на информация, противоречия в тезата на държавното обвинение, а също и върху изказвания, които имат повече политически и пропаганден характер, отколкото юридическа съдържаност, дължима при първоначалния етап на разследването. Обръща се внимание, че често представители на прокуратурата си позволяват изказвания, които са интерпретирани от медиите като популистки. Тези медии систематично поставят акциите на прокуратурата в контекста на политически, социални или други събития и кризи, които евентуално могат да обяснят активността на държавното обвинение или да насочат

читателя към причинно-следствени връзки, които не са от стриктно правен характер. Такива примери са арестът на министъра на околната среда и водите Нено Димов, акцията в президентството, обвиненията срещу бизнесмена Васил Божков. Систематично се проследяват резултатите от делата, заведени от обвиняеми и подсъдими по повод арестите и първоначалните им задържания.

„ПИК“, „Монитор“, а в голяма степен и „24 часа“ усилват резонанса от шумните акции на прокуратурата, като им придават вид на изключителност. Често в изследвания период се публикуват множество материали с гръмки, хващащи вниманието заглавия, отразяващи едно и също събитие в рамките на един или няколко дни. Наблюдава се добре изразено одобрение към публични арести на известни политически или бизнес фигури, като често изданията не зачитат принципа за невиновност на обвиняемите и подсъдимите преди окончателния съдебен акт на съда. Обвиняемите се атакуват с квалификации, недоказани твърдения, слухове, с твърдения за богатството им, влиянието им върху обществеността и политически живот и институциите в страната, с подробности около личния им живот и здравословно състояние, често с унижителни детайли. „24 часа“ съставят детайлни „профили“ на обвиняемите като представят биографията им.

Често материалите са написани по начин, който създава внушение, че

лицата с категоричност са извършили престъпленията, в които са обвинени, а прокуратурата е представена като раздаваща справедливост, дори само с ареста и повдигането на обвинения срещу публични фигури. Решенията на съдилищата, с които на обвиняемите е определена най-тежката мярка за неотклонение – арест, се разглеждат като недвусмислено потвърждение на тезите на прокуратурата. Наблюдава се системно публикуване на редакционни коментари, възхваляващи действията на държавното обвинение срещу организираната престъпност и корупцията по високите етажи на властта. „ПИК“ и „24 часа“ често наблягат върху пикантни подробности при арестите и акциите, търсят зрелищни акценти, публикуват множество снимки и репортажи за събитията, като залагат на жълти елементи в разказа и бомбастични заглавия, които да привлекат читателя.

В тази фаза на разследванията всички издания публикуват прессъобщенията на прокуратурата като единствен източник на информация за случващото се. Наблюдава се тенденция част от медиите да публикуват едно към едно прессъобщения на държавното обвинение, без обработка, анализ или допълнителен коментар. Този подход е видим в „Монитор“, „ПИК“, а понякога и в „Де факто“ и „24 часа“. Масово всички изследвани медии използват снимки и видеа, придружаващи официалните прессъобщения, качени на сайта на прокуратурата.

„24 часа“, „Монитор“ и „ПИК“ публикуват безкритично всяко официално съобщение на държавното обвинение, обикновено без припомняне на предистория и други съществени факти,

контекст на събитията, анализ на правно-релевантните факти или обяснение на сложната юридическа материя. Изказванията на представителите на прокуратурата се предават в цялост в дълги, информативни материали, без елементи на анализ и коментар за евентуални противоречия, липса на отговори по важни въпроси или други относими положения. Тези материали създават впечатление за категорична достоверност на прокламираните тези на прокуратурата, несъмненост в действията на държавното обвинение и обрисуват предимно в положителна светлина работата на прокурорите.

Несъмнен недостатък при отразяване на дейността на държавното обвинение е пасивността на всички изследвани издания в търсенето на информация за развитието на досъдебните производства, образувани от прокуратурата и останали без развитие повече от година. Такива единични примери се откриват в „Дневник“ (досъдебното производство срещу Нено Димов – б.а.). „Де факто“, „Медиапул“ и „Дневник“ отбелязват, че по конкретни досъдебни производства няма информация за внасяне на обвинителен акт в съда или прекратяването им, но липсва и проактивна дейност от страна на медиите в това направление. Трябва да се отчете, че изданията нееднократно акцентират, че въпросите им до прокуратурата остават без отговор – като оттам или мълчаливо оставят питанията на изданията без отговор, или директно отказват да дават информация по конкретни досъдебни производства

ИЗБИРАТЕЛЕН ПОДХОД НА ПРОКУРАТУРАТА ПРИ ИНФОРМИРАНЕ ЗА ДЕЙНОСТТА И

Изследваният период се характеризира с широк обществен и професионален дебат по отношение на медийната политика, която самата прокуратура провежда. „Медиапул“, „Дневник“ и „Де факто“ системно отбелязват двойния подход на прокуратурата при съобщаване на информация по проверки и досъдебни производства. Изданията поставят ударение върху информационното затъмнение, прилагано от държавното обвинение по част от преписките и делата, които касаят министри от управляващата коалиция, политически фигури и свързани с управлението бизнесмени, личности, срещу които през годините са подавани множество сигнали за евентуално извършени престъпления или съмнения за такива. Тази секретност е противопоставяна на обилната информация, предоставяна от прокуратурата, по други обществено значими дела, като медиите обвързват двойния подход с необходимостта от скриване на скандални факти и сигнали срещу управлението, обвързаност и координираност между управлението и прокуратурата, поставяне на прокурорски чадър върху действия, извършени от фигури от управляващата партия в страната.

Последователно се съобщава за прекратени обществено значими преписки и досъдебни производства без това изрично да е съобщено от прокуратурата, както и за тихомълком внесени в съда обвинителни актове, от които са

„отпаднали“ първоначално обвинени лица (досъдебното производство срещу Делян Добрев и други лица за „АЕЦ Белене“). Информационната обраност на прокуратурата по тези преписки и досъдебни производства е допълнително разобличавана при прекратяването на делата. Изданията често анализират или коментират наличието на предизвестеност на резултата от тях, минималните усилия, положени от прокуратурата за проверка на фактите, дългия период, в който тези дела са на фаза проверка или досъдебно производство.

Обратно – напоителната информация, подавана от прокуратурата по други дела, е разглеждана като опит на държавното обвинение да постигне ефекти извън наказателното преследване на престъпления, като дискредитиране на бизнесмени, създаване на определени обществени реакции, минимализиране на социалното и политическо напрежение, „преследване“ на политически противници на управляващите, фигури, които ясно са заявили публично подкрепата си за реформа в прокуратурата, неодобрение на фигурата и действията на главния прокурор, необходимост от изграждане на законова рамка за безпристрастно разследване на главния прокурор и форми на отчетност или съмнения за скрити мотиви на държавното обвинение.

„24 часа“ се придържа към неутрално представяне на събитията, като публикува информативни текстове, в които не се

наблюдават нюанси на критичност по посочените по-горе въпроси. Подобни отбелязвания липсват и в „ПИК“ и „Монитор“. В тези издания се наблюдава „сдържаност“ в отразяването на сигнали, преписки и дела срещу фигури от управлението, като неизменно подателите на сигнали са последователно представяни като анти-герои, като хора, кроящи планове, конспирации срещу управлението и държавата. По отношение на тях са използвани множество квалификации и обидни твърдения, обвинявани са в двоен стандарт, престъпно или неморално поведение, опити за дискредитиране на отделни личности и на прокуратурата, планове за овладяване на държавното обвинение и оневиняване на обвиняеми или подсъдими. Тези сигнали са определяни като компромати, приказки от 1001 нощ, скалъпени пасквили, опити за дестабилизация на управлението и други. Подателите им винаги се „пакетират“ без доказателства с други политически или бизнес фигури, обвиняеми или подсъдими лица, които се представят като политически противници на управляващите и опозиция на прокуратурата, които целят да спънат борбата с престъпността и корупцията. Често подателите на сигнали са описвани като опитващи се да направят държавен преврат и пуч срещу прокуратурата.

„24 часа“, „Монитор“ и „ПИК“ не публикуват първичната информация за съмнения за извършени престъпления и сигнали срещу фигури от управляващата коалиция и сочени за близки на управлението бизнесмени (например изтичането на записите с гласа на премиера). Темите започват да присъстват в изданията едва след реакция на конкретните замесени лица, като се поставя акцент върху абсурдността и несъстоятелността

на публично изразените обвинения. Тези медии горещо прегръщат защитната теза на властовите фигури и я репликират под формата на мнения на коментатори, редакционни коментари и анализи. По тези „щекотливи“ теми сюжетът не се развива, не се наблюдава проверка на фактите, а единствено предаване на изказвания на замесените, публикуване на мненията на депутати от управляващата коалиция, социолози и политолози, известни с близка и подобна реторика на тази, използвана от прокуратурата или управляващото мнозинство. Изпратени до медиите или публикувани по други канали записи, снимки или кореспонденция, уличаващи властови фигури във възможни престъпления, не се публикуват, а сюжетите в тях дори не се преразказват. Те са омаловажавани и осмивани, като изрично се сочи, че не представляват никакво доказателство за престъпна дейност. Върху такива сигнали се налага информационно затъмнение, а изданията пишат за тях единствено, за да дадат думата на посочените в тях лица или за да информират кратко и стегнато, че делата по тях са прекратени. В „ПИК“ се наблюдава и практика изданието да изпраща контра-сигнали до прокуратурата срещу сигнализиращите за евентуални престъпления, извършени от държавни служители или срещу медии. „Монитор“ и „ПИК“ систематично водят кампании срещу други издания, като спекулативно ги представят като част от организирана група за дестабилизиране на прокуратурата, оневиняване на обвиняеми и подсъдими бизнесмени и политически функционери, в съучастие със задкулисни кръгове за настиск върху държавното обвинение и съда.

Наблюдава се стабилна тенденция в

медийната политика на тези издания да публикуват всяка подробна информация, която прокуратурата дава по отбрани обществено значими дела. Тези медии, включително и „24 часа“, търсят и публикуват неофициална информация, пикантни подробности от личния и професионален живот на обвиняемите, наводняват информационния поток с множество несъществени, а честно и неверни, детайли. С други думи

подпомагат прокуратурата в изнасянето и достигането до по-голям кръг хора на „удобна“ информация, която представя държавното обвинение като проактивно в борбата с корупцията и организираната престъпност, като търсеца на всяка цена справедливост за извършването на престъпления по високите етажи на властта.

ОТРАЗЯВАНЕ НА ПУБЛИКУВАНЕТО НА ДОКАЗАТЕЛСТВА И МАТЕРИАЛИ ПО НЕПРИКЛЮЧИЛИ ДОСЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА ОТ СТРАНА НА ПРОКУРАТУРАТА

Една от характеристиките на наблюдавания период е систематичната политика на прокуратурата да публикува материали и доказателства по неприключили досъдебни производства с мотив – информиране на обществеността по значими дела. От държавното обвинение публикуват извадки от аудио записи, снимки, интернет комуникация между различни лица, протоколи за разпит на свидетели, специални разузнавателни средства по досъдебни производства срещу Цанко Стойков, Лиляна Деянова, Нено Димов, Пламен Узунов, братя Бобокови, Васил Божков и други.

Този съмнителен от юридическа гледна точка подход последователно е поставян под въпрос и силно критикуван от „Медиапул“, „Де факто“ и „Дневник“. Във всеки отделен случай изданията наблягат върху системното публикуване на доказателства за вината на обвиняеми в досъдебни производства, което нарушава презумпцията им за невиновност. Изразяват се становища за незаконосъобразност на действията на държавното обвинение, посочват се конкретни норми от специалните и процесуалните закони, които ограничават или забраняват публикуването на СРС-та и материали от досъдебното производство. Медиите акцентират върху накърняването на базови принципи за справедлив процес от страна на прокуратурата. Изданията търсят и публикуват мненията

на анализатори и доказани специалисти в материята – юристи, адвокати, съдии, бивши прокурори. Свеждат до знанието на читателите призови, сигнали и становища на неправителствени организации, специализирани в защита на човешките права, и наблюдатели на процесите в правосъдната сфера, които осъждат подхода на прокуратурата. Действията на държавното обвинение са представяни като опит да се наклони общественото мнение в полза на прокуратурата, да се създаде предварително впечатление за виновността на обвиняемите лица и да се придаде значимост и категоричност в активността на прокуратурата в борбата с корупцията и организираната престъпност. Посочените издания създават платформа за широк юридически дебат по темата, тъй като това явление е сравнително ново и се наблюдава системното му използване в мандата на сегашния главен прокурор. В предишни периоди подобни подходи са били по-скоро инцидентни. С критичност са посрещнати обясненията на прокуратурата за тези действия и изявленията на представителите на институцията за целта на публикуването на доказателства. Журналистите създават аналитични сравнителни материали по подобни казуси в миналото, като отбелязват непосредствената опасност от осъдителни решения срещу държавата в ЕСПЧ.

Често се подчертава значението

на предшестващи публикуването на материали събития и се правят причинно-следствени връзки между критични изказвания или позиции срещу прокуратурата, управляващите и бизнесмени, приближени до сочените в разпространените от държавното обвинение доказателства лица. Проследяват се времевата рамка, контекстът и политическите процеси, които протичат в този момент. Изданията намекуват, а понякога – и директно обвиняват прокуратурата в опити да се постигнат цели, извън тези в наказателния процес (да се „ударят“ политически противници, „да се запуши устата“ на критични към работата ѝ или към политически или други фигури личности, да се „омъглят“ чрез изместване на вниманието текущи политически скандали, свързани с управляващото мнозинство).

„ПИК“, „Монитор“ и „24 часа“ представят публикуваните от прокуратурата материали като категорични и достоверни доказателства за извършени престъпления и виновност на обвиняемите. Тези медии залагат на бомбастични, експресивни заглавия и на емоционално въздействащи изрази, за да предадат съобщенията на прокуратурата. Информацията се представя като удар на държавното обвинение, „заковаване“ на обвиняеми, скандални разкрития.

Липсва критичност или обсъждане на подхода на прокуратурата. Изданията търсят и публикуват мнения на „прокурорски“ свидетели, близки до управляващите фигури, социолози, политолози, бизнесмени, които подкрепят действията на прокуратурата. Липсва сериозен юридически анализ, препратки към законовите норми и сравнителни анализи. Материалите се представят като художествен разказ за категорично случили се събития, без съмнение в тяхната достоверност, пълнота или различна интерпретация.

„Изобличителните“ материали се употребяват в множество редакционни коментари като автентични факти за действия или бездействия, довели до социални кризи, престъпления, увреда на общественото здраве, политическо напрежение, протести и други. Те стават водещ и недвусмислен довод за искане на оставки на политически лица, като доказателство за липсата на морален интегритет и политическа перспектива на публични фигури, като показател за задкулисие (съществуват множество материали в тази посока по отношение на държавния глава в „ПИК“). Целят също да демонстрират ефективната работа на прокуратурата и нейната решимост да преследва престъпления.

ОТРАЗЯВАНЕ НА ПРОЦЕСИТЕ В СЪДЕБНА ФАЗА И ПРОИЗНАСЯНЕ НА ПРИСЪДИТЕ ПО ТЯХ

Въпреки усложнената и напълно нова обстановка, причинена от избухването на световната пандемия от Ковид-19 и органичителните мерки, свързани с намаляване на възможността от разпространение на зараза, медиите систематично отразяват съдебните заседания в Специализирания наказателен съд и Апелативния специализиран наказателен съд по исканията за налагане или измяна на мерките за неотклонение на обвиняемите и подсъдимите, както и съдебните процеси по същество. Особено внимание се обръща на старта на делата.

Изданията „Медиапул“, „Де факто“ и „Дневник“ поставят акцент върху връщането на обвинителните актове на прокуратурата заради допуснати съществени процесуални нарушения, както и колко пъти се е случило това и какво време е трябвало на прокуратурата да преработи обвинителните актове и да ги внесе отново в съда. Медиите публикуват подробна „история“ на процесите, като често подчертават колко време от първоначалните обвинения е отнело на прокуратурата да внесе обвинителен акт в съда, колко лица първоначално са задържани или обвинени и дали те са предадени на съд, колко отдавна във времето са извършени твърдяните от прокуратурата престъпления. Често тези издания представят връщането на делата на държавното обвинение като провал на прокуратурата.

Обръща се специално внимание

на случаи, в които представителят на прокуратурата не поддържа обвиненията в крайната фаза на процеса или държавното обвинение не протестира оправдателни присъди (делото „Прокопиев-Трайков-Дянков е такъв пример). Тези факти обикновено се отразяват и от „24 часа“ с подчертано информативен характер и рядко се споменават от „ПИК“ и „Монитор“, а ако се отразяват – акцентът не е поставен върху тях.

В „Де факто“ се откриват материали, посветени на информация за кариерното израстване на прокурори, работили по обществено значими досъдебни производства.

С особено внимание се проследяват заседанията по мерките за неотклонение в досъдебната и съдебна фаза, тъй като това са лесно ликвидни новини. Често в цялост се публикуват съдебните определения по тях, като част от изданията, най-отчетливо „Де факто“, акцентират върху противоречия в мотивите на съдилищата. Обичайно изданията предават свидетелски показания по същината на делото, като обръщат внимание на т.нар. „прокурорски свидетели“ или на свидетели, които опровергават прокурорската теза. Отразяват се твърденията на наблюдаващите прокурори и защитните тези на адвокатите, пледоариите на обвинението и защитата, и крайният съдебен акт. Наблюдава се отчетливо намаляване на интензитета на отразяване на съдебните заседания с течение на

времето, колкото по-отдалечени стават събитията и „новината“ за първоначалните обвинения и старта на делото. Почти отсъства отразяване на делата по същество на въззивните инстанции, като там се набляга на връщането на процесите на долна инстанция и на крайните съдебни актове.

Оправдателните присъди по обществено значими дела се отразяват с уточнението кога са започнали процесите, с наблягане на факта, че са били знакови в мандата на предишния главен прокурор. Публикуват се и кратки мотиви на съда при произнасяне на присъдите и мотивите на съдилищата, които се изготвят впоследствие. Тук медиите обръщат значимо внимание на обстоятелства като недоказаност на обвинението, несъставомерност на обвинението и други в мотивите на съда. **В изданията „ПИК“ и „Монитор“ се наблюдават случаи, в които информация за оправдателни присъди по обществено значими дела срещу министри изам.-министри не се публикува. Осъдителни решения по дела, заведени срещу прокуратурата се омаловажават или изобщо не се отразяват. Изследването установява и селектиране и изкривяване на информация по дела, заведени от обвиняеми, подсъдими или оправдани пред съда в Страсбург.** Такъв пример е публикация на „24 часа“ за осъдително решение на ЕСПЧ, заведено от семейство Баневи, като в нея изцяло липсва информацията, че една от основните причини за решението на съда в Страсбург е изказване на главния прокурор Иван Гешев, нарушаващо презумпцията за невиновност. В „ПИК“ тази информация е

поднесен манипулативно и пропагандно.

За сметка на това малкото осъдителни присъди, постигнати от специализираната прокуратура, се представят като изключителен успех и неопровержимо доказателство срещу закриването на специализираните правораздавателни органи. Често се спекулира, че именно тези подсъдими правят всичко възможно да се приемат изменения за закриването на спецправосъдието. Осъдителните присъди се използват и като инструмент за атака срещу политически лидери и политическата опозиция на управляващите.

„24 часа“, „ПИК“ и „Монитор“ често дават предимство на пикантни и несъществени подробности при отразяване на процесите – разглеждане на делото онлайн, външния вид на подсъдимите, как са пристигнали в сградата на спецсъда и други. Обсъждат се детайли от здравословното състояние на подсъдимите, като често се изнася информация, унижаваща личността и човешкото достойнство, броя на адвокатите на подсъдимите, както и професионалната им биография. Акцент се поставя и на исковите и запорите на имущество на обвиняемите и подсъдимите, като се набляга на богатството им – апартаменти и къщи и техните локации, скъпи или поръчкови превозни средства. „ПИК“ и „Монитор“ често използват похвати, с които фаворизират прокурорските тези, наблягат на доказателствата, сочещи вината на подсъдимите, като те отново са описвани като неопровержими. Съответно – защитните тези на подсъдимите се омаловажават и обрисуват като нелепи или несполучливи опити за измъкване от правосъдието.

ОТРАЗЯВАНЕ НА ДРУГАТА СТРАНА В ПРОЦЕСА/ ЗАЩИТАТА И СЪДА

„Медиапул“, „Дневник“, „Де факто“ и „24 часа“ дават думата както на представителите на прокуратурата и отразяват твърденията на държавното обвинение, така търсят и информират читателите за позицията на другата страна в наказателния процес – защитата на обвиняемите и подсъдимите. Изданията отразяват решенията на съда с нужната обективност и уважение, често напомнят, че именно съдът е арбитърът, който може единствен да потвърди или отхвърли тезата на прокуратурата. Изданията се стараят да анализират и аргументирано да критикуват конкретни съдебни решения, когато намират противоречия в тях, като не излизат извън рамките на добрия тон.

В част от изследваните медии – „ПИК“ и „Монитор“, адвокатите на подсъдимите често са демонизирани, а защитната им теза – омаловажавана и лансирана като опит да спасят клиентите си от правосъдието. Един от похватите за това е да бъде припомняно участието им в обществено значими дела срещу обвиняеми и подсъдими, чиято репутация през годините е била спорна. Не са изключение материали, в които защитници са наричани „адвокат на мафията“, „адвокат на съмнителни личности, сочени за „босове от ъндърграунда“ (такива материали се откриват по делата срещу братя Бобокови и Лиляна Деянова). Обикновено се посочва, че става дума за скъпоструващи адвокати, като се намеква,

че ако тезата на прокуратурата не издържи в съда или ако конкретният обвинем или подсъдим бъде пуснат от ареста, то причината ще е именно работата на тези защитници. Прокуратурата и защитата са разглеждани като противовес – като добрата и лошата страна, институцията, която се опитва да въздаде справедливост и защитата, която пречи с всички средства това да се осъществи. Изданията правят спекулативни връзки, като използват личността или професионалната биография на защитници, явяващи се по няколко шумни дела, за да „свържат“ обвиняеми или посъдими в „симбиоза на мафията“.

Не са рядкост материалите в тези издания, в които се твърди, че адвокатите и подсъдимите „шिकанират“ процесите недобросъвестно, а отлагането на дела по уважителни причини се представя като опит да се изчака изтичане на давността, да се проточи делото безкрайно. За насаждане на тази теза се използват дори строгите противоепидемични мерки заради пандемията от Covid-19 и задължението за самоизолация при контакт със заразени, като това е описано като най-сигурния начин за блокиране на дела. Сочи се, че адвокатите използват всички възможни способности за отлагане в интерес на „работодателите си – подсъдимите“. А това, според изданията, е възможно, защото в огромната си част процесуалните правила са писани от адвокати. Намеква

се, че дори законодателните положения са в полза на обвиняемите и подсъдимите, а прокуратурата води неравна борба с нечестни правила. Сдружение на адвокатите, което има активни позиции в защита на правата на човека, в това число изразява негативни становища срещу практиката на прокуратурата да публикува материали от неприключили досъдебни производства, е обрисувано като част от инструментариум за задкулисен натиск срещу държавното обвинение и опитите на държавата да преследва мафията. Адвокатите, които защитават правата на обвиняеми и подсъдими пред ЕСПЧ, са сочени като хора, които водят очерняща кампания срещу страната и са определяни като най-яроствните противници на независимостта на прокуратурата. Твърди се, че както предишният, така и сегашният главен прокурор са мишени на правозащитната им работа.

В тази връзка изданията характеризират осъдителни решения на ЕСПЧ срещу България, в които изрично се сочи, че прокуратурата нарушава презумпцията за невиновност на жалбоподателите, като пример за задкулисни, лобистки и политически интереси, плод на амбиция на олигархични кръгове да овладеят българската прокуратура. Призовава се българското общество да осъзнае, че ЕСПЧ нарушава суверенитета на страната ни. Положително е очертано решението на полския Конституционен съд да не признава актовете на Европейския съд по правата на човека. Твърди се, че българският съдия в ЕСПЧ е в конфликт на интереси при участието в решаване на дела, заведени от български граждани срещу държавата с обяснението, че е бивш адвокат, който е представлявал интересите на обвиняеми и подсъдими лица пред

ЕСПЧ. Съдията е сочен като активен проводник на политиката на олигархични кръгове, политика, която цели „ерозирание на доверието на обществото в българската прокуратура“ (виж делото Баневи – б.а.). Намеква се, че именно тази негова дейност е причината да бъде избран за съдия в ЕСПЧ, заради политическите му зависимости. Обобщава се, че съдията е „гласувал срещу собствената си държава, за да даде аргументи за политическа пропаганда срещу прокуратурата“. Твърди се, че всичко това е причина съдията да си направи отвод, а не да разглежда делото, което вече се ползвав „нестихващата повече от десетилетие масирана пропаганда срещу българските прокурори“.

Спекулира се, че съдебни състави оправдават подсъдими под натиск и медийни атаки от издания, собственост на „олигарси“. Тези издания публикуват материали, в които недвусмислено посочват, че оправдателните присъди са показателни за зависимости от политически и медиен натиск, а медиите се използват като щит от подсъдимите срещу опитите на прокуратурата да върне справедливостта в страната. Като „виновник“ за зависимостите на съда е нарочен председателят на ВКС, който, според изданията, е способен директно да влияе по конкретни дела и да диктува решенията на долните инстанции. В допълнение публичната му позиция за необходимостта от закриване на специализираното правосъдие е посочвана като пример в ангажираността му да дестабилизира държавното обвинение и да подпомогне бизнесмени и политически лидери да бъдат оправдани.

Насажда се тезата, че докато той е на този пост прокуратурата е безсилна и осъдени по обществено значимите дела

няма да има. Съдът е противопоставен на държавното обвинение и се внушава, че по някои от делата са събрани категорични доказателства за осъдителни присъди, но такива няма. Твърди се, че оправдателните присъди не са плод на недоказани обвинения от страна на прокуратурата, а директен резултат от зависимостите на съда, задкулисни уговорки, натиск, страх от страна на съдебните състави. Тиражира се тезата, че съдът следва едва ли не да потвърждава обвинението, като то е представено като крайна и неподлежаща на съмнение истина.

Традиционно най-голямата и активна по проблемите на съдебната власт съсловна организация на магистратите – Съюзът на съдиите в България е демонизирана и обругавана в изданията „Монитор“ и „ПИК“. Публичните позиции и призови към Висшия съдебен съвет за взимане на отношение по актуални скандали,

свързани с действия на прокуратурата или в частност на главния прокурор, са описвани като атаки към държавното обвинение, опити за овладяването на прокуратурата, организиран пуч, вдъхновен от задкулисни кръгове, свързани с обвиняеми и подсъдими. Организацията е характеризирана като политизирано сдружение с политически пристрастия към „крайнолеви извънпарламентарни формации“.

ССБ е обвиняван, че води открита битка с прокуратурата, а целта е извеждането на държавното обвинение извън съдебната система. Отворените писма на съюза до кадровия орган са описвани като манипулации, опити за индиректно заплашване на членовете на ВСС, тезите им – като не особено добре юридически аргументирани.

АВТОРСТВО, ИЗТОЧНИЦИ НА ИНФОРМАЦИЯ И ПОЗОВАВАНЕ

Изследването показва, че материалите с информационен характер или събитийен повод често се публикуват без посочване на автора. Това е практика най-вече в „Монитор“, „ПИК“ и „Де факто“, където рядко могат да се открият подписани дописки. Това важи и за останалите издания, но в много по-малка степен. Практика е част от публикациите да бъдат подписвани с „Екип на...“ изданието. „ПИК“, „Монитор“, а понякога и „24 часа“, публикуват коментарни и аналитични материали без изрично посочен автор. Изключенията са пренебрежимо малък процент.

„ПИК“ в най-голяма степен се позовава на неназовани, анонимни източници. Използват се изрази като „научи ПИК“ или „пише столичен таблоид“, а изданието се позовава на неназовани полицейски служители или специалните служби, „близки до разследването“ и други. Често медията се позовава на слухове, непроверени твърдения, а понякога изцяло липсва посочен източник на информацията. Медията препечатва материали от сайтове с откровено жълта стилистика и с неясна собственост.

Изданията „ПИК“ и „Монитор“ често се препечатват, публикуват и материали от „Правен свят“, „Блиц“, „Телеграф“ и „Труд“. Разработки на „Правен свят“ се препечатват и от „24 часа“. Изданията

цитират публикации на юридическите сайтове „Де факто“ и „Лекс.бг“. Наблюдава се сериозно съвпадение на тезите, позициите и повтарящите се мотиви в тези медии, като те използват идентични опорни точки и публикуват мнения на ограничен кръг едни и същи коментатори.

„Медиапул“, „24 часа“, „Де факто“ и „Дневник“ препечатват новини, анализи и коментари от „Свободна Европа“, „Капитал“, „Дойче веле“, „Сега“ и други. В тях се наблюдава проверка на факти, както и стремеж към балансирано представяне на гледните точки с нужната критичност.

„Медиапул“, „Де факто“ и „Дневник“ многократно обръщат внимание на новите способности и канали, с които си служи прокуратурата за разпространение на информация за дейността на институцията. Отбелязва се създаването и систематичното използване за публикуване на видео материали на официален канал на прокуратурата в платформата „Youtube“. Там се поместват материали от изявления на главния прокурор и други представители на обвинението, видеа от посещенията на Иван Гешев в различни населени места. Изданията коментират и създаването на официален профил на главния прокурор в социалната мрежа „Twitter“, където се появяват кратки коментари и авторски постове на Иван Гешев.

ИЗВОДИ И ОБОБЩЕНИЕ

Изследването показва, че в страната съществува силно поляризирана медийна среда. Това се наблюдава още по-отчетливо, когато се отразява дейността на прокуратурата и в частност на специализираната прокуратура. В изследваните издания в наблюдавания период се застъпват, развиват и аргументират коренно противоположни тези за дейността, законосъобразността в работата и резултатите на специализираната прокуратура в борбата с корупцията и организираната престъпност.

Част от изданията проявяват силна критичност към работата на специализираната прокуратура, към публичните прояви на главния прокурор и акцентите в дейността на подопечното му ведомство в първите две години от мандата му. Наблюдава се систематично недоверие в използваните от прокуратурата способности, приоритети и прокламирани цели, като обичайно те са поставяни и анализирани в контекста на конкретни политически събития и противопоставяния. Тези медии успяват да разпознаят скандалите, свързани с дейността или бездействието на прокуратурата по конкретни казуси, да акцентират върху специалното отношение на държавното обвинение към властимащите и да проследят и изследват незаконосъобразни практики, прилагани от прокуратурата. Изданията се стараят да отличат и обяснят спорния двоен подход и отношение на прокуратурата към презумпцията за невиновност към

различни обвиняеми спрямо тяхната принадлежност към управляващата политическа класа или респективно – към лица, които изначално са обявени за извършители на престъпления.

Изданията извършват задълбочени проверки на фактите, разобличават пропагандните тези и изявленията, в които представители на прокуратурата си позволяват в коментарите си да излизат далеч извън стандартите за въздържание на магистратите и непосредствените си правомощия. Изразяват аргументирани съмнения за мотивите и времевата рамка на оповестяване или започване на конкретни разследвания. Проследяват се внимателно правните основания и законосъобразността на действията на прокуратурата, търсят се становища на юристи с доказана компетентност и репутация, които да обяснят на читателя сложната правна материя и да му дадат база и знания, за да може сам да оцени събитията, в които основна роля има прокуратурата.

Преценката за ефективността на държавното обвинение правилно се обуславя от качеството на внесените съдебни актове или пропуските, допуснати от прокуратурата и изтъкнати от съда, продължителността на досъдебните производства, преценката кои лица са предадени на съд и докъде се разпростира способността или липсата на проактивност на държавното обвинение да търси отговорност от висшите ешелони

на властта. А също и от количеството на осъдителни и оправдателни присъди, които държавното обвинение постига. Тези медии отразяват с критичност прекомерната и преекспонирана публичност на първоначалните действия по разследването, опитите на прокуратурата да спечели обществените симпатии с „наказателни“ акции и публикуването на извадки от доказателствения материал, квалифицирането на бизнесмени и политически деятели като застанали на страната на престъпността, незаконно забогатяли за сметка на българските граждани. Изданията систематично обръщат внимание на непропорционалната роля на прокуратурата в политическия и обществен живот, на липсата на сериозни усилия и фактически разследвания срещу представители на управляващия политически елит, на отзвука, който това предизвиква в институциите на Европейския съюз и датиращите от години препоръки за реформа на прокуратурата. Проследяват се времевите съвпадения на избухване на скандали, свързани със съмнения за злоупотреби от страна на управляващите, и предприети светкавични действия от прокуратурата по преследване и повдигане на обвинения на други лица.

Не е пресилено да се каже, че тази част от изследваните медии смело позиционират прокуратурата като политически играч, като институцията с най-голямо влияние върху политическия живот и пътя на страната към постигане на европейските стандарти за правова държава и върховенство на правото.

Втората група изследвани издания, в които силно е застъпена проправителствена реторика, категорично налагат позитивен облик на прокуратурата. Действията на

държавното обвинение са отразявани или безкритично или с неприкрито одобрение. Тези медии рядко спазват презумпцията за невиновност, като лицата, обект на разследване от страна на прокуратурата, са охарактеризирани в негативни краски, припознати са за извършители на престъпленията, за които са обвинени далеч преди по тях да се е произнесъл съдът. Така изданията посочват „лошите“ и синхронизирано изкривяват картината на борбата с организираната престъпност и корупцията. Те подхранват недобросъвестно обществените щения за справедливост, предварително обявявайки някого за престъпник. Спорните практики на прокуратурата, очертани в този период, са разглеждани от тези издания като абсолютно доказателство за ефективността и усилията, които държавното обвинение полага в работата си, тезите на прокуратурата са представени системно като единствено легитимни и неподлежащи на съмнение или опровергаване. **Медиите изграждат публичен образ на главния прокурор на непоколебим борец за справедливост, решителен в битката срещу организираната престъпност и корупцията.** Същевременно, тези, които го критикуват или публично изказват съмнения в неговите действия или тези на прокуратурата в цялост биват моментално заклеявявани и пришивани с постоянство в публикациите към враговете на правовата държава и разделението на властите.

Наблюдава се отчетливо съвпадение между тезите, прокламирани от прокуратурата и главния прокурор и позициите, които изданията системно застъпват в коментарите и анализите си. **Изданията търсят и отразяват мнения и становища, които преимуществено фаворизират прокуратурата и**

обрисуват действията им като безапелационни успехи. Така през целия наблюдаван период насищат публичното пространство с една гледна точка, която в пълна степен удовлетворява държавното обвинение и го разтоварва от отговорността да дава обяснение за неуспехите си.

Тези медии безкритично отразяват всяка информация, подадена официално или неофициално от прокуратурата, като рядко търсят и публикуват позицията на засегната страна. Изданията играят неприкрита роля на публичен защитник на прокуратурата и на практика са се превърнали в пропагандна машина, на която държавното обвинение може да разчита за прокарване на тези и откровен и много ефективен щит срещу критиките на публични политически фигури към работата му.

Скандалите и съмненията за извършени престъпления с участието на управляващата преди изборите коалиция се „омъгляват“, омаловажават, системно се пропускат, като същевременно се „захлупват“ с изкуствено продуцирани и хиперболизирани събития и скандали, които да отнемат вниманието. Атаките към обвиняеми лица се засилват значително в периодите, в които се появяват сигнали и съмнения за корупция по високите етажи на властта. Това произвежда изкуствен медиен шум, който често служи за омаловажаване, прикриване или заглъхване на скандалите в публичното пространство, като така изцяло се подменя посоката на публичния разговор.

Изданията не задават неудобни въпроси на държавното обвинение, а разчитат изцяло на подадената от институцията информация, която се публикува без

анализ или коментар. Внушава се, че обвиняеми, подсъдими лица, техните защитници, заедно с политически лица или бизнесмени са в сговор срещу държавното обвинение и полагат всички усилия, за да постигнат закриване на специализираните прокуратури и съдилища. Същевременно се тиражира, че за неуспехите на държавното обвинение по делата единствено отговорен е съдът, който е зависим от политически и задкулисни лобита. Тези медии са автор на ожесточени неверни твърдения и квалификации спрямо обвиняеми, подсъдими, защитници и съдии, те са проводник на опорни точки, които без всякаква фактологическа основа се разпространяват и попиват от публиката.

В този смисъл следва да се отбележи, че липсата на критично мислене, на гражданско образование, на добре развити демократични инстинкти и познание за спецификата на съдебната система, се превръщат в изключително благодатна почва за разпространение на фалшиви новини, превратно тълкуване на процеси и събития в обществената сфера.

Налага се обобщението, че новите подходи на прокуратурата да разпространява и защитава благоприятни за институцията тези, да изгражда публичен облик на борец с корупцията и организираната престъпност с помощта на филтриране и контролирано публикуване на информация по дела, въпреки липсата на резултати и осъдителни присъди по обществено значимите дела, биват усилявани, репликирани и мултиплицирани от част от медиите. **Спецификата на съдебния ресор, липсата на много и разнообразни източници на информация, доминацията на прокуратурата в първоначалния етап на наказателното преследване,**

секретността на информацията, с която тя разполага, и възможността да се възползва от тези ограничения на журналистическата работа я превръщат в на практика нова медия.

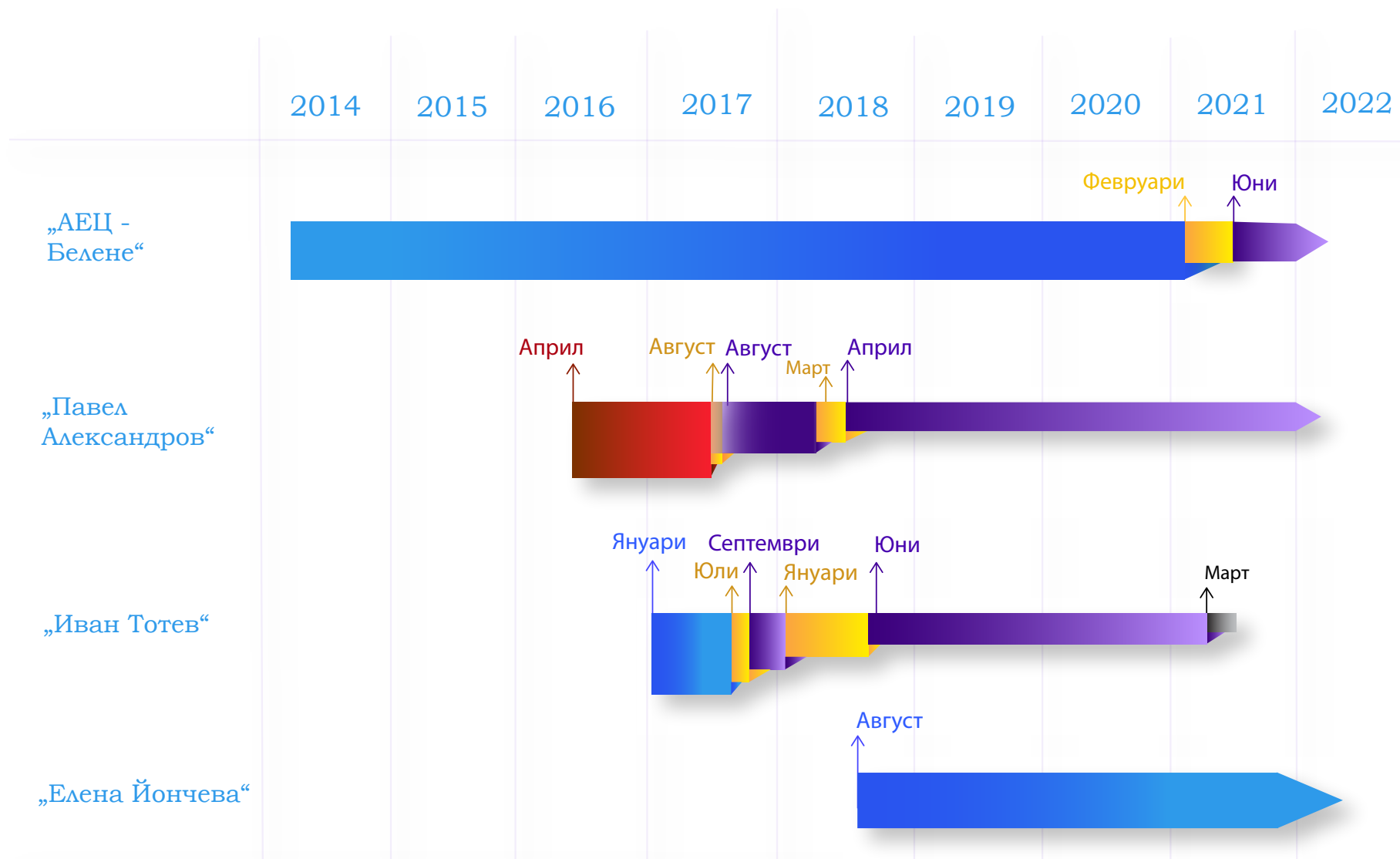
В последните две години тази тенденция се очертава все по-видимо и не е пресилено да се каже, че тя е опасна за демократичното развитие на страната. Медиите са принудени да отразяват приличащи на шоу-програма акции, да свеждат до знанието на публиката информация, селектирана и контролирана единствено от държавното обвинение. Същевременно журналистите не разполагат с алтернативни механизми за проверка на достоверността на съобщенията на прокуратурата,

като често в началото на конкретно разследване разполагат единствено със способа на основателното съмнение. Това превръща прокуратурата в своеобразен хегемон, в безконтролна институция, която доминира и може да направлява обществения дебат, очаквания и процеси чрез внимателно селектирани съобщения. Подобна възможност, която изглежда прокуратурата използва ефикасно в последните години, отдалечава страната ни от изграждането на демократичен процес, част от който е и ефективно, и прозрачно правосъдие.

ИНФОГРАФИКИ

Данните са по публикациите на изследваните
медии и са актуални към 31 януари 2022г.

Хронология на досъдебните производства и проверки

Образуване на
досъдебно производство

Връщане на делото на прокуратурата

Внесяне в съда

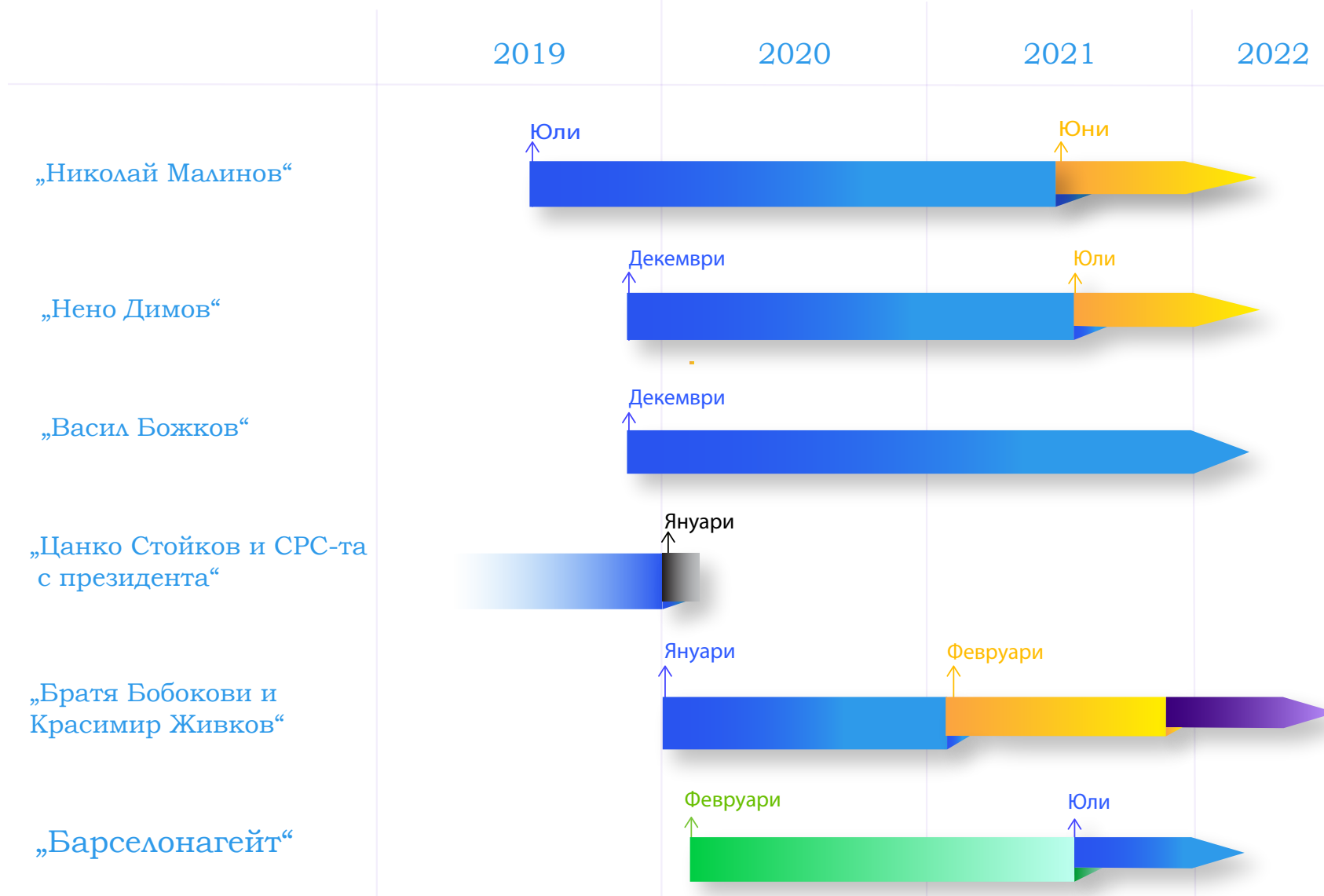

Прекратяване

Арести

Хронология на досъдебните производства и проверки

Образуване на
досъдебно производство

Връщане на делото на прокуратурата

Образуване
на преписка

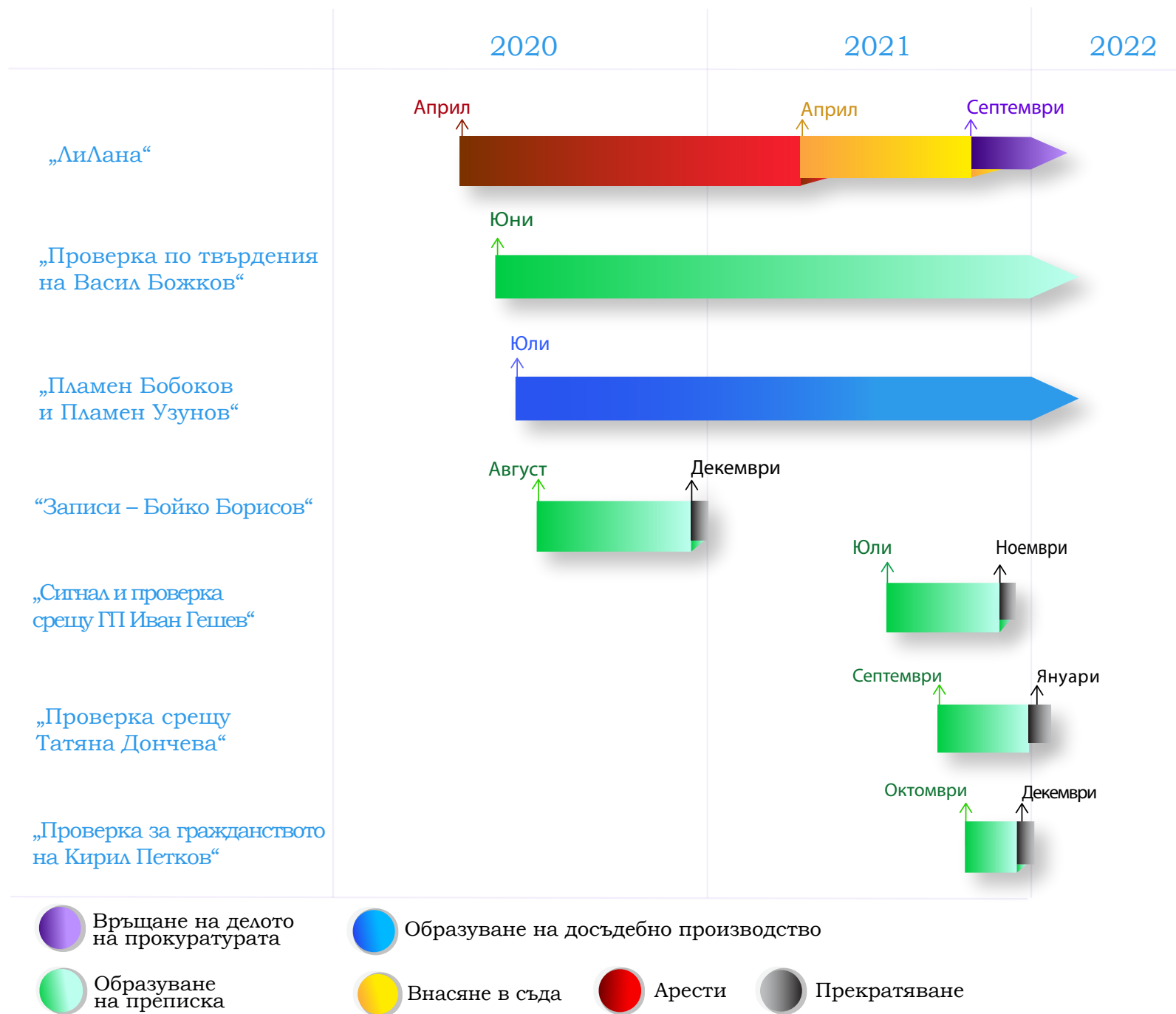

Прекратяване/спиране

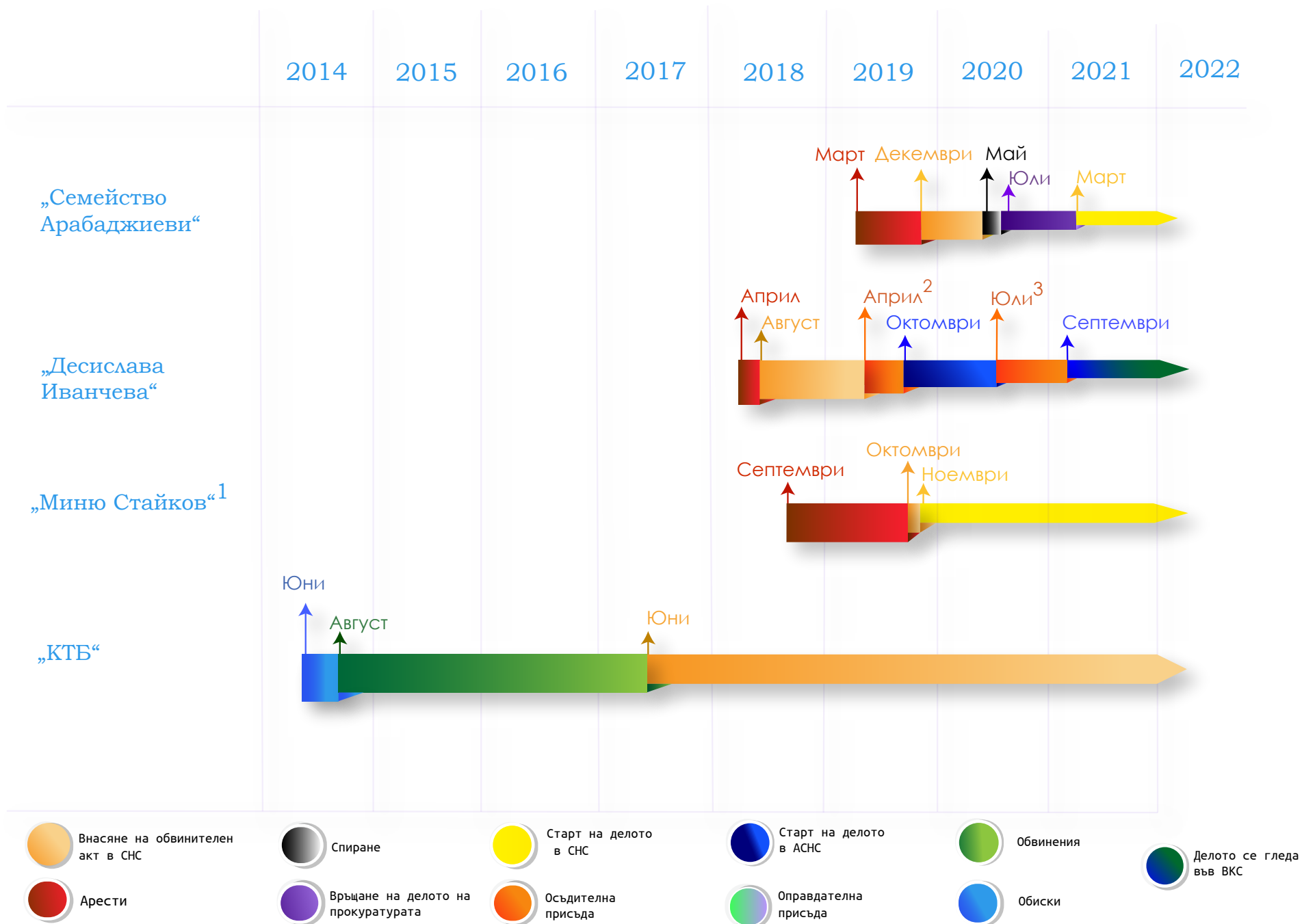

Внасяне в съда

Хронология на досъдебните производства и проверки

Хронология на делата в съдебна фаза

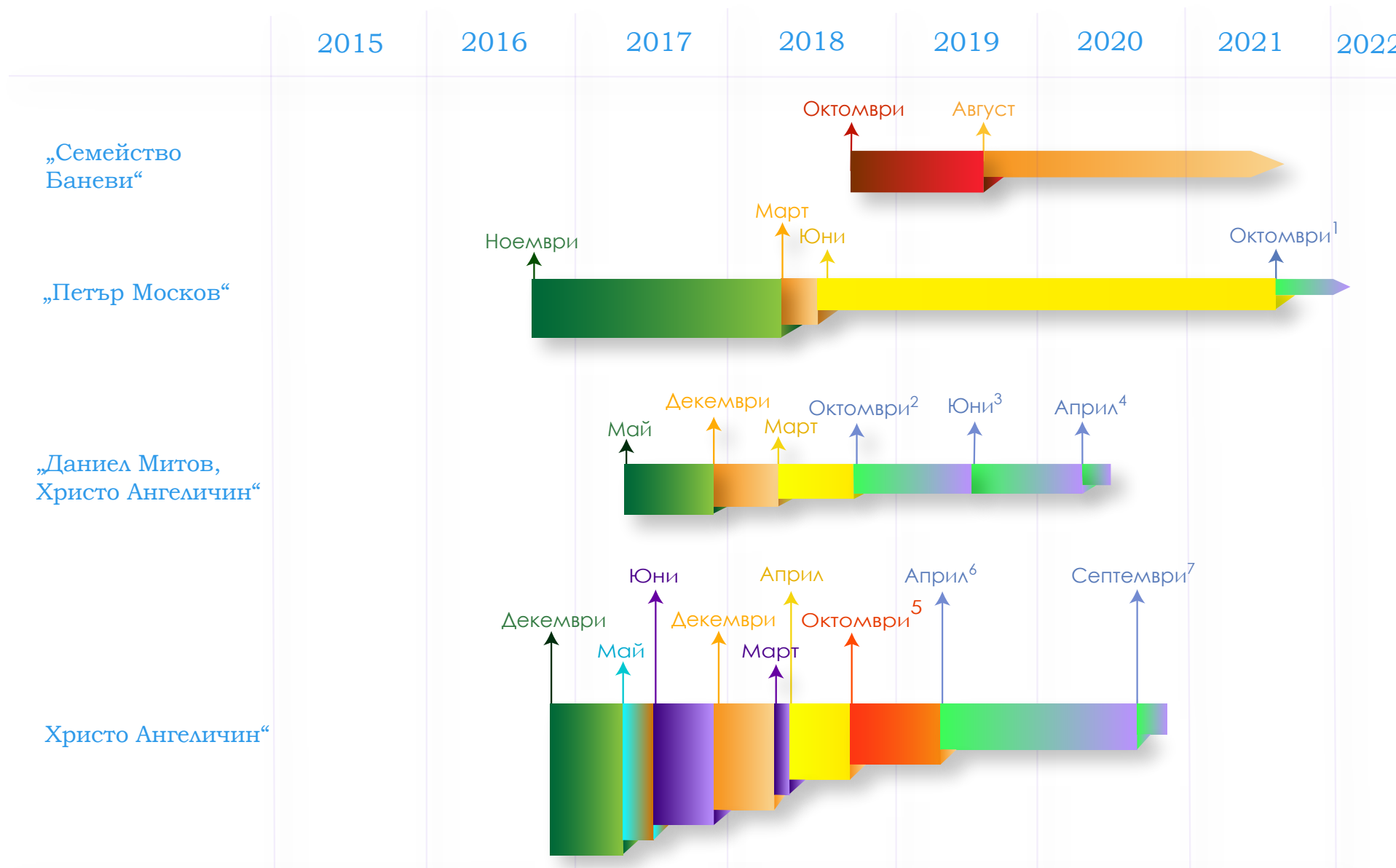

¹ Срещу Миню Стайков има второ дело, което се разглежда в СНС.

² СНС

³ АСНС

Хронология на делата в съдебна фаза

Обвинения

Внасяне на обвинителен акт в СНС

¹ СНС

² СНС

³ АСНС

⁴ ВКС

Старт на делото в СНС

Оправдателна присъда

⁵ СНС

⁶ АСНС

Връщане на делото на прокуратурата

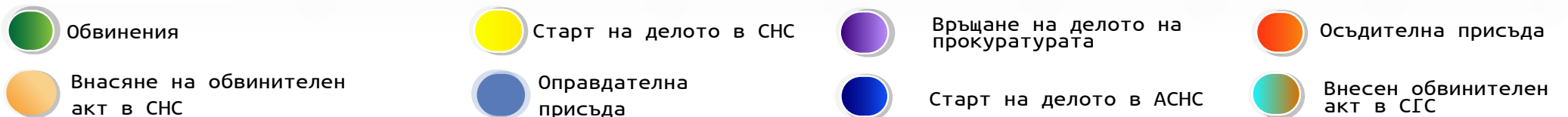
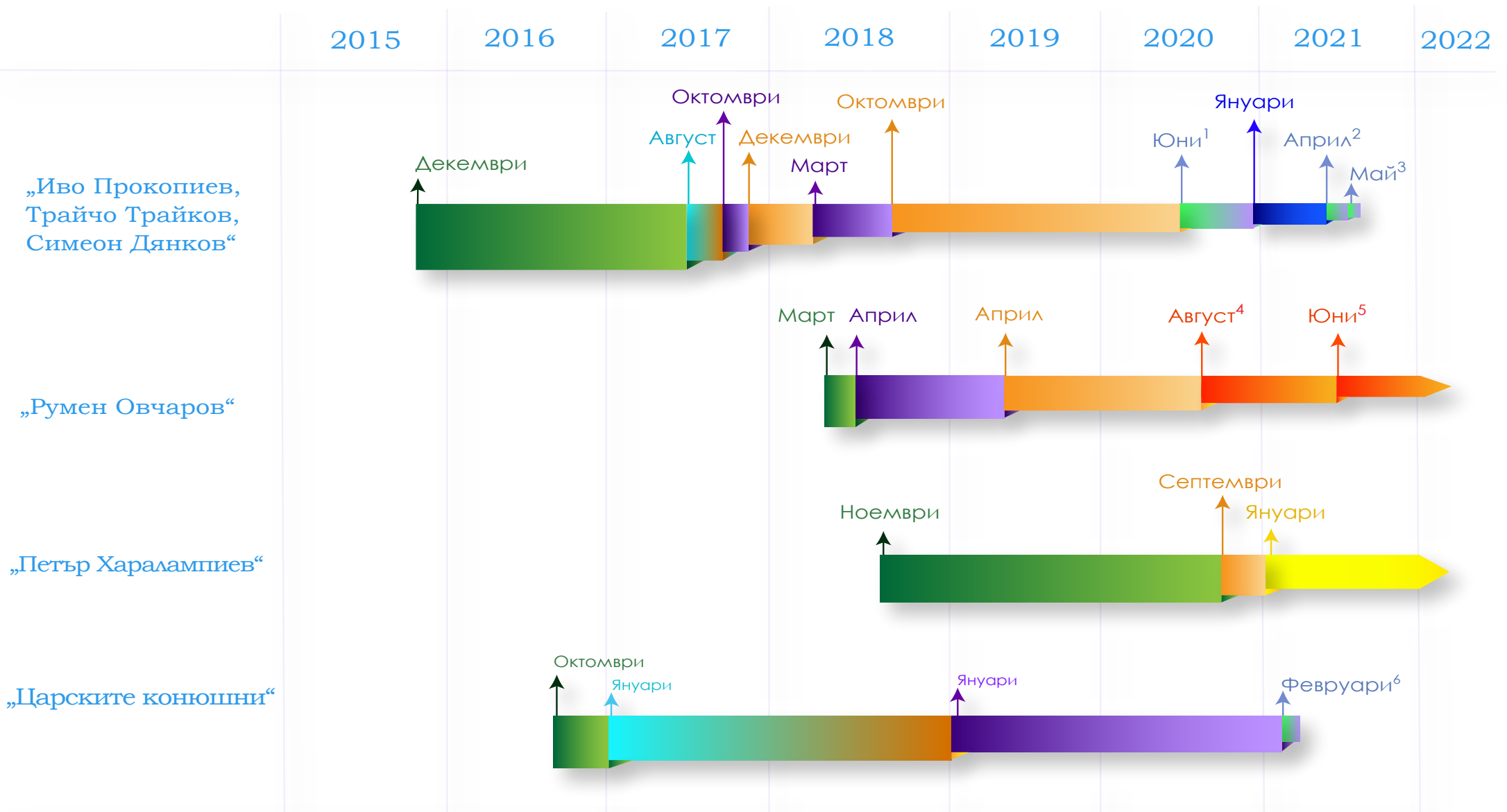
Старт на делото в АСНС

⁷ ВКС

Осъдителна присъда

Внесен обвинителен акт в СГС

Хронология на делата в съдебна фаза

¹ СНС

² АСНС

³ ВКС

⁴ СНС

⁵ АСНС

⁶ СНС